

İşçi-köylü

Demokratik Halk İktidarı İçin

Sayı: 72

* 17-30 Eylül 2010

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

BOYKOTUN GÜCÜ

✓ Bütün baskı, tehdit ve yıldırma çabalarına ve "ortak" karalama kampanyalarına karşın "boykot" tavrının başta Kürt illeri olmak üzere ürettiği sonuçlar küçümsenmeyecek bir değer ifade etmektedir. Batı ülkelerinde genellikle yüzde 50'li oranlarda kalan referandumlarla hatta Tayyip'in yaptığı gibi bir önceki (c.başkanlığı süresiyle ilgili, 2007) referandumla kıyaslayarak katılım oranını "yüksek" gibi göstermek bilinçli bir çarpıtmanın ürünüdür. 12 Eylül referandumunun nasıl bir rekabet ve çekişme ("cepheleşme") ortamında yapıldığı ortadadır. Bunun sonuçları bütün taraflarca iyi bilinmektedir ve dolayısıyla yüklenme derecesi de buna uygun gerçekleşmiştir. Bu durumda, tüm olanak ve mevzileri bölüşen, oylamaya devasa maddi güçlerle asılanların elde ettiği "meşruiyet" oranı hiç de "zafer" olarak adlandırılmaz. (SINIFSAK YAKLAŞIM Sayfa 3)

✓ İsrarla görmezden gelme çabalarına karşın özellikle Kürt illerinde yüzde 50'lerin üzerinde ortalama yakalayan boykot tavrının taşıdığı anlam ve değer çok önemlidir. Nitekim bir kısım burjuva akademisyen, köşe yazarı ve akıl hocasının buna dair tespi ve yorumları dikkat çekicidir. Öyle ki bu konuda "boykot" düşmanı kampanyaya önderlik edenlerin dahi hakkı teslim içerikli yorumları giderek çoğalmaktadır. Tam da bu noktada, boykot tavrının silik, etkisiz, pasif, "evet"i besleyen özellikler taşıdığını söyleyen hayırcıların esamesi okunmayan bir şekilde yüzde 42 içerisinde kaybolduğuna tanık olunmuştur.

Emperyalizmin "Ulusal İstihdam Stratejisi"

Ulusal İstihdam Stratejisi (UIS) geçtiğimiz aylarda hükümet tarafından kamuoyuna yansıtılarak, içeriği hakkındaki görüşler için çeşitli Sivil Toplum Örgütlerine, Sendika Konfederasyonlarına gönderildi. Stratejiye göre, önümüzde iş ilişkilerinin biçiminden tutalım, sendikalaşmayı da ciddi şekilde etkileyecek olan bir model getirilmek isteniyor. Strateji taslağı kamuoyuna açık bir biçimde sunulmuş durumda olmadığından henüz kamuoyunda tartışmaya müsaade edilen kısımları üzerinden yorum yapılıyor ancak bu bile stratejinin içeriği hakkında önemli ipuçları veriyor.

fiyatını hızla aşağıya çekecektir. İşten atmanın çok kolaylaşacağı, nitelikli işgücünün ucuz satın alınacağı, işçilerin haklardan yoksun bir biçimde azgınca sömürüldüğü, sendikasızsız bir çalışma hayatının şartlarının oluşturulduğu bir katmerli sömürü düzeni oluşturulmak istenmektedir. ✓ Sayfa 7

KPSS'de kopya skandalı

10-11 Temmuz tarihinde gerçekleştirilen Kamu Personeli Seçme Sınavı'nın sonuçlarının açıklanmasıyla bir skandal ortaya çıkmış oldu.

Çok aşamalı sınav sistemlerini bir sektör haline getiren ve bu sektörden büyük bir rant elde eden sistemin umut tacirliği yaptığı bir kez daha ortaya çıkmış oldu. ✓ Sayfa 6

Son 2 yıl içinde sıkça duyduğumuz silikozis hastalığı 40'ın üzerinde insanın yaşamını çaldı. Yine yapılan araştırmalar neticesinde 600'ün üzerinde işçiye hastalık teşhisi konulmuş durumda. Kot kumlama sektöründe şu an yaklaşık 10.000 kişi çalışıyor ve bunun 5.000'inin bu hastalığa yakalandığına/yakalanacağına kesin gözüyle bakılıyor.

Son olarak kot işçilerine dayatılan bu vahşi hastalık keremine 10 Kürt genç işçi daha eklendi. İşçi-köylü gazetesini olarak işçileri tedavi gördükleri İstanbul Üniversitesi Göğüs Hastalıkları Bilim Dalı'nda ziyaret ederek bir röportaj gerçekleştirdik. ✓ Sayfa 14

Yeniden Amed'deydi Erdoğan. İstediklerini alamayacağına bilincinde olarak geleceği başından belliydi.

Erdoğan'ın Kürt halkına yeni bir söz vermekten kaçınmasında ülkenin batısında oy kaybına uğramama kaygısının payı vardır. Ne var ki bu esasa tekabül etmiyor. Esas olan hükümetin devlet adına Kürtlere vereceği bir şeyinin olmamasıdır. ✓ Sayfa 4

TİKKO gerillalarından eylemler

Elimize e-mail yoluyla ulaşan bir habere göre, TKP/ML TİKKO gerillaları 21 Ağustos 2010 tarihinde Pertek'e bağlı Desiman Köyü'nün Mirzo Mezrası yakınlarında düşman hareketliliğini fark ederek bir saldırı eylemi gerçekleştirmiştir.

Yine e-mail yoluyla edindiğimiz diğer bir bilgiye göre, gerillaların 29 Haziran 2010 tarihinde Ovacık merkezde bulunan Dağ Komando Taburu'na uzun namlulu silahlar ve roketatarlı bir saldırı düzenlemiş ve bu eylemi Ovacık şehitleri için yaptığını açıklamıştır. ✓ Sayfa 5

İşçi-köylü'den

Ne evet ne hayır!
Boykot! Boykot! Boykot!

✓ Sayfa 15

2 Eylül Derneği açıldı!

1 Mayıs Mahallesi yerinde kolektif bir çabamla ve geçekundu direnişinin unutulmaması amacıyla 2 Eylül Kültür ve Dayanışma Derneği adı verilen Derneğin açılışı 2 Eylül 2010 tarihinde yapıldı. ✓ Sayfa 6

Belediye-İş ile TİS üzerine

İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı Serdar Özkul: "Bundan sonra sendikalar taşeron mücadelesi vermek zorunda, bundan sonra gerçekten mücadele eden sendikalar kazanacak." ✓ Sayfa 8

Sakine Aştiyani için

Sakine Aştiyani'ye recm cezası verilmesine karşısında uluslararası baskının arttığını gören faşist-gerici İran devleti, geçtiğimiz günlerde yaptığı açıklama ile Aştiyani'nin recm cezasının askıya alındığını bildirdi. ✓ Sayfa 2

GÖĞÜN YARISI

Tartıştığımızda ellerimiz daha sıkı kenetlenecektir, bundan emin olun!

Kadına atfedilen davranış biçimleri ya da psikolojik özellikler oldukça uzun bir listeye sahipken bu listedeki belirlemelerin kimilerinin birbirine tamamen zıt olması ise dikkate değer bir konudur. Örneğin bir yandan kadınların ne kadar güçlü olduğunun altı çizilirken diğer yandan zayıf-edilgen kişilik yapısı da sürekli dillendirilir. Bir yandan övgüye değer özelliklerle kadın yüceltilirken diğer yandan dedikoducu, birbirinin kuyusunu kazan, kaşık düşmanı...vb. olarak da "tanımlanır".

Konuya iki kabul ile başlamak gerekir. Birincisi kadın çalışmasının, daha da ötesi özel bir kadın çalışmasının örgütlenmesinin öneminden/gerekliliğinden bahsederken sıklıkla vurgulanan konulardan **birdir**; Kadınlar bin yıllar içinde, ama özellikle de ilk tarihsel yenilgilerinden bu yana geçirdiği süreçlerin sonucunda özel bir psikolojiye, bir davranış kalıbına sahip olmuştur. Ekonomik durumları, eğitim düzeyleri, yaşam koşulları, kültürleri, dil-din-ırkları, aile yapıları vs. vs. birbirinden çok farklı olan ve bir bütün olarak insanlığın yarısını oluşturan kadınların ortak özelliklerinden bahsetmek her ne kadar zor görünse de bu bir gerçekliktir. Bin yılların köleliğinin sonucu olarak şekillenen bu ortak özellikler şu ya da bu şekilde, şu ya da bu

oranda "üç ayağı beş yukarı" tüm kadınlarda görülür. Bu özellikler eğitim, toplumsal-ekonomik koşullar vb. nedenlerle değişime uğrayıp kimileri bireysel bazda ve bazı toplumlarda en aza indirgense de esasta bu özelliklerden bahsetmek her zaman mümkündür.

İkinci olarak egemenlerin, kadını (esas olarak da tüm toplumu) kölelik zincirlerine bağlı tutmak için kullanageldiği tanımlamalar vardır. Bu tanımlamalar öncelikle kadını yücelterek mevcut sömürücü sistemine yedeklemek için kullandığı argümanlardır. Kadının dayanıklılığından bahsedilerek her türlü sıkıntıya, yoksulluğa katlanmaları propaganda edilir örneğin. Ya da fedakarlığından kaynaklı kendini ve ailesini ezen, sömüren sisteme karşı uysal köleler olarak kalmaları yüceltilir. Yaşamda karşılaştığı ve katlandığı her şeye karşı "cennet ayaklarının altına serilerek" susması ve beklemesi, sabretmesi salık verilir.

Ama bunun yanında erkek egemen toplum kurallarına uygun olarak kadın aynı zamanda kaşık düşmanı, cadı vs. olarak yaftalanır, edilgen-güçsüz-muhtaç olarak tanımlanarak kendine iyice güvensizleştirilir. Kendi ayaklarının üzerinde duramayan, bağımsız bireyler olarak kendilerini var edemeyen bir kesim olarak benliği-iradesi dumura uğratılır.

Sistemin bu ideolojik saldırılarının nedenini anlamamız ve buna karşı ideolojik mücadeleyi yürütmemiz elbette mümkün ve gereklidir.

Ancak diğer yandan kadının özel psikolojisi ve davranış kalıplarını tamamen sistemin propagandası olarak düşünmek, dolayısıyla varlığını kabul etmemek de doğru değildir. Zira bunları iyi anlamak, hem Yeni Demokrat Kadınlar olarak kendimizi hem de örgütlemeyi hedeflediğimiz kadın kitlelerini anlamak açısından çok önemlidir.

Yani bir yandan bu tanımlamalarla kölelik düzeninin devamını sağlamaya çalışan egemenlerle mücadele ederken diğer yandan da birer gerçeklik olarak bu "genlerimize kodlanmış" özelliklerle yani kendimizle mücadele etmek şarttır. Hele ki devrimcilik iddiası olan kadınların bu mücadeleyi daha bir acımasız, daha bir kararlıca yürütmesi olmazsa olmazlardandır. Zaman zaman bu köşede bu mücadelenin yönünü anlatmaya çalışacağız elbette. Bir örnek vermek gerekirse, **surun çözme** konusunda biz kadınların duruşuna ve tavrına kısaca bakmakta fayda var. Devrimciliği (başta iktidar sorunu olmak üzere) sorun çözmek olarak da tanımlamak mümkündür. Yani sorunları çözme yöntemlerimiz (de) aynı zamanda devrimciliğimizin aynasıdır diyebiliriz. Burada olgunun sadece bir yanını ele aldığımız açıklamaları yapmaya gerek yok.

Bu aynaya baktığımızda göreceğimiz bizi mutlu etmeyecek... Zira kadınlar olarak, mantık-duygusal ikileminde ağırlığı duygusalığa veren özellikler taşıdığımızı inkar etmemiz ne

kadar mümkündür? Ve bu duygusal sorunları çözmeye yöntemlerimiz üzerinde büyük etken değil midir? Ya da örgütlü kadınlar olsak da edilen yapımızı ne kadar aştığımız tartışmalı iken, kendi başımıza sorunları çözmeye yeteneğimizin gelişmişlik düzeyinin düşüklüğünü inkar edebilir miyiz? Sorunlarla karşılaştığımızda ağlayıp sızlanmak, sorunlardan uzaklaşmak için arkamıza bakmadan kaçmak, görmezlikten gelmek, "bana ne"ci tavırlar takınmak kaçımızın hayatı boyunca en az birkaç kere (gerçekçi olursak sürekli) başvurmadığı yollarıdır? Ya da daha kötüsü kendimizi suçlamak, zaten sorunlu olan kendimize güvenin dibe vurması, adını koyamadığımız bir kompleks içinde boğulmak ve kendimize acımak... Bunları planlayarak yaptığımız, bir yöntem olarak savunduğumuzu söylemek abestir elbette ama sorunlarla baş etme yöntemlerini geliştirmediklerimizde yaptıklarımız da bunlardan (belki nicelik olarak daha fazla ama kesinlikle) farklı değildir. O zaman öncelikle, doğru yöntemleri bulmak ve uygulamak gerekir. Bu yöntemleri biz yeniden keşfetmeyeceğiz elbette. Buna gerek yok tabi ki. Bilimin yöntemleri bizim de yöntemlerimizdir. Asıl sıkıntı bunları öğrenmek, incelemek ve en önemlisi de uygulamak konusunda yaşadığımız sıkıntılardır.

Kendimize öylesine çok odaklanıyor, kendimizle o kadar çok uğraşiyor ve dünyanın kendi etrafımızda döndüğüne öylesine içten inanıyoruz ki, bilimin yol göstericiliği, yaşamın

getirdikleri/gerektirdiklerini göremiyoruz. Bir nesneyi gözümüzün içine sokarak baktığımızda da çok fazla uzaklaştığımızda da nesne silikleşir, ayrıntılar ortadan kalkar, bir sis perdesinin arkasında kaybolur. Sorunlara yaklaşım da böyledir, sorunlardan kendimizi soyutladığımızda/tamamen dışlaştığımızda da, her sorunun merkezine kendimizi koyduğumuzda da sorunun niteliğini ve dolayısıyla da çözümünü görmemiz mümkün olmaz. Ya ağlayıp sızlanırsanız ya da kaçarız.

Kısaca verdiğimiz bu örnekteki davranışlarımıza yol açan belirleyici faktörlerden **biri** kadın olarak bin yılların oluşturduğu kişilik yapısı ve **daha da önemlisi** örgütlendikten sonra bunları aştığımız yanlışıdır. Örgütlü kadınlar olarak bu sorunları dürüstlikle tespit etmediğimizde, kaçmak yerine üstüne gitmediğimizde devrimciliğimizin ve örgütlülüğümüzün gelişmesi zora girer. Bu nedenle Yeni Demokrat Kadın çalışması aynı zamanda kendimize karşı yürüttüğümüz mücadelenin de adı olmalıdır.

Bu tartışmayı hep birlikte yapmalıyız. Kendi içimize dönüp, okyanustaki adacıklar gibi birbirimizden yalıtık bir şekilde bu mücadeleyi yürütmeye kalktığımızda çıkacak sonuç emin olun kimseyi memnun etmeyecektir. Mücadele ettiğimiz özelliklerimizi korkmadan, kaygı duymadan ortaya döküp beraberce tartıştığımızda ellerimiz daha sıkı kenetlenecektir, bundan da emin olun!

"Ardı arkası kesilmeyen taciz olayları artık gündelik hale getirilmiştir. Ancak ne var ki gündelikliği meşrulaştığından değil, sıklığındandır. Öyle ki bu düzen kültürü yok edilmeden yani bu düzen ortadan kaldırılmadan da bu olaylar ve çok daha iğrençleri yaşanacaktır maalesef."

Sistemin gözünde cinsel bir nesneden öteye götürülmek istenmeyen, evinin hizmetçisi olması beklenen kadın, yaşamın her alanında düzenin saldırılarına maruz bırakılıyor. Bu düzenin hamuru burjuva-feodal kültürle yoğrulmuş ki kadınlar daha fazla sömürülüyor bu düzende. Okulda, işte, sokakta cinsel sömürünün en vahşisini yaşayan kadınlar kesimini çeken de kadınlar oluyor.

Sistemin kültüründen beslenen bu ahlaki yozlaşmanın bir örneği de Antep'te yaşandı.

Antep Hatice-Mustafa Gençten Ticaret Meslek Lisesi'nde müdür yardımcılığı yapan ka-

dın öğretmen okul müdürü tarafından tacize uğradığını söyleyerek Karşıyaka Polis Merkezi'ne gidip okul müdürü hakkında suç duyurusunda bulunmuş. Ancak okul müdürü cephesinden bakarsak tacizin büyük bir "meşruluk" zemini vardır. Çünkü kadın eşinden yeni boşanmıştır ve cinsel ihtiyaçları vardır! Anlaşılan ahlaksızlığın had safhada olduğu müdür, kadın hakkında "görevi savsakladığı" gerekçesiyle şikâyet dilekçesi vermiş polise. Kendine atılan bu "iftira"yı da kabul etmemiş elbette. Kendinden önceki okul müdürünün de aynı nedenle okuldan alındığını söyleyen müdür bey(!) sevgili meslektaşının okuldan giderken kendisine dikkat etmesi gerektiği uyarısında bulunmuş ancak ne var ki yine düşmüş bu "iftiracı" müdür yardımcısının oyununa. Gelgelelim eski müdür bunları yalanlamış. Bozacın şahidi şıracı!

Ancak pek sevgili müdür bey(!)in sabıkası hiç de temiz değil maalesef. Dört yıl önce de başka bir okulda İngilizce öğretmenine tacizden hakkında suç duyurusunda bulunulmuş.

Müdür bey(!)in aldığı cezalara gelirse: dört

yı önceki İngilizce öğretmenine taciz olayında muhterem müdürün koltuğu korunurken kadın öğretmen başka bir ilçeye gönderilmiş. Anlaşılan müdür başka bir ilçede yaşayamıyor ve anlaşılan müdür bey(!)in bu hassasiyeti göz ardı edilmemiş. Milli Eğitim Bakanı da kadın öğretmenin tayininin yapıldığını kabul etmiş ancak müfettişlerin tacize ilgili bir bilgi ilemediklerini söylemiş. Kısacası bu taciz olayı böylece kapanmış. İkinci bir olayın yaşanmasıyla artık saklayamayız diyen MEB, müdürü kınama cezasıyla geçiştirelim demiş, kadın öğretmeni de başka bir ilçeye göndermiş. Bu olay da böylece kapatılmak istenmiş.

Ardı arkası kesilmeyen bu olaylar artık gündelik hale getirilmiştir. Ancak ne var ki gündelikliği meşrulaştığından değil, sıklığındandır. Öyle ki bu düzen kültürü yok edilmeden yani bu düzen ortadan kaldırılmadan da bu olaylar ve çok daha iğrençleri yaşanacaktır maalesef. Ancak düzenin bu oyunları karşısında daha yüksek sesle bağırabilmektir önemli olan. Daha yüksek sesle ve daha örgütlü bir şekilde! (Ankara)

Tacizciyi şikayet etti, sürgüne gönderildi!

"Her gün öldürülen kız kardeşlerimiz için sokakta olmaya, eylem yapmaya ve kadın cinayetleri davalarının takipçisi olmaya devam edeceğiz."

Kadın Cinayetlerini Durduracağız!

Kadın cinayetlerinin normalleştirilmesine müsaade etmeyeceğiz. Her gün öldürülen kız kardeşlerimiz için sokakta olmaya, eylem yapmaya ve kadın cinayetleri davalarının takipçisi olmaya devam edeceğiz. Yeni Demokrat Kadın olarak örgütleyicileri arasında yer aldığımız **Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu**'nun her hafta Cuma düzenlediği eylem de kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetlerine karşı mücadelemizin bir parçasıdır.

5. Hafta

"**Kadın cinayetlerini durduracağız**", "**Kadın cinayetleri politiktir/sistemattiktir**", "**Erkek vuruyor, devlet koruyor**" sloganları ile **3 Eylül Cuma** akşamı yine Taksim'deydik. Taksim Tramvay Duragından başlayan yürüyüş, slogan ve alkışlarımızla Galatasaray Lisesi önüne kadar sürdü.

Lise önündeki oturma eylemimiz ardından bu haftaki açıklamayı Kadın Kapısı'ndan **Şevval Kılıç** okudu. Kılıç, "Medyanın olayları ele alış biçimi de aynı erkek egemen zihni-

yeti yansıtıyor. Bir kadının hayatının söz konusu olduğunda hiç bir hak ve hukuk tanımayan bu düzende, hukukun işleminin bilize sağlayacağız" diyerek, kadın cinayetlerine teşvik konusunda devlet kadar medyanın da rolü olduğuna değindi.

6. Hafta

Eylemin bayramın 2. gününe denk gelmesi ve bugünde de kadın cinayetlerinin yaşanmaya devam etmesi nedeniyle bu haftaki açıklamada bu konuya yer verildi. Açıklamayı okuyan Yeni Demokrat Kadın'dan arkadaşımız **Rahime Karvar**, Adana'da arefe günü öldürülen Rubaşa Demir'i ve İstanbul-Beşiktaş'ta işlenen nefret cinayetini anlattı.

"Erkeğe ait görülen kadını, erkeğin şiddetinden koruyacak hiçbir mekanizma çalıştırılmıyor ve kadın katliamları devlet eliyle teşvik ediliyor" diyen Karvar, insanların hala cinsel yönelimi nedeniyle toplumun her alanında yok sayıldığını, ezilmeye ve hatta katledildiğini altını çizdi.

(İstanbul YDK)

"Sandığa gitmiyor, boykot ediyoruz!"

Demokratik Kadın Hareketi (DKH), Demokratik Özgür Kadın Hareketi (DÖKH), **EHP'li Kadınlar**, Sosyalist Kadın Meclisleri ve **Yeni Demokrat Kadın**'dan oluşan "**Ezilen ve Emekçi Kadınların Boykot Cephesi**" olarak 6 Eylül'de bir eylemlilik düzenledik.

Taksim Tramvay Duragı'nda buluşarak, Galatasaray Lisesi önüne kadar ıslıklarımız, zılgıtlarımız ve sloganlarımızla yürüdük. "**Sandığa gitmiyoruz, boykot ediyoruz**" yazılı

"12 Eylül düzeniyle gerçekten hesaplaşmak için 12 Eylül'de referandumda erkek egemen sistemin BOYKOT korkusunu büyütelim!"

pankartımız ve "**Emeği sömürülen kadınlar için BOYKOT!**", "Katledilen kadınlar için BOYKOT!", "**Anadili yasaklanan kadınlar için BOYKOT!**", "Yok sayılan kadınlar için BOYKOT!" sloganları eşliğinde lise önünde bir açıklama yaptık.

Ezilen ve Emekçi Kadınların Boykot Cephesi adına açıklamayı **Zuhal Güven** okudu. Güven, "Kadını korumaya muhtaç gören zihniyetin sözde eşitliğine **EVET** demeyeceğiz. Var olan düzenin devamını isteyerek kadını böyle yok sayanların **HAYIR** oyununa gelmeyeceğiz" dedi.

12 Eylül darbesinden asıl hesap soracakların ezilen ve emekçi kadınlar olduğuna vurgu ya-

pan Güven, "Yok sayılmaya karşı sesimizi duyurmak için, korunmaya muhtaç varlıklar olmadığımızı göstermek için, 12 Eylül düzeniyle gerçekten hesaplaşmak için 12 Eylül'de referandumda erkek egemen sistemin **BOYKOT** korkusunu büyütelim!" diyerek, kadınları referandumu boykot etmeye çağırdı.

YDK olarak biz de eyleme, flamlarımız ve "**Kürt kadınıyım, tecavüz kültürünü boykot ediyorum**", "**İşçi kadınıyım, emeğimin sömürülmesini boykot ediyorum**", "**Yok sayılmayı boykot ediyorum**" vb. yazılı dövizlerimizle katıldık. (İstanbul YDK)

Sakine Aştiyani için...

İranlı Sakine Aştiyani, eşi öldükten sonra başkısıyla birlikte olduğu gerekçesiyle; "eşini öldürmek" ve "zina" suçlarından yargılana-

rak recm cezasına çarptırılmıştı. İran'da, gerici uygulamaları ile erkek egemen düzeninde kadını kendi eliyle katleden faşist-gerici İran Devleti'nin bu tutumu, dünyanın her tarafında protesto edildi. İran Komünist İşçi Partisi, İran'da ölüm cezalarına çarptırılan **Aştiyani**'nin serbest bırakılması için dünyanın 100 şehrinde ortak eylem düzenleme çağrısının ardından, dünyanın her yerinde bu taleple eylemler düzenlendi.

Uluslararası baskının arttığını gören faşist-gerici İran Devleti, geçtiğimiz günlerde yaptığı açıklama ile, **Aştiyani'nin recm cezasının askıya alındığını bildirdi**. Ancak kısa bir süre sonra İngiliz The Times Gazetesinde yayımlanan ve Aştiyani'ye ait olduğu öne sürülen başı açık bir kadın fotoğrafı nedeniyle faşist-gerici İran hükümeti, Aştiyani için 99 kırbaç cezası verdi. Hem de gazete,

bu resmin Aştiyani'ye ait olmadığını belirtmesine rağmen...

Aştiyani davası, faşist İran için "erkekliğini kurtarma" meselesi oldu!

Aştiyani davasına ilişkin tepki toplayan İran devleti, bu tepkilere tüm çirkinliklerini ortaya sererek karşı koyuyor. Önce Aştiyani için mektup yazan kadınlara (ki her ne kadar bu kadın Sarkozy'nin eşi Carla Bruni bile olsa!) hakaret hatta küfür ederek karşılık vermiştir. Ailesi ile görüşmelerine sık sık engel olunan Aştiyani'nin avukatları da tehdit altında! Avukatlarından birinin Türkiye'ye sığınma talebinde bulunduğu Aştiyani'nin bir diğer avukatının da geçtiğimiz günlerde evine girilerek tüm dava dosyaları ve bilgisayarları çalındı.

(H. Merkez)

Toprağa gömülü bir çocuk bedeni...

Tönelerin kadınların canını aldığı bir memleket burası...

Diyarbakır Kayapınar'da henüz 15 yaşında bir kız çocuğu olan Ş.G, zorla evlendirilmek istenince evden kaçtı. Ancak bir süre sonra evine geri dönen Ş.G, evdeki baskıdan kaynaklı birkaç defa daha evden kaç-

mak zorunda kaldı. Tecavüze uğrayan Ş.G, bunun bedelini, ailesi tarafından kuma gömülüp öldürülerek ödedi. Erkek egemen düzenin "hamusu" için kız kardeşini toprağa gömen abinin(!) parmak izleri bulundu, Ş.G'nin ağzını kapatan bantta. Abi Yunus G. için "töre saiikiyle kardeşini öldürme" suçundan ağırlaştırılmış müebbet istendi.

Ezilen kadınlar uyanınca bir ülke uyanacak! Kadınlar ayağa kalktığında bir ülke kurtulacak!

REFERANDUM VE ORTAYA ÇIKAN BAZI GERÇEKLER

Egemenler arasında referandum eksikliğini süren iç iktidar mücadelesi bazı gerçeklerin daha fazla açığa çıkmasını sağladı. Tabii ki bu durum yalnız egemen sınıflar ve onları temsil eden burjuva partileri için geçerli değil. Kendilerini solda tanımlayan reformist partilerin, kimi "aydın" geçinenlerin durumlarının daha net anlaşılması bakımından böylesi dönemler tam bir turnusol kâğıdı işlevi görmektedir.

Bir kez daha tarihi belleği zayıf geniş yığınların, egemen sınıf klik temsilcilerinin ikizlül söylemlerinin peşinden nasıl sürüklendiğine tanıklık ettik. Bir kez daha 12 Eylül Cuntası'nın hukukuyla, ahlaksızlığıyla devam ettiği sürece ve dahası 12 Eylül Darbesi'nin ürünü olan, yani darbenin önünü açtığı bir anlayışın devamı olan Tayyip ve suç ortaklarının "darbe parşütü" demagojileriyle geniş yığınları nasıl aldattığına tanıklık ettik. İşin acı tarafı da, o süreçte zarar gören kimilerinin bu sahnede rol almalarıdır. Düşünsel temelde değişime uğrayanlara söyleyecek fazla bir sözcük yok. Çünkü diyalektiğe karşı hürmetliyiz, değişime inanıyoruz. **Dolayısıyla bizim sözcümüz hala devrimciliği, aydın kimliğini kimseye bırakmayanlara.**

Söz gelimi kendini "Kürt aydını" olarak tanıtan kimileri sabah-akşam "tek devlet, tek millet, tek bayrak" diyen Erdoğan'a destek sunuyorlar. Burada savunulan faşist Kemalist cumhuriyetin felsefesidir. Bu felsefede Kürt'e, diğer azınlıklara yer yoktur. Bu felsefenin anlamı onlar için imhadır, sürgündür. Peki, bu felsefe savunula-

rak nasıl Kürt aydını olunur? Tabii ki olunamaz. Olsa olsa "tırışıklı" olunur. Tayyip ve temsil ettiği çizgi, Kürt halkının dindarlığını, kendinden önceki klik temsilcilerinin Kürt topraklarında yaşattıkları acıları kullanarak sistemin burada kaybettiği meşruluğu yeniden tesis etmeye çalışıyor. Yani nereden bakarsak bakalım karşımızda bir **hileli oyun** var.

Referandumun kendisi de bu hileli oyunun bir parçası idi. Bunu yaşayarak gördük. Temel sorun oyuna alet olmamak, ortaya bağımsız bir tutum koymaktı. Dolayısıyla doğru tutum **boykot**tu. Sonuçtan doğru baktığımızda da boykotun etki gücünü tüm gizleme çabalarına rağmen görmek mümkündür.

Reformistlerin ve kimi "aydınların" "hayır" kampanyalarını fırsat bilerek devrimcilere ve sosyalistlere karşı karalama kampanyası içine girenlere dair birkaç söz söylemek istiyoruz. Darbelerin asıl mağduru olan devrimcileri ve komünistleri darbecilikle suçlamak en büyük aymazlıktır. Devrimcilerin tutumu oldukça nettir. Bu netliği göremeyenler, reformist çevrelerin tutumundan hareketle bir bütün olarak devrimcilere karşı karalama kampanyasını yürütenler tabii ki iyi niyetli değildirler. Hiç kuşkusuz emekli ve döknek solcuları bu değerlendirmelerimizin dışında tutuyoruz. Özellikle döknek takımın tüm hücumlarını sınıf savaşımının bir parçası sayıyoruz. Hainlerden merhamet, samimiyet değil, hainlik ve samimiyetsizlik beklenir. Ve onların bugünkü pratikleri de bizim beklentilerimize uygundur. Dolayısıyla şaşırıyoruz.

Boykot oranı siyasal anlamda ciddi bir başarıdır ve aynı zamanda devlet açısından da ciddi bir siyasal yenilgidir.

KÜRT COĞRAFYASINDA ZAFER BOYKOT DİYENLERİN

Meselesinin kritik noktasında duran T. Kürdistanı'nda yaşananlara daha ayrıntılı bakmakta fayda var.

Denilebilir ki; "Evet"-**"Hayır"** tartışmaları arasında boğulmak istenen boykot kararı, esas başarıyı kazanan taraf oldu. Öyle ki her türlü devlet imkanı Kürt coğrafyasında seferber edildi ve egemen sınıfların bütün dertleri halkın sandığa gitmeme tavrını kırabilmektir. Her türlü baskı, tehdit havada uçtu ancak bu halk bütün yalanlara, sahtekârlıklara pabuç bırakmadı ve ciddi oranda bir boykot oranı ile yanıtını bir kez daha vermiş oldu.

Egemenlerin yüzüne inen bir tokat etkisi yaratan boykotun başarı oranı gazetemiz yayına hazırlanırken yansıyan rakamlara göre Türkiye genelinde **yüzde 28**. Bu durumun bölgedeki başarısı ise **yüzde 30**. Kürt coğrafyasında 6 ildeki boykot oranı yüzde 50'nin üzerinde gerçekleşirken, toplam 10 ilde boykot oranı yüzde 40 kadar olmuştur. Boykot oranında başköyeye oturan il Hakkâri. Yüzde 91 oranında bir boykot oranı söz konusu. Hakkâri'yi yüzde 78 ile Şırnak izlerken; Diyarbakır'da yüzde 65, Batman'da yüzde 63, Mardin'de yüzde 57, Van'da yüzde 56, Siirt'te ve Iğdır'da yüzde 49, Muş'ta yüzde 46, Dersim'de yüzde 33'lük bir boykot gerçekleşti.

TC devletinin Kürt halkından yediği ilk tokat kuşkusuz ki boykot konusunda yakalanan seviye değildi. Daha önceleri örgütlü gücünü defalarca göstermiş, defalarca kirli pazarlıkları bozmuş ve devleti ciddi bir şekilde sarsmıştı. Tayyip Erdoğan'ın 3 Eylül'de Amed'de yaptığı konuşmanın içinden sahte vaatler bile verilmeyince, büyük bir gücünüyle "Kürt Açılıma" girişimlerin ağızından Kürt sorununa dair bir şey çıkmayınca referandumda karşı karşıya kalınan tablo da doğallaşıyor. Ulusal Hareketin eylemsizlik kararına rağmen yapılan askeri operasyonlar sonrası kimyasal silah-

larla katledilen 9 gerillanın acısı da, bir yandan devletin gerçek yüzünü bir kez daha açık etmiş diğer yandan da katliama karşı duyulan öfke boykot oranında birebir etkili olmuştur.

Sonuç olarak denilebilir ki; **boykot oranı siyasal anlamda ciddi bir başarıdır ve aynı zamanda devlet açısından da ciddi bir siyasal yenilgidir.** Bölgede boykot kararına katılımın yoğunluğu burjuva kalemlerini dahi oldukça şaşırtmışa benzemektedir. Referandum sonuçlarının açıklanmaya başlandığı ilk anlardan itibaren bu şaşkınlık kendini gösterdi. Yine boykotun "pasif" bir tutum olduğu, demokrasinin gereği olarak sandık başına gitmek gerektiği teraneleri dizildi. Ardından da bir takım karalamalar... Halkın tehdit edildiği, baskı altında sandığa gitmediği gibi bir dişi haber de beraberinde gelmeye başladı.

Ancak referandumda yaşananlara bakınca kimin kime baskı uyguladığı, seçimlere ne gibi hileler karıştırdığı gün gibi açığa çıkıyor. Oy kullanmaya gitmeyen köylere sandık başına gitmeleri yönünde tehdit savuran askerler, muhtarların zorla sandık başına getirildiği köyler, yeşil kart iptal tehditleri bir bir haber kanallarına düşmektedir. Bütün okullara asker ya da polis yerleştirilmekte, okullar adeta karakollara çevrilmekte, hatta askeriye Hakkâri'de bir okulun bahçesine top yerleştirilecek kadar ileriye gitmektedir.

Kürt halkı bu referandumda en yalın haliyle **"ben bu oyunda yokum demiyim"**. Muhtemel ki devlet de bu resti görecektir. Önümüzdeki süreçte demokrasi masallarının yeni bölümleri vizyona girerken devletin estireceği terör de referandumdan önceki dozajından daha zayıf olmayacaktır. Demokratik anayasa yalanlarının ömrü oldukça kısadır ve Kürt halkının geliştireceği serhildanlar devletin faşist yüzünü bir kez daha deşifre edecektir.

SINIFSAK YAKLAŞIM

BERTARAF KARŞI BOYKOTLA BİTARAF OLMANIN GÜCÜ

AKP projesiyle/eyleme hareketine geçen egemen sınıflar kliğinin "iktidara işleme" mücadelesinde önemli bir kilometre taşı daha geride kaldı. "İktidara işleme"den kastımız devletin esas güç merkezlerinde örgütlü ve etkin olma durumudur. Bunun sermaye gibi **temelli** bir ayacı olduğu kadar, bürokrasi parantezine alınacak askeri, yönetsel ve yargısal bir boyutu bulunmaktadır. Referandum, her şeyden önce daha kalıcı adım ve hamlelere fırsat verecek 2011 seçimleri ve devamı için anlam ve değer taşımaktadır. Paketteki maddelerin getirdikleri ile üretilecek sonuçlar elbette önemlidir ama bu **"galibiyetin"** uzun vadeli getirileri ile kıyaslanamazlar.

Bir takım tasarrufların özellikle askeri seçeneğe gerek kalmaksızın başarılabildiği süreçlerde kitle desteğine yaslanmış olmanın gereği her zamankinden daha önem arz eder. Bu bağlamda seçimler, bilhassa da genel seçimler önemlidir ve meclis yapısı ve buna bağlı şekillenmiş yürütmenin sistem üzerindeki etki gücü tartışılmazdır. Kitle desteği bağlamında elde edilen **"meşruiyetin"** emperyalistlerle kurulan ilişkilerde taşıdığı ağırlık da hesaba katıldığında burjuva politikacıların kendini paralarcasına yürüttüğü kampanya çalışmaları (tonlarca para ve seferberlik) daha iyi anlaşılacaktır.

İşin içinde "devlet başkanlığı"na uzanan bir sistem kurma ve bunun merkezine daha uzun vadeli hesaplarla oturma varsa gösterilen çabayı hiç de yadırgamak gerekcektir. Ama bütün bunların kişisel hırs ve saltanat hesaplarının ürünü olduğunu düşününler fena halde yanılamaktadır. Hiç kuşku yok ki her hesap ya da planın bir bedeli vardır, nemalanma ve pay kapma yarışı, daha ölçekli projelerle birlikte yürümektedir ama emperyalist-kapitalist sistemin **acımasız** bir hat üzerinde kendi uşaklarını harcamasından daha tabii ve sık rastlanan bir durum yoktur. İşte bu yüzden sürekli bir **ispat külfeti**, sürekli bir güven tazeleme ve sürekli "galibiyetler" dizisine ihtiyaç vardır. Bu süreklilik ve istikrar derdinin kurumsallaşma ve nüfuzu derinleştirmeye ihtiyaç gösterdiği noktada, yaşanan hamleler kaçınılmaz hale gelmektedir.

Bu adımların daha çaplı bir özellik taşıdığı durumda, "çağın gerekleri" kapsamında ileri sürülen bir **"değişim ve dönüşüm"** çerçevesinde Kemalizm'e yeni bir form verme hadisesi üzerinde durmak gerekir. Dümen AKP'nin geç(iril)mesinden sonraki yolculuğun, merkezi yapıda etkin Ortodoks Kemalistlerin tasfiyesine yöneldiği noktada, bunun dayanağı bağlamındaki kodların özünü değil ama biçimsel yönlerine karşı adımlar hızlandırılmıştır. Bu kodların özünde bulunan ve rejime **maya** teşkil eden "teçki", "tümcü" bakış açısı ile sınıfsal düzeydeki tercih ve üretim ilişkileri bağlamında da emperyalizme bağımlılıktaki üst düzey hassasiyete dikkat çekmek gerekiyor. Bu manada AKP'nin CHP ve MHP'den rejime ait esaslar bağlamında hangi temelli farkı olduğundan söz edilebilecektir: **"Partiler arasındaki fark koka kola ile pepsi kola arasındaki fark kadardır."** (S. Demirel)

Referandum kampanyası döneminde, bütün seçim süreçlerinde olduğu gibi birbirlerine en ağır suçlama, yakaştırma ve hakaretleri sıralayanların (bu anlamda yalnızca bu vesileyle doğruları söyleyen) yaptığı bu kirli çamaşırları ortaya dökme eylemi **"ten-cere dibin kara"** tablosu yaratmakta ve fakat seçim sonrası enteresan bir **"itidallik"** sergilenmektedir. Zaten hassas hususlarda ancak rekabetçi bir özellik taşıyan kampanyada, yetersiz ve tutarsızlıkla suçlananın yerine konacak olanın daha **ağır ve kötü** renkler taşıması da kaçınılmaz olmaktadır. Ama elbette kitleleri tavlama aracı olarak uçşan vaatler ve uçşuz bucaksız yalanların da belli bir yoğunluk gösterdiği ama **"şaşırtıcı"** bir benzerlik taşıdığına inmek gerekir.

Örneğin bu referandum döneminde bütün kesimlerin söz birliği etmişine 12 Eylül askeri faşizmi ve **"darbecilik"** olgusu ile hesaplaşma tutumu takınması üzerinde durulmalıdır. Emperyalistlerin talimatı ve açık desteğiyle gerçekleştirilen 12 Eylül cuntasının 24 Ocak ile bağlantısı, yönetsel zafiyet ve 70'li yılların ikinci yarısında yükselen devrimci mücadeleye yönelişi, başka bir ifadeyle

le ekonomik ve politik boyutları üzerinde durmadan, "insan hakları", "demokrasi" vb. kavramları çarpıtıp kullanan tarzda işlenişinde sağlanan **ortaklık**, dikkat çekici olmalıdır. Kitle tabanını güçlendirmeye yönelik "tarafsızlık" imajı amaçlı bir avuç sivil faşistin harcanmasını (asilme, işkence görme, tutulanma vb.) da konu eden bir kendinden menkul "darbe" havası verilen 12 Eylül'ün anayasa referandumunda kitlelerden yüzde 92 oranında **"destek"** gördüğü unutturulmak istenmektedir. Bu durum bir çok etkenle birlikte çok yönlü değerlendirilmiştir ama kitlelerin baskı, zor ve manipülasyon neticesinde nasıl bir koşullandırma içerisine sokulduğuna dair **çarpıcı olgu** yok sayılmayacaktır.

Aynı durum 2010 referandumundaki yüzde **77**'lik katılımı da kendini göstermektedir. Bu oranı kısmen evetçi ama daha çok da hayırçı kesime yedeklenen "solcu" çevrelerin de büyük gayretle rejime verilen **"destek"** olarak okumak pekâlâ mümkündür. 12 Eylül anayasası yürürlüktedir. Üzerinde şimdiki kadar yapılan rötuşlar ve son pakette yer alanlar dâhil özü itibarıyla esaslı bir değişim geçirmemiştir. Ne hak ve özgürlükler alanı, ne ideolojik temeli ne de anti-demokratik/faşist yönetsel yapısı ve işleyişinde bir **değişim** vardır. Nitekim 28-30 yıllık pratiği bunun kanıtıdır ve bundan sonrası da hiç şüphe olmasın benzer şekilde işleyecektir.

Her şeye rağmen, bütün baskı, tehdit ve yıldırma çabalarına ve "ortak" karalama kampanyalarına karşı **"boykot"** tavrının başta Kürt illeri olmak üzere ürettiği sonuçlar küçümsenmeyecek bir değer ifade etmektedir. Batı ülkelerinde genellikle yüzde **50**'li oranlarda kalan referandumlarla hatta Tayyip'in yaptığı gibi bir önceki (c.başkanlığı süresiyle ilgili, 2007) referandumla kıyaslayarak katılım oranını **"yüksek"** gibi göstermek bilinçli bir çarpıtmanın ürünüdür. 12 Eylül referandumunun nasıl bir rekabet ve çekişme ("cephelasma") ortamında yapıldığı ortadadır. Bunun sonuçları bütün taraflarca iyi bilinmektedir ve dolayısıyla yüklenme derecesi de buna uygun gerçekleşmiştir. Bu durumda, tüm olanak ve mevzileri bölüşen, oylama devasa maddi güçlerle asılanların elde ettiği **"meşruiyet"** oranı hiç de "zafer" olarak adlandıramaz.

İsrarla gözmezdten gelme çabalarına karşı özellikle Kürt illerinde yüzde **50**'lerin üzerinde ortalama yakalayan boykot tavrının taşıdığı anlam ve değer çok önemlidir. Nitekim bir kısım burjuva akademisyen, köşe yazarı ve akıl hocasının buna dair tespit ve yorumları dikkat çekicidir. Öyle ki bu konuda "boykot" düşmanı kampanyaya önderlik edenlerin dahi hakkı teslim içerikli yorumları giderek çoğalmaktadır. Tam da bu noktada, boykot tavrının sili, etkisiz, pasif, "evet"i besleyen özellikler taşıdığı söylenen hayırcıların esamesi okunmayan bir şekilde yüzde **42** içerisinde kaybolduğuna tanık olunmuştur.

Eğer boykota "Kürt" renginin damga vurduğundan bahisle komünist ve devrimcilerin bunun içerisinde eridiğinden söz edilecekse bu belli oranda doğrudur ama esas mesele bunda **kaybettirici** bir yön bulunmadığıdır. Buradan da tartışılacağı gibi sorun Ulusal Hareket'in yürüttüğü mücadelenin, sınıf mücadelesi ve demokratik halk devrimi mücadelesi bağlamında kapladığı **yer** ve oluşturduğu **güç** ve **mevzidir**. Bunu anti-emperyalist bir konum ve demokratik içerikten yoksun bir şekilde değerlendirmenin, faşist diktatörlüğe karşı savaşımında doğru bir yere koyamamanın sonuçları elbette sosyal şovenizme **çerçeve** oluşturmaktadır. Bu durum ne yazık ki "boykot" cephesi içerisinde de karşılık bulmakta, kendilerini "Kürt"lerden ayrı tutmanın gayretkeşliği göze çarpmaktadır. Araya özenle, büyük bir hassasiyetle **sınır** çekmeye çalışmanın sınıfsal bir tavrın değil sosyal şovenizmin ürünü olduğu açıktır.

Konuya "boykot" tavrı alanların durumundan devam edecek olursak, 2000'li yıllardaki genel seçimlerde "boykot"la ilişkin her türlü olumsuz sıfatı kullananların bu süreçte karşılaştığı benzer ithamlar nedeniyle düştükleri **açmaz**a dikkat çekmek gerekir. Bu hazin tablo elbette daha kap-

samlı incelenemeye değerdir ama "genel seçimlerle aynı düzlemde ele almama" gerekçesinin durumu kurtarmadığını belirtmek gerek. Egemen sınıf partilerinin düzeyini meşrulaştıran bir platformda ısrarla devam ettiği ve farklı alan ve mevzilerin somut bir güç oluşturmadaki yetersiz kaldığı süreçlerde, bağımsız adaylar vb. yöntemlerle sisteme **yedeklenmek**, son referandumdaki hayırcıların konumundan hiç de farklı değildir. Bunu önümüzdeki seçim sürecinde ortaya çıkan olanaklar ve durum çerçevesinde yine tartışmak durumunda kalacağımız için şimdilik geçiyoruz.

Egemen sınıflar cephesinden referandum sonuçlarının emperyalist proje ve hesaplarla ilişkisi ve bütün bunların önümüzdeki seçimlerle bağı çerçevesinde AKP'nin yargıya müdahalede elde edeceği avantajlarla beraber hamle üstünlüğünü **pekıştirdiğini** kabul etmek gerek. Ne var ki bu üstünlük tam da korktukları biçimde "Kürt sorunu" karşısında onları güçlü kılaacak bir diğer olanakla birleşmemiştir. Bu yüzden AKP açısından yarım bir **"zafer"**den söz edilebilir. Her ne kadar MHP'nin gerilediği verilerle sabitse de CHP'nin yüzde **42** içerisinde kendine büyük bir alan açma çabaları ve hatta **"başarı"** çıkarma yüzüzlüğü ancak sınırlı bir kesimi etkileyebilecektir.

Kürt sorunu, sanılan aksine yalnızca Türkiye Kürdistanı'nda değil bütün ülkede belli sonuçlar üretmiştir. Örneğin MHP'yi **"farklı"** gösteren ırkçı ve şovenist söylemin elinden alınması oyların daha güçlü bir konumdaki AKP'ye kaymasını yol açmıştır. Yoksa birilerinin dediği gibi, MHP'nin oy kaybı kitlelerin "barış" özlemi ve talebinin ürünü değildir. AKP'nin kimi kurmayları eylem bir yandan **"barış kapımız açık"** derken, Öcalan'la görüşülmesini üstü kapalı açık ederken; Kürt kitlelerine yönelik her türlü azgın şovenist bir söylem tutturup affa karşı olmak, "terör"e yönelik kararlılık ve ırkçı hamaseti ile pratiği, MHP'nin **"yedek/destek"** oylarını yutmuştur. Bunda MHP'nin **çaresiz**, dolayısıyla etkisiz ve yetersiz faaliyetinin payı da ayrıca değerlendirilmelidir.

Tayyip'in TÜSIAD'dan yola çıkarak sarf ettiği bitaraf olmayan **bertaraf** olacağına dair sözlerini **genellemeyle** okumayanlar ya safırı ya da bilinçli bir çarpıtma içerisindedir. Sözü sarf edenin elbette herkesi kendi yanında olmaya davet ettiği açıktır ama daha önemlisi bir biçimde bu **oyunda** yer almaya davet derdini taşımasıdır. Önemli olan bir şekilde bu tezgâha **"evet"** (evet ya da hayır) demektir. Boykot tavrının sisteme kafa tutan bir içerik taşıması, bir direniş, bir karşı koyuşu ifade etmesi, ama daha da önemlisi bir **ceph**e yaratma potansiyeli nedeniyle özel olarak hedef alınması gerekmektedir. Bunun ana görevsini Kürt ulusunun oluşturacağı ve esas hesaplaşmanın ("referandum içinde referandum" nitelemeleri) Kürdistan'da yapılacak gerçeği CHP'ye de sirayet eden biçimde özel bir **yoğunlaşmayı** getirmiş ama elleri boş kalmıştır.

Süreç elbette egemen sınıf klikleri arasındaki çatışmanın daha da sıkı biçimde süreceği ve yargıdaki mevzilere ve diğer alanlara müdahaleyle beraber **kızışacağı** gibi gündemi taşıyacaktır. Ama esas gündemi **"öncelikli"** sorunun oluşturacağı açıktır. Önümüzdeki günler AKP'nin bu vize alma işlemiyle birlikte her zamanki gibi işçi ve emekçilerin üzerinde sonuçlar doğuracaktır. Bu durum, uzun zamandır **ortaklaşma** koşulları artan sınıf mücadelesindeki dinamiklerin hareket kabiliyetini **güçlendirici** bir zemin yaratmıştır. Şimdi AKP eylem geliştirilen "açılım" taktiğine/sürecine dair daha belirlirgin bir **saflaşma** ve **kopuşma** aşamasına gelinmiştir.

Her ne kadar derinlemesine işlenip kurumsal bir içerik kazandırılmamış olsa da boykot vesilesiyle oluşan sistem dışı **ittifak** ve **şekillenişin** geliştirilmesine çaba harcamak gerekir. Bunun birçok yönü vardır ve yine seçimlere gidilen dönemde egemen sınıflar cephesinden geliştirilecek her türlü saldırıya karşı koyma ve ilerlemede ciddi olanaklar barındırmaktadır. Hayırcı saflara giren ilerici, demokrat çevrelerin de ihmal edilmeyeceği bir rotada ilerlenmesi halinde düzen dışında konumlanışın son derece etkili bir **kanal** yaratacağı açıktır. Buna ne kadar ihtiyaç olduğu, referandumun çok yönlü değerlendirilmesinden okunacak en önemli sonuçtur...

Kürt çocuklara oyuncak yine savaş artıkları!

T. Kürdistanı'nda faşist TC ordusunun etrafı saçtığı askeri malzemeler, Kürt çocuklarının canını yarmaya devam ediyor. Söz konusu Kürt halkı olunca, can yakmaktan, can almaktan vazgeçmeyen faşist TC'nin askeri malzemeleri bu kez Siirt-Eruh'ta, yaşları 7 ila 9 arasında olan 4 çocuğun yaralanmasına neden oldu. Bölgedeki Kürt çocuklarının oyuncaktır savaş artıkları!

Dağdöşü Köyü yakınlarında bir cisim fark eden Yalçın Ertaş, Şükrü Yıldırım, Adnan Kurt ve Mehmet Toprak isimindeki 4 çocuk, buldukları cisim ile oynamaya başladı. Oynadıkları cismin patlaması üzerine çocukların dördü de ağır yaralandı.

Jandarma yine bir çocuk vurdu

HPG'nin 20 Eylül'e kadar ateşkes kararı vermesine rağmen bölgedeki operasyonlarını sürdüren faşist TC ordusu tarafından geçtiğimiz günlerde düzenlediği operasyonda 9 gerilla şehit düştü. Bu çatışmanın ardından Hakkâri'de operasyonları protesto eden binlerce kişiye saldırın jandarma, 15 yaşındaki **Enver Turan**'ı kafasından vurarak ağır yaraladı. Turan'ın komada olduğu ve herhangi bir müdahalede bulunulmadığı belirtildi. Egemenler cephesinde adı bile geçmeyen bu zulüm, Kürdistan'da çocukları katletmeye devam ediyor.

Köylü yoksul, asker katildir sınırdal

Sınırdal yaşayan ve kaçakçılıktan başka geçim kaynağı olmayan köylüler, can pahasına bu işleri yapmaya devam ediyor. Ama söz konusu yer Kürdistan olunca ölümler artıyor, köylüler değil sınırdal, sınıra kilometrelerce uzaklıkta ya da köylerinden çıktıklarında TC ve İran askeri tarafından haince öldürülüyor.

Van-Saray'da sınıra yakın yaşayan **Vedat Çeri** isimli 16 yaşındaki çocuk, sınıra 2 km kala, TC askeri tarafından vurularak öldürüldü. "Dur" ihtarı dahi yapmayan TC askeri, vurulan Çeri'nin cenazesine uzun süre kimseyi yaklaştırmadı.

Kürt olmak suçlu olmak için yeterli

İki yıl önce Mersin-Merkez Toroslar İlçesi Kerimler Köyü'ne yerleşen Mehmet Önal, Kürt olduğu için köy muhtarı tarafından ayrımcılığa maruz kaldı. Önal, köye yerleştiğinde, köy muhtarının kendisinden toprak bastı parası olarak 5 bin TL istediğini, parayı vermeyi reddedince de evinin muhtar tarafından basıldığı ve tehdit edildiğini söyledi. Bunun üzerine jandarma ve Kaymakamlığa yaptığı başvurularla, "Sen Kürt olduğun için suçlu sensin" yanıtını aldığını kaydeden Önal, İHD'ye başvurdu.

T. Kürdistanı'nda boykot korkusu büyük!

Referandumla günler kala Siirt Emniyet Müdürlüğü ve Siirt Jandarma Komutanlığı, şehir merkezinde ve bazı köylerde referandumda "güvenliği" sağlayamayacakları gerekçesiyle sandıkların daha merkezi yerlere taşınmasını istedi. Merkez İlçe Seçim Kurulu, emniyet ve jandarmanın "sandıklar karakolların bulunduğu köylere taşınması" talebini kabul etti. Boykotu yok sayanların bu korkusu, aslında bölgede bu durumun ne kadar etkili olacağını farkında! Ayrıca sandıkların karakolların bulunduğu yere taşınması kararı halka sandık başına gelmeleri için baskı uygulanacağını da gösteriyor!

Evet aracından köylülere ateş açıldı

Ağrı-Diyadin'de bulunan Atayolu (Histurka) Köyü'ne gelen ve üzerinde AKP ve "Evet" afişlerinin bulunduğu araca köylüler tarafından izin verilmemesi üzerine araçtan ateş açıldı. Şans eseri kimsenin yaralanmadığı saldırıyı gerçekleştirenlerden birinin AKP Ağrı Milletvekili Cemal Kaya'nın yeğeni olduğu söyleniyor. Jandarma saldırganlar hakkında işlem yapmazken 4 köylü gözaltına alındı.

Heval Brusk Azman şehit düştü!

TC ordusu ile 1 Eylül'de Ağrı Tendürek Dağı'nın Dêm tepesi ile Boztepe kırsal yakınlarında çıkan çatışma sonunda şehit düşen Ahmet Salih Yıldırım'ın (Brusk Azman) cenazesi "Bazid uyuma şehidine sahip çık", "Ey şehid riya te riya me ye" sloganları eşliğinde Ağrı'nın Doğubayazıt ilçesinde toprağa verildi. Gerilla cenazelerine yapılan işkencede kendini tüm iğrençliğiyle ortaya koyan bu acizlik artık saklanamaz bir hal almıştır. Faşizmin bu kanlı yüzünün en iğrenç halini aldığı işkenceler ağının ardından Yıldırım'ın vücudunda da bıçak izlerine benzer izler bulunduğu ve belden aşağısında da kırıklar olduğu belirtildi.

(Ankara)

Erdoğan'dan Amed'e müjde!**Yeni Hapishane**

"**Kürt sorunu benim sorunumdur**" dediği o ünlü Diyarbakır konuşmasından bu yana beş yıl geçmişti. Kürt sorununa ilişkin devletin en yetkili ağzından yapılan en ciddi açıklama bu olmasa da, son yıllarda ifade edilen en ciddi sözler olması itibarıyla, Ulusal Hareket nezdinde Kürt halkını manipüle etmeye yetmişti. Hatta öylesine bir etki yaratmıştı ki, AKP'ye sorunu çözmesi konusunda cesaret verilmesi gerektiğine dair açıklamalar Ulusal Hareket cephesinden arda alınmıştı.

Bu topraklarda artık kan gördükten bıkmış olup da, bunun sonlanacağını ümit edenler önce JITEM'in Şemdinli saldırısıyla sarsıldılar. Gerilla cenazeleri hali hazırda öfkeli ve protesto halinde olan kitlelerin öfkelerini artırmıştı. 2006-Amed serhıldanı, halkın gerillayı sahiplenmesi bağlamında protestoların ayyuka çıktığı bir dönüm noktası oldu. Şemdinli'de "**Bedeli ne**

olursa olsun sonuna kadar gideceğiz" diyen hükümet ve onun başbakanı işte burada, Amed'te, Kürt sorununa nasıl bir sahiplenişle yaklaşacağını hiçbir tartışmaya mahal vermeyecek biçimde ortaya koymaktaydı. "**Kadın da olsa, çocuk da olsa güvenlik güçleri gerekeni yerine getirecekti**". Kontrgerillanın tasfiye edileceği imasında bulunan başbakan, katliamlara yasal çerçeve sunuyordu. Şemdinli sanığı "iyi çocuklar"ın kısa süreli tutukluluktan sonra serbest bırakılması ile de kontrgerillanın ne menem bir tasfiyeye tabi tutulduğu gün gibi açıktı. Erdoğan'ın sonraki Amed "sefer"leri tam da istemediği şekildeki karşılımlara çarpmıştı. Açılmayan kepenkler istenmeyen adama işaret ediyor, sokak çatışmaları istenmeyen adamın daha ziyadesiyle düşman bellendiğini ortaya koyuyordu.

Şimdi yeniden Amed'teydi. Erdoğan. İstedğini alamayacağını bilincinde olarak geleceği başından belliydi. Zira kendisinin yeni bir "açılım" bekleyenleri, "**Ankara'da ne konuşursak, Diyarbakır'da da onu konuşuruz**" diyerekten baştan hayal kırıklığına uğratmıştı. A. Öcalan'ın boykotun aktifleştirilmesi gerektiği yönündeki müdahalesiyle de Amed'in referandumdaki baskın rengi ortaya çıkmıştır ne de olsa. O halde, rakipleri Kılıçdaroğlu ve Bahçeli'ye koz vermeyen bir açıklamayla günü kurtarmak, Erdoğan için en akılcısı olacaktır. Nitekim öyle yapmıştır. Ancak burada belirtilmesi gereken bir husus var: Erdoğan'ın Kürtlere yeni bir söz vermekten kaçınmasında elbette ülkenin batısında oy kaybına uğramama kaygısının payı vardır. Ne var ki, bu, esasa tekabül etmiyor. Esas olan hükümetin devlet adına Kürtlere vereceği bir şeyinin olmamasıdır. Her

şey TRT 6 ile sınırlı kalmıştır. Son tahlilde ise bu bile Kürt hareketinin yıllar süren mücadelesinin bir sonucudur. Gerisi, bildik tasfiye projesidir. Özcesi, verilecek sözlerin bir aldatmacadan ibaret olduğunun bilincinde olan Kürt halkı vardır karşısında.

Burjuvazinin Türkiye'de yarattığı en kıvrak parti olma payesini hak ediyor AKP. Üstelik böylesi bir başkana sahip olmakla bu payeyi kolay kolay kaptıracak da benzemiyor. Konuşuyor, ahkâm kesiyor, rol yapıyor, racon aşıyor. Söylediklerini, dilin kemiği yok ile açıklamak mümkün olmuyor. Söyledikleri komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları partisinin omurgasızlığı, ahlaktan yoksunluğu ile açıklanabilecek cinsten. Baştan biliyorduk: Erdoğan gelecek 5 No'lu Zindan'a gözyaşı dökecek. 5 No'lu Zindan yıkacağı haberini vereceğini tahmin etmek de zor değildi. Ama doğ-

"Duvarların dili yok. Ama bizim dilimiz var. Anlatmadığımızı sanmayasın. Anlatılarımızın ağıttan öte bir anlamı var. Çünkü o gün direnenler çıktı o zindandan."

rusu yeni bir hapishaneyi bir müjde vericesine sunacağını beklemiyorduk. Ama o, ne dedi: "*Sevgili Diyarbakırlılar, şurada bir Diyarbakır Cezaevi var... Ah şu Diyarbakır Hapishanesi'nin bir dili olsa da konuşsa. Ah şu Diyarbakır Cezaevi 12 Eylül sonrasında yaşananları bir anlatsa... Sözü müz var mıydı? Vardı, evet. Diyarbakır Cezaevi'ni kapatıyoruz. Değerli kardeşlerim, ilk işimiz yeni cezaevini süratle yapıyoruz, bitireceğiz. Ve yeni cezaevi biter bitmez hemen o mevcut malum Diyarbakır Cezaevini de değerli kardeşlerim yıkacağız. Ve istiyoruz ki orası artık varlığıyla sürekli bize 12 Eylül'ü hatırlatmasın istiyoruz, hatırlatmasın."*

Diyarbakır Zindanı'nı yıkmak faşizmi saklamaya çalışmaktır

nuşacağız, hatırladığımız her şeyi anlatacağız. Diyarbakır Cezaevi'ni neye mal olursa olsun kesinlikle yıkmalarına izin vermeyeceğiz. Gerekirse ölüyoruz de, o cezaevini yıktırmayız"

Halil Bedir: "İnsanlık onurunu rencide eden, insanlığın ayaklar altına aldığı bir mekan yok edilmek isteniyor. Cezaevini yıkmak, işledikleri suçlu örtmek istiyorlar. Yeni bir cezaevi ile sistemli işkencelerini sürdürmek istiyorlar. Diyarbakır Cezaevi'nin kapatılıp, müze haline getirilmesi gerekiyor"

Yazar Necmettin Salas: "Hani bu barajları yapıyorlar ya bazı tarihi yerleri yok edi-

yorlar. Ben biraz da ona benzetiyorum. Diyarbakır 5 No'lu Hapishanesi Türk egemenlerinin utanç kalesidir. O utançtan kurtulmak istiyorlar. Tarihlerinden kaçıyorlar. Ama korkunun ecele faydası yok. Bizim orada Mazlumlarımız, hocalarımız, dostlarımız, arkadaşlarımız yatıyor. Orada bizim mezarlarımız var. Biz orayı anıt mezar olarak tutacağız. Orası Kürt halkının onurunun önce yerle bir edildiği, sonra o onurun kurtarıldığı bir alandır."

Hüseyin Esentürk: "Bir zulüm merkezini yıkmak yerle bir etmek onun unutulması anlamına gelir. Buda zalimlerin tekrar aynı

Platformu da destek verdi. Açıklamayı **DE-DEF**'e bağlı **Munzur'u Koruma Kurulu** aktivisti **Ulaş Yeğin** yaptı.

"Orman Yangınlarına Dur Diyelim!" Munzur Kültür Derneği

olarak Sarıgazi Demokrasi Caddesinde orman yangınlarını protesto etmek amacıyla bir yürüyüş gerçekleştirdik. Yürüyüşe **Munzur Çevre Derneği**, **BDP**, **ESP**, **DHF**, **Partizan**, Mücadele Birliği ve **EMEP** de destek verdi. Halktan da katılımın yoğun olduğu kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirildi. Ardından yapılan basın açıklamasında; Dersim'in çeşitli bölgelerinde hızla artan karakol sayısına paralel olarak orman yangınlarının arttığı dile getirildi. 18 Ağustos 2010 tarihinde İklim Değişikliği Koordinasyon Kurulu'nun orman yangınlarının sonucunda iklim değişikliğinin tehlikeli boyutlara vardığı kabul edilmesine karşın yakın ormanlar konusunda adım atılıyor.

Eylemimiz, "Bu çığlık yapılmaya çalışılan barajlara karşı Munzur'un çığıdır, bu çığlık yakılan ormanlara karşı vicdanımız ve insanlığın çığıdır. Orman yangınları ve doğa katliamları konusunda sesimizi yükseltelim..." sözleriyle sona erdi.

(Sarıgazi İK okurları)

Bu ateş sizi de yakacak!

demenin zamanı geldiğini belirtti. Eyleme **Partizan**, **DHF**, **ÖDP**, **Sodap**, **Devrimci Hareket**, **Köz** vb. kurumlar da destek verdi.

Munzur Özgür Akacak!

4 Eylül Pazar günü Taksim Tünel Duranğı'nda bir araya gelen **Dersim Dernekleri Federasyonu** (DEDEF) tulum eşliğinde Taksim Tramvay Duranğı'na kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Eyleme **Derelerin Kardeşliği Platformu**, **Karadeniz isyandadır**

Dersim'de yine bir çoban yaralandı

Dersim'de operasyona çıkan askerlerin açtığı ateş sonucu **Pir Ali Ökdemir** (25) adlı bir çoban yaralandı. Kolundan yaralanan Ökdemir, Dersim Devlet Hastanesi'nde tedavi altına alındı.

Köpek seslerine uyanarak köyün 200 metre dışında bulunan ahırındaki hayvanlarını kontrol etmeye giden Ökdemir as-

kerlerin açtığı ateş sonucu yaralandı. Sabah 05.30 sıralarında meydana gelen olayda yaralanan Ökdemir, yakınları tarafından Dersim Devlet Hastanesi'ne getirilerek tedavi altına alındı.

Geçen ay da helikopterlerin bombardmanı sonucu bir çoban ağır yaralanmıştı.

(H. Merkezi)

KCK adına M. Karayılan'ın boykot taktiğinden vazgeçilebilmesi için öne sürdüğü şartlardan birisi de KCK operasyonları kapsamında tutuklananların serbest bırakılmasıydı. Oysa Erdoğan, Amed halkının da haklı taleplerinden biri olan bu şartı yerine getireceğine dair işaretleler vermek bir yana, yeni hapishaneden söz etti. Üstelik Kürt halkına uygulanan zulmü, Kürt halkının yaşadığı acıları istismar ederek... Her gün yeni bir hak ihlalinin yaşandığı hapishanelerin varlığı ortada olmasına rağmen. Tecrit zulmünün uygulayıcısı olmalarına, F Tipi hapishanelerin inşasında üstlendiği rol nedeniyle eski Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü olan Ali Suat Ertoşun'a devlet üstün hizmet madalyası vermelerine rağmen...

Referandumda "evet" propagandasını 12 Eylül'le hesaplaşmak havasıyla yapan Erdoğan, diğer yandan 5 No'lu Zindanın tam da 12 Eylül'ü hatırlatmaması için kapatılacağını söylüyor. Hesaplaşmanın adresi olarak hapishane duvarlarını işaret ediyor. Acılarımızı unutmamızı salık veriyor. Bugün hâlâ çocuklar, hem de o göya lanetlediği 12 Eylül işkencelerinden geçen yurtsever, devrimci tutsakların çocukları, yeğenleri, hısımları o zindanda yatıyor. O günleri unutmamak için bugünlere yaşamaması gerekiyor halkın, en azından çocukların... İşte öylesine pervasız, öylesine utanmaz...

Duvarların dili yok. Ama bizim dilimiz var. Anlatmadığımızı sanmayasın. Anlatılarımızın ağıttan öte bir anlamı var. Çünkü o gün direnenler çıktı ol zindandan. Anlatılarımızın destansı yanı ondandır bre zalim! Bir de sakın unutma ve sanma biteceğini destansı direnişlerin. Zindana mahkûm edilen şuncacık çocuk Mazlum'dan ödünç aldığı üç kibrit çöpüyle yanına çevirmesini biliyor bu köhne düzenini...

Ateşle oynama, diye ikaz edilemek için çocukları; önce, ateş etme çocuklara...

zulmü yapmasını sağlar. Biz devrimci 78'ler olarak 12 Eylül faşizminin en korkunç yüzlerinden birisi olan Diyarbakır'da 5 No'lu Cezaevi'nde yaşanan bu vahşetin bu utançtan bir müzeye dönüştürülerek toplumun belleğinin sürekli canlı tutulmasını istiyoruz."

Ölüm orucu şehidi Orhan Keskin'in ablası İpek Gür: "Başbakan 12 Eylül'ün ürünü olduğu için Kenan Evren'in yapmış olduğu politikanın başbakanı olduğu için cezaevi yapmaya meraklı olabilir. Devlet hem bu utançını gizlemek hem de direnişin üzerine örtmek için cezaevini yıkmak istiyor nedeni budur. Ama biz bir utanç müzesi olarak kalmasını isteriz."

"Erdoğan sen de evlat acısı yaşa!"

Hakkari'de dokuz HPG gerillasının öldürülmesi ve ardından Kürt halkına yönelik saldırılar İstanbul'da yapılan bir eylemle protesto edildi.

10 Eylül günü saat 14.30'da Galatasaray Meydanı'nda bir araya gelen Barış İçin Demokratik Çözüm Platformu bileşeni kurumlar buradan Taksim Meydanı'na yürüdü.

Binlerce insanın katıldığı eyleme Kürt halkının öfkesi damgasını vurdu. "**Eylemsizlik kararına yanıt provokasyon, yine katliam yine soykırım, hükümetten açıklama bekliyoruz**" yazılı pankartın açıldığı eylemde Kürt halkı sarı-kırmızı yeşil renkleri ile İstiklal Caddesi'ni doldurdu.

"**Erdoğan sen de evlat acısı yaşa**", "**Aydınlar, katliam yapıyorlar siz neredesiniz**" yazılı dövizlerin taşındığı eylemde kitlenin öfkesi oldukça belirgindi. Taksim Meydanı'nda basın açıklamasını okuyan BDP İstanbul İl Başkanı **Mustafa Avcı**, eylemsizlik kararına rağmen bizzat Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Erdal Ceylanoglu'nun komutasında yapılan operasyonla dokuz gerillanın katledildiğini dile getirerek AKP'nin Kürt halkına karşı samimiyetsiz bir politika izlediğini ve buna karşı sessiz kalmayacaklarını söyledi.

Açıklamanın ardından kitle BDP İl binasına doğru yürüyüşe geçti. Bu esnada bir grup ile polis arasında çatışma yaşandı. Çatışmalar Tarlabaşı'na yayıldı. Polis 10 kişiyi şüpheli oldukları iddiasıyla gözaltına aldı.

Eyleme Platform bileşeni olmayan **Partizan** da katılarak destek verdi.

(İstanbul)

TKMP'den açıklama

Odak dergisinin Tecrit Karşıtı Mücadele Platformu'ndan çekilmesi hakkında bir açıklama yapan platform "Tecrite Karşıtı Mücadele Platformu, hapishanelerde on yıldır uygulanan ve yüzlerce tutsağı katleden tecrit zulmüne karşı güçlerimizi birleştirmek amacıyla kurduğumuz bir platformdur. Değişmez bir kural gibidir: Emekçi halkı teslim almak isteyen emperyalistler ve işbirlikçileri, önce tutsaklara saldırmalıdır. Çünkü devrimci tutsaklar, emekçi halkın öncüleridir. Hayatın çeşitli alanlarında halkın mücadelesini örgütleyen tutsak edilmişlerdir. Tutsakları savunmak, emekçi halkın mücadelesini savunmaktır. Tutsakları savunmak, umutlarımızı, gelecek düşlerimizi yaşatmaktır. Ülkemiz devrimci hareketi, tutsaklarına böyle bakmalı ve TKMP'yi de bu anlayışla örgülemiştir" diyerek açıklamaya şöyle devam etti:

"Tecrite Karşıtı Mücadele Platformu'nun bileşenlerinden biri olan Odak çevresi, bu anlayışa uygun davranmayarak, 17 Mayıs'ta, platformun diğer bileşenlerine gönderdiği bir 'mail'le, platformdan ayrıldığını açıkladı. Tecrite karşı mücadele ve birlik ciddiyet ve sorumluluk gerektirir. Odak'ın bu ayrılma biçimi ciddiyetten ve sorumluluktan uzaktır. Ayrılma açıklamasını 'mail'le göndermesi, platformdan ayrılmasını gerektirecek eleştirileri varsa bunları platformda tartışması gerekirken ya da en azından platformda dile getirmesi gerekirken platforma gelmeden böyle bir açıklama yapması platforma karşı yaklaşımın sorumsuzluğu ve ciddiyetsizliğini gösterir. Mail üzerinden gönderdiği açıklama sonrasında platformumuza davet edilmiş, açıklama yapması istenmiştir. Ancak bu sorumluluğu da göstermemiştir. Odak platformun kuruluşundan itibaren toplantılara düzenli katılarak, son aylarda hiç katılmayarak, yapılan çağrılara cevapsız bırakarak platforma yönelik ciddiyetsiz ve sorumsuz bir yaklaşım sergilemiştir. Ayrılma gerekçesi olarak öne sürdüğü gerekçeler, platformu birebir ilgilendirmeyen gerekçelerdir. Bu gerekçeleri öne sürerek ayrılması ve de platformun kuruluşundaki tartışmaları unutarak TKMP'nin bir ihtiyacı ürünü olarak değil de 'iyi niyetler' sonucu kurulduğunu söyleyebilmesi platforma, tecrite karşı ortak mücadelede nasıl baktığını göstermektedir." (H. Merkezi)

TIKKO gerillalarından Pertek ve Ovacık'ta saldırı eylemi

PERTEK

Elimize e-mail yoluyla ulaşan habere göre TKP/ML TIKKO gerillaları 21 Ağustos 2010 tarihinde Pertek'e bağlı Desiman (Ardıç) köyünün Mirzolar Mezarı yakınlarında düşman hareketliliğini fark ederek bir saldırı eylemi gerçekleştirmiş ve alandan kayıpsız bir şekilde çekilmişlerdir.

TKP/ML TIKKO Dersim Bölge Komutanlığı imzalı açıklamada şöyle deniliyor: "21 Ağustos Cumartesi akşamı saat 21.30 sularında hareket halinde olan gerilla birliğimizin öncü grubu, kendilerine doğru yaklaşmakta olan yaklaşık 10 kişilik düşman timini fark etmiştir. Bunun üzerine konumlanan gerilla birliğimiz, düşman güçlerine yönelik bir eylem gerçekleştirmiştir. Düşman timinin gerillalarımızın açtığı ateşe karşılığı ise yaralı inlemeleri ve tim komutanının 'kaçın kaçın' bağırarak kaçmasıdır. Faşizmin paralı askerleri şaşkınlık ve panik halinde etrafına ateş ederken, gerilla birliğimiz kontrollü bir şekilde alandan çekilerek düşmanın olası operasyon çemberinin dışına çıkmıştır."

Açıklamanın devamında şöyle deniliyor: "Faşist ordu saldırının hemen ardından arazideki askerlerine yardım için panzer göndermiş, yine bölge üzerinde gerillalarımızın çekilme hattı olarak tahmin ettikleri alanlara yönelik olarak helikopter uçuşu gerçekleştirilmiştir. Aldığımız bilgilere göre düşman güçleri sonraki günlerde de bölgeyi hareketli birlikleri ile gizli gözetleme, pusulama vb. tarzda yöntemlerle ablukaya almıştır. Ancak faşist ordunun tüm teknik üstünlüğü ve nicelik gücüne rağmen elleri boş kalmıştır."

Yerel kaynaklardan edindiğimiz bilgilere göre eylemin erthesinde burjuva medyada çıkan haberlerde "bir asker in hafif yaralı" olduğu bilgisi geçmiştir. Ancak Dersim Bölge Komutanlığı yaptığı

açıklamada "düşmanın kayıpları konusunda net bir bilgiye sahip olmamakla birlikte saldırının düzenlendiği alana iki ambulans gelmiş olması ve düşman telsiz kanallarından geçen 'baş sağlığı' anonsları, düşman güçlerinin bir hafif yaralı ile kurtulamadıklarına işaretidir" denilmektedir.

Yine elimize ulaşan bir başka bilgi, eylemin hemen ardından ve sonraki günlerde düşmanın halka uyguladığı baskı olmuştur. Evlerinden çıkan ya da bölgeye girmek isteyen insanlar ateş edilmekle tehdit edilmiştir. Yine sonraki günlerde bahçesine/tarlasına giden ya da gece evinden çıkan köylülere muhtarlar aracılığıyla kimlik tespiti yapılmaya çalışılmıştır.

"Eylemimiz Munzur, Kinem ve Heval Pale için"

Açıklama şöyle sona eriyor: "Faşist TC devletinin uzunca bir süredir daha sistemli ve nitelikli bir hale getirmek için çaba gösterdiği operasyonel gücünün esasını oluşturan hareketli birliklerine-paralı askerlerine karşı TIKKO gerillaları tarafından gerçekleştirilen bu saldırı eylemi, faşist TC devletinin çabalarının nafile olduğu bir kez daha göstermiştir. Gerilla tarzını kullanmaya çalışan (küçük, hafif, seri birlikler, gizlilik vb.) teknik üstünlükten sonuna kadar yararlanan faşist ordu güçleri bir şeyi unutmamalıdır; halk ordusu gerillaları güçlerini halktan alır! Ki eylemimizin hemen ardından halkımız gerillaları bir kez daha kucaklamış ve her türlü olanağını seferber etmiştir."

Açıklamada son olarak eylemin Ovacık'ta şehit düşen **Ferdi Karacan** (Munzur) ve **Çiğdem Yılmaz** (Kinem) yoldaşları ile Giresun'da şehit düşen HPG gerillası Heval Pale'ye adandığı ifade ediliyor.

OVACIK

Yine e-mail yoluyla bir açıklama yapan Bölge Komutanlığı "son dönemlerde Dersim'de, partimiz TKP/ML önderliğinde gerilla savaşının adım adım gelişmeye, ordumuz TIKKO'nun güçlenmeye başlaması, faşist TC devletini rahatsız etmektedir. Hem daha geniş bir alanda kitlelerle bütünleşmeye hem de halkımıza yönelik çok güçlü saldırılara yanıt olma amacıyla, savaşı yeni alanlara yayarak genişletme yönelimimiz, faşist TC ordusunun dikkatini üzerimizde toplamasına neden olmuştur. Bundandır ki, 29 Haziran 2010 tarihinde bu yönelimimizin en aktif bileşenlerinden olan Munzur ve Kinem adlı iki yoldaşımız, Ovacık'ın Aslandoğmuş Köyü yakınlarında düşmanın hain bir pususu sonucu şehit düşmüştü" şeklinde başlayan açıklama ile yaptığı eylemi kamuoyuyla paylaştı.

Açıklama şöyle devam ediyor: "Yoldaşlarımızın hesabını sormak ve hâkim sınıfların sözde Zafer Bayramı kutlamaları kursaklarında bırakmak amacıyla, 30 Ağustos 2010 tarihinde saat 20.00'de gerilla güçlerimiz, **Ovacık ilçe merkezine** inerek, burada bulunan **Dağ Komando Taburu**'na roketatar ve uzun namlulu silahlarla bir saldırı düzenlenmiştir. Bugüne kadar olduğu gibi bugünden sonra da şehitlerimizin hesabını sormaya, halkımıza yönelik saldırılara yanıt olmaya devam edeceğiz! And olsun ki, iktidarını korku, zulüm ve sömürüye dayandıranları yataklarında rahat uyutmayacağız! Tüm halkımızı bu sese kulak vermeye, gücümüze güç katmaya, partimiz TKP/ML safalarında savaşmaya çağırıyoruz!"

Elimize e-mail yoluyla ulaşan bir bilgiye göre Gebze Ulaştepe Mahallesi'nde de TKP/ML militanları tarafından Ovacık şehitlerini anmak amacıyla "**Çiğdem Yılmaz-Ferdi Karacan ölümsüzdür-TKP/ML TIKKO**" yazılı bir pankart asıldı.

Referandum öncesi AKP demokrasisi!

AKP, referandumda 12 Eylül Anayasası'ndan hesap sorulacağı, özgürlüklerin ve demokrasinin genişleyeceğini dilendirerek "evet" oyu isterken yaşananlar ise bunun tam aksini gösteriyor. Referandumda "evet" ve "hayır" dışında ikinci bir seçenek olarak "boykot" tavrı alan boykot cephesine yönelik gözaltı ve saldırılar AKP'nin bu konudaki ikiyüzlüğünü ortaya koyuyor. Referandumda bir gün kala İstanbul'da gerçekleşen operasyonda **ESP'den 12 kişi, BDP'den ise 32 kişi** gözaltına alındı. Gaziosmanpaşa, Pendik, Bağcılar ve Sultangazi ilçelerinde BDP ilçe yöneticileri ve üyelerine yönelik gerçekleştirilen ev baskınlarında polis adeta boykotçu avına çıktı. Aynı gün Van, Batman, Adana, Hakkâri'de de yine BDP'ye yönelik baskınlarda 148 kişi gözaltına alındı. Ezilenlerin Sosyalist Partisi üye ve yöneticileri referandum öncesi evleri basılarak gözaltına alındı.

10 Eylül günü saat 05.00 sularında ESP Sultangazi, Maltepe ve Şişli ilçe örgütleri yönetici ve üyelerinin evlerini uzun namlulu silahlarla basan polis adeta terör estirdi. Gözaltına alınan ESP'lilerin aileleri 11 Eylül günü saat 11.30'da İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın toplantısı yaparak yaşananları protesto etti. Gözaltına alınan ESP'lilerden Serkan Tosun'un babası **Niyazi Tosun**; polisin uzun namlulu silahlarla evin kapısını kırarak girmesi gibi çaldığı eşini ve kendisini yere yatırarak sırtlarına bastığını ve hakaret ettiğini, askerden izin için gelen oğlu ile Serkan'ın dövülerek gözaltına alındığını söyledi.

Eren Ekiz'in annesi **Suna Ekiz**'de, sabah 05.00'te polisin uzun namlulu silahlarla eve baskın yaptığını ve hiçbir açıklama yapmadan çocuklarını gözaltına aldığını dile getirdi. Evi basılan ESP MYK üyesi **Serpil Arslan** da; evin çevresinin kuşatıldığını, evin üstünde helikopterin uçuşunu, polisin evde bulunan tüm CD, kitap ve gazetelere el koyduğunu ifade etti. Arslan, her 10 Eylül'de ESP'ye yönelik gerçekleşen bu operasyonların artık rutin bir hale geldiğini ancak tüm bunlara rağmen 12 Eylül kararlarının üzerine yürümeye devam edeceklerini, gözaltıların boykot cephesine yönelik bir gözdağı olduğunu söyledi. Operasyonda 12 Eylül'ü gözaltına alınırken ailelerin ve avukatların görüşme talebi red edildi. (İstanbul)

HAPİSHANELERDEN

HAPİSHANELERDEN

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi

Posta kanalı ile yaşadıkları hak gasplarını özetleyen tutsaklar, keyfi yasakların aldığı boyutu da gözler önüne serdi. İşte mektuptan bazı bölümler:

* Yürüyüş dergisinin 123 sayısı, Devrimci Demokrasi gazetesinin 179 sayısı, Sınıf Teorisi dergisinin 2010 tarihli 14 sayısı toplandı. Fırarı adlı kitap için alınan toplama kararına yapılan itiraz reddedildi.

* İşçi-Köylü gazetesinin 67 sayısının 2010/71'nolu kararla toplatılmasına karşı İnfaz Hakimliğine yapılan itiraz 2010/554 dosya 2010/572'nolu kararla reddedildi.

* **Cihan Karaman**'ın Deniz Tepeli'ye göndermek istediği mektubun birkaç satırı karalanarak gönderildi.

* **F. Ergin Arpaç'a** 21.07.2010 tarihinde kapılara vurduğu gerekçeyle soruşturma açılmış sözlü savunma vermek istediği halde savunması alınmadan 3 ay ziyaret yasağı verilmiştir.

* Havalandırma kapılarının erken kapatılarak bu hakkımızın kısmen gasp edilmesine karşın yaptığımız suç duyurusuna C. Başsavcılığı tarafından kovuşturma yapılmasına yer olmadığına karar verildi.

* 9 Ağustos 2010 tarihinden itibaren musluklardan çamurlu-kirli su akmaktadır. Hafta-

lardır bu suyu kullanmak zorunda bırakılıyor. Kullanılmaz olduğunu ilettiğimiz kantinden şişe su satın almamız söyleniyor. Sorunu ilettiğimiz bir 2. müdür "ben ve çocuklarım da içiyoruz" diyerek suyu avuçlamış yemine etmiş ancak içmek için ağzına götürdüğü suyu oruçlu olduğu gerekçesiyle içmemiştir. Öteden beri temiz su sorunumuz devam etmektedir. Bugüne kadar çözülmeyen bu sorunla ilgili çeşitli başvurularda bulduk.

* Tekirdağ'da Aile Hekimliği uygulaması başlatılmış bu nedenle artık hapishane revirinde Salı günü öğleden sonra Cuma günü ise sabah olmak üzere haftada iki gün sabit doktor bulundurulacaktır. Önceden haftada 5 gün doktor bulunurken şimdi iki güne indirildi. Ancak doktorun iş yükü nedeniyle talebi karşılayamadığı bazen bir haftadan fazla revire çı-

karılmayan tutsakların bulunduğu bir durum söz konusu. Bu uygulamanın olumsuz sonuçlarını her zamanki gibi tutsaklar yaşayacak ve önceden olduğu gibi bundan da bu uygulamayı hayata geçirenler sorumlu olacaklardır.

* **Öcal Doğan**, rahatsızlığı nedeniyle uzun süredir revire çıkmakta hastaneye gitmektedir. Tedavisi tam yapılmayıp geçirilmiştir ve bugüne kadar teşhis konulamamıştır. Pek çok tutsağın tedavisinin etkin bir şekilde yapılması konusundaki dilekçelerine takipsizlik kararı verilmiştir.

Kandıra F Tipi

Kandıra F Tipi Hapishanesi'nde bulunan tutsaklar Ağustos ayında uğradıkları hak ihlallerini mektupla kamuoyuna duyurdu. Mektupta hapishanede hak ihallerinin artarak sürdüğü belirtilirken, "**Hasta tutukuların revirde muayene edilmemesi, tek kişilik hücreye atma, görüşçülere kötü muamele, iletişim haklarından men**" gibi keyfi cezalar verildiği ve bu cezalara tepki göstermek için kapılara vuran tutsakların ise ayrı bir cezalandırmaya tabi tutulduğu aktarıldı.

Ağustos ayında da önceki aylarda olduğu gibi her türlü haktan yoksun bırakıldıklarını belirten tutsaklar, bir hükümlünün tek kişilik hücreye alınmasını protesto eden tutukulara 45 gün etkinliklerden alıkoyma cezası verildiğini belirtti. Gardiyanların açık görüşte ailelerine kötü muamele bulunduğunu belirten tutuk-

ular; yaşananlar karşısında kamuoyuna duyarlık çağrısında bulundu.

Tutsakların Ağustos ayında yaşanan hak ihallerine yönelik gönderdiği mektupta şu noktalara dikkat çekildi: "**Yüksel Yiğitdoğan** adlı tutuklunun davası sonuçlandı ve ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırıldı. Bunun üzerine Yiğitdoğan, tekli hücreye alındı. Durumu protesto eden tutukulardan 8'ine, kapıları dövükleri için 45 gün etkinliklerden alıkoyma cezası verildi. 25 Ağustos'ta açık görüş yapıldığı sırada, gardiyanlar bir anda ailelere bağırmağa başladı. Gardiyanlara tepki gösteren tutukular **Rıza Çitakbaş** ve **Özkan Yılmaz** hakkında 'Görevli memura hakaret' gerekçesiyle soruşturma açıldı. **Hüsamettin Yavuz'a**, kardeşinin gönderdiği mektuptan çıkan kuru boyalara el konularak verildi. Kantinde kuru boya satılmıyor. **Tekli hücrelerin havalandırma kapıları günde 3 saat açılıyor**. Tutukular, bu sürenin güneş ışığı almak, spor yapmak ya da temizlik yapmak için yeterli olmadığını söylüyor. Yaklaşık 2000 tutuklunun bulunduğu cezaevinde sadece bir doktor görevli. Doktor, haftada bir gün göre yapıyor. Bu durumda tutuklu ve hükümlüler, yeterli sağlık hizmeti alamıyor.

Diğer hapishanelerde olduğu gibi Kandıra F Tipi'nde de kitap ve sosyalist basın engellenmektedir. İşçi-köylü gazetesinin son 3 sayısı çeşitli gerekçelerle engellenmiştir. Yine günlük atılan sloganlara ayda 2 ya da 3 kez disiplin cezaları verilmektedir. (H. Merkezi)

HASTA TUTSAKLAR

3 Eylül

Hapishaneler ölüm üretiyor... Dışarıda nerede ise hiç ölüm riski bulunmayan ve tedavi edilebilir hastalıklar, devletin tecrit-treadman politikaları yüzünden hapishanelerde ölümcül hale geliyor.

Hasta tutsaklar için her hafta yapılan eylem, 3 Eylül Cuma günü de Taksim Meydanı'ndan Galatasaray Lisesi'ne yürüyüş ile başladı. Burada kitle adına açıklama yapan ÇHD avukatlarından **Oya Aslan**, 6 raporu olmasına rağmen tahliye edilmeyen siyasi tutsak **Bekir Şimşek**'in neden serbest bırakılmadığını sorarak, "**İktidarın sessiz imha politikalarına izin veremeyeceklerini**" belirtti.

7 Eylül

Taksim'de bir araya gelen **Hasta Tutsaklara Özgürlük Platformu** üyeleri, hazırladıkları kartları Galatasaray Postanesi'nden hasta tutsak Bekir Şimşek'e gönderdi. Kartların gönderilmesinin ardından Lise önünde bir açıklama yapan Av. Oya Aslan, hapishanedeki ölümlerle ilgili "eceliyle öldü" denmesine tepki göstererek, "eceliyle ölüm yoktur. Hastalıktan, kaza sonucu ölüm vardır; böyle denilerek ne gizlenmeye çalışılıyor" dedi.

10 Eylül

Taksim Tramvay Durağı'nda bir araya gelen kurumlar, "**Hasta tutsaklar bayramda da ölüme terk ediliyor, Adalet Bakanı ne yapıyor**" ve "**Hasta tutsaklar serbest bırakılsın**" yazılı pankartlar açarak Galatasaray Lisesi'ne kadar yürüdü. Eylemde temsilci olarak siyah tabutlar taşındı. Bu hafta basın açıklamasını İvme dergisinden **Nuri Cihan Yandı** yaptı. Yandı, hapishanelerde son yıllarda 1659 tutuklu ve hükümlünün katıldığını belirtti. (İstanbul)

İHD; "Havalandırma yaşamsal bir haktır!"

İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu ağırlaştırmış müebbet cezası alan tutsakların havalandırma hakkına ilişkin bir eylem gerçekleştirdi. 11 Eylül günü saat 13.00'te Galatasaray Meydanı'nda bir araya gelen insan hakları savunucuları, devrimci tutsakların tecrit içinde tecrit edildiğini dile getirerek havalandırma hakkının yaşamsal olduğuna dikkat çekti.

"**Hava almak yaşamsal bir haktır. Havalandırma yaşama son**" yazılı pankart açan kitle buradan Taksim Tramvay Durağı'na yürüdü. "**Tecrit işkencesine son**", "**Hava yaşamsal haktır**" sloganlarını haykır-

ran kitle cadde boyunca alkış ve zılgılarıyla devrimci tutsaklara yönelik bu uygulamayı protesto etti. Tramvay Durağı'nda yapılan basın açıklamasında özellikle Tekirdağ 1 ve 2 No'lu F tiplerinde yaşanan hak ihallerinin altı çizilerek bu hapishanelerde içme suyuna lağımın karıştığı, duvarların küflü olduğu ve aynı havalandırmaya çıkan tutsakların kapılarının farklı saatlerde açıldığını havalandırma süresinin de yalnızca bir saat olduğunu dile getirdi.

İnsan hakları savunucuları uluslararası sözleşmelere imza atan Türkiye'nin bunları çiğnediğini de söyledi. (İstanbul)

"Hapishanelerde artık ölüm istemiyoruz!"

Maltepe Hapishanesi'nde 2 yıldır tutulan **Osman Kezler** adlı tutsak, geçtiğimiz yıl prostat kanserine yakalandı. Doktorlar tarafından son aşamaya geldiği belirtilen Kezler, tam teşekküllü bir hastane yerine Göğüs Hastalıkları Hastanesi olan Süreyyapaşa'ya kaldırıldı.

Mahkûmî koşunda tedavi olanakları olmadığı için günün güne kötüleşen 7 çocuk babası 55 yaşındaki Kezler'e'nin durumuna dikkat çekmek için İHD İstanbul Şube üyeleri ve ailesi hastane bahçesinde bir araya geldi. "**Kanser hastası Osman Kezler serbest bırakılsın**" pankartının

açıldığı eylemde, "**Cezaevinde ölüm istemiyoruz**" dövizleri taşındı. Açıklamayı okuyan İHD üyesi **Sevim Kalman**, hak ihallerinin hız kesmediği hapishanelerde her gün yeni bir tutuklunun ölümle burun buruna geldiğini, kanser nedeniyle üst üste iki mahpus **Güler Zere** ve **Abdullah Akçay**'ın yaşamını yitirdiğini hatırlattı. Kalman, "**Neden ağır hasta tutukular serbest bırakılmaz, öleceklerini kanıtlamak için bu kadar yoğun uğraşmak zorunda bırakılırsınız? Neden yasa maddeleri bu kadar keyfiyete ve yoruma açıktır**" dedi. (H. Merkezi)

2 Eylül Kültür ve Dayanışma Derneği Açıldı!

"Utkulu türküler ve kahkahalarla döneceğiz seferlerimizden, eğer dorukları fethetme cesaretimiz varsa hiçbir şey zor değildir bu dünyada. Ve her şeye rağmen düşmana inat yaşayacağız, yarı bizim çünkü..."

1 Mayıs 1977'de katledilen işçilerin daha kanı kurumadan, 2 Eylül tarihinde yeni bir direniş nakşediliyordu tarih sayfalarına. Türkiye'nin değişik illerinden ekonomik sebeplerle İstanbul'a gelen insanlar, devrimci ve komünistlerle birleşerek çözmeye başladılar barınma sorununu. Her biri için bir tarafından tuttu. Topraklara el koyarak başladılar işe, daha sonra her bir eve imece usulü döşendi tuğlar, taşlar. Ve sonunda koca bir semt kuruldu İstanbul'da, adını 1 Mayıs 1977'den alan. Şehitler ve yaralıları vererek kan-can pahasına yapılmıştı oturduğumuz evler. Egemenlerin hoşuna gitmeyen bir direniş ve dayanışma sergilenmişti 2 Eylül 1977'de. İşte bu yüzden 1 Mayıs Mahallesi denince hem bir sıra halinde dizilmiş yüzlerce insanın elleri üzerinden taşınan briketlerle yapılan gecekondular, hem de yıkıntılarının başında çaresizce ağlayan kadınlar ve çocuklar gelir aklımıza.

Kuruluşundan bugüne 1 Mayıs Mahallesi'nin egemenlerin saldırılarının özel hedefleri arasında olmasının en önemli nedeni belki de mahallemin politik duruşunun hala devam ediyor oluşudur. Bugün de sistemin yozlaştırma, çeteleştirme saldırılarına ve yıkım tehdidine karşı tarihimizden öğrenerek dayanışma içerisinde örgütlenmemiz gerektiği bilinciyle, aynı zamanda 1 Mayıs Mahallesi yerelinde kolektif bir çaba-emekle ve gecekondular direnişinin unutulmaması amacıyla 2 Eylül Kültür ve Dayanışma Derneği adı verilen derneğin açılışı 2 Eylül 2010 tarihinde yapıldı.

Başta 2 Eylül şehitleri olmak üzere yaşamalarını ezilen halkımızın kurtuluş mücadelesine adanmış ve bu uğurda serini ortaya koymaktan çekinmemiş tüm devrim ve demokrasi şehitleri için saygı duruşuyla başlayan açılış, dernek adına bir arkadaşın konuşma yapmasıyla devam etti. Ardından 2 Eylül '77'deki gecekondular direnişinin görüntülerinin ve o dönemi yaşayan insanların röportajlarının da olduğu bir sinevizyon gösterimi yapıldı. İkrâm için verilen kısa aradan sonra Nurettin Güleş, Burhan Berken ve Grup İsyân Ateşi sahne alarak hem türkülerle, hem Kürtçe ezgileriyle hem de marşlarıyla konukların iyi vakit geçirmesini sağladı. Açılıştaki dikkat çeken en önemli noktalardan birisi de belki de salt bir dernek açılışı havasında değil de, hem 2 Eylül '77'de şehit düşenlerin anması hem de aynı tarihlerde yaşanan gecekondular direnişindeki kararlılığın, birlikteliğin ve dayanışmanın tekrar tekrar vurgulanması oldu.

(1 Mayıs Mahallesi İK okurları)

2 Eylül şehitleri anıldı!

2 Eylül 1977'de gecekondular direnişinde şehit düşenler, 1 Mayıs Mahallesi'nde yapılan eylemle anıldı. Partizan ve DHF tarafından örgütlenen eylem, Karakol durağında toplanan kitlenin "Yaşasın 2 Eylül Direnişimiz" yazılı, DHF ve Partizan imzalı pankartın arkasında yürüyüşe geçmesiyle başladı. Gecekondular direnişinde şehit düşenlerin resimlerinin ve çeşitli dövizlerin açıldığı eylemde sık sık "Yaşasın 2 Eylül direnişimiz", "2 Eylül şehitleri ölümsüzdür", "1 Mayıs faşizme mezar olacak", "Yaşasın devrimci dayanışma", "Ne hayır de ne evet referandum boykot et" sloganlarını atıldı.

1 Mayıs Mahallesi son durağa kadar devam eden yürüyüş son durakta devrim şehitleri anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşu ve basın açıklamasıyla devam etti. Yapılan basın açıklamasında 2 Eylül gecekondular direnişinin ülkemiz devrimci mücadelesindeki tarihsel önemine ve bugün yaratılan bu değerlerin sahiplenilmesi gerekliliğine ve egemenlerin referandum tezgahının boykot edilmesine vurgu yapıldı. Basın açıklamasının ardından söylenen marşlar ve isyan ezgileri ile anma eylemi bitirildi.

(1 Mayıs Mahallesi İK okurları)

KPSS'DE KOPYA SKANDALI

10-11 Temmuz 2010 tarihinde gerçekleştirilen Kamu Personeli Seçme Sınavı'nın sonuçlarının açıklanmasıyla bir skandal ortaya çıkmış oldu. KPSS'ye giren 800 bin kişiden 300'ü aşkın sayıda adayın 120 sorunun tamamına doğru yanıt vermiş olması büyük bir şaşkınlık uyandırdı. Bundan önce gerçekleştirilen sınavlarda hiçbir adayın bu kadar doğru yanıt verip bu kadar yüksek puan almamış olması şüpheleri artırdı. Bunun üzerine mercek altına alınan KPSS sonuçları gösterdi ki gerçekten de büyük bir skandal yaşanmıştı. Tam ya da tama yakın puan alan adayların tamamı arasında evlilik, kardeşlik, akrabalık ve ya ev arkadaşlığı gibi ilişkiler bulunuyordu. Yani puan aynı ya da benzer olan tüm adayların ikametgâh adresleri de aynıydı! Bu durum sınavda kopya çekildiği iddialarını gündeme getirmiş oldu.

Çok aşamalı sınav sistemlerini bir sektöre haline getiren ve bu sektörde büyük bir rant elde eden sistemin umut tacirliği yaptığı bir kez daha gözler önüne çıktı. İnsanların görece güvenceli çalışma koşulları elde edebilmek için büyük bir emek, vakit ve para harcayarak kapağı memuriyete atma hayalleri son yaşanan olaylarla birlikte çöpe atılmış oldu. Sınavda ortak bir "başarı" sergileyen adayların hükümete yakınlığı ile bilinen ders-hane koluyla da içli dışlı olmaları "kadrolaşma" çalışmalarının ne kadar boyutlandığı su yüzüne çıkarıyor olsa gerek. 800 bin adayın büyük çoğunluğunun bu sınavı girmek için kurslara gittiğini, sınava başvururlarken, girerlerken, tercihlerini yaparken bir sürü para harcadıklarını düşünürsek ne kadar büyük bir rantın elde edebildiğini kolaylıkla görebiliriz. Elde edilen bu rant yetmemiş olacak ki bir de organize kopya çeteleri kurulmuş ve emek hırsızlığına girişilmişlerdir.

Kopya olayını teşhir ediyor olmamız asla sistemin sınav engelini, çalışma hakkını eleme sınavlara bağlayışını, eğitimi bir rant alanı haline getirişini meşru gördüğümüz anlamına gelmez. Aksine KPSS, TUS, YGS vb. eleme

sınavlara karşı her zaman mücadele edilmesinden yana olduğumuz açıktır. İstihdam sorunu giderek açmazlara sürüklenen emperyalist-kapitalist sistemin "çözüm" olarak ortaya sunduğu elemeli, seçmeli sınav sistemleridir. Bu sistemlere karşı parasız, herkesin yararlanabileceği bir eğitim sistemi ve bir hak olarak tanınacak eğitimi ve yine herkese çalışma hakkının sağlanmasını, bu çalışma hakkının insanca ve güvenceli koşulları barındırmasını istediğimiz aşıkardır.

Ancak ortada sistemin dayattığı bir emek süreci söz konusu olsa bile emek hırsızlığı yapıldığı da açıktır. Bu sınavda açığa çıkan bu skandalın bundan önceki sınavlarda yaşanmamış olduğu belirsiz olsa bile sistemin ne hallere düştüğünü görmemiz açısından bu örnek de tek başına yeterlidir.

Olay Yüksek Denetleme Kurulu Tarafından Hala Değerlendiriliyor!

Devlet kurumları içinde en fazla güvenilen kurum olma özelliği taşıyan ÖSYM açığa çıkan skandalın ardından mercek altına alınmış durumda. Eğer kopya olayı açığa çıkmıştı büyük bir rahatlıkla işlerine bakacakları emin olduğumuz egemenler, gelişen tepkiler karşısında olayı titizlikle inceleyeceklerini beyan ettiler. Bu beyanattan sonra ise ilk olarak 26 Eylül 2010 tarihinde yapılacak ortaöğretim ve lisans mezunlarına yönelik **Kamu Personeli Seçme Sınavı** ve 18 Eylül'de yapılacak **Tıpta Uzmanlık Sınavı**'nın ertelenmesine karar verildi. Yüksek Denetleme Kurulu ilk incelemede "yolunda olmayan bir şeyler olduğunu, birçoğu arkadaşı, kardeş, çift vs olan kişilerin aynı ve tam puanı almasının incelenmeye değer olduğunu, kopya çekilmiş olabileceğinin üzerinde durdukları" açıkladı. Adayların yalnızca şekil üzerinden sorulara yanıt vermesinin ise acaba ortam dinlemesi yoluyla mı kopya çekildi sorusunu aklılara getirdiği söylendi. Telekulak ihtimalin çok güçlü olduğunu ifade eden Denetleme Kurulu, incelemelerinin sürdüğünü

açıkladı.

Yıl içerisinde ÖSYM tarafından düzenlenecek tüm sınavlar da ertelendi. Sınavların yeni tarihlerinin duyurulacağı açıklandı. Bunların yanı sıra tedbir olarak böylesi olaylarda suçla karışan kamu görevlilerinin Türk Ceza Kanunu'nun 257. maddesi gereği "görevi kötüye kullanmak" ve 258. maddesi gereğince "göreve ilişkin sınırları açıklanması" suçlarından cezalandırılmasını sağlayacak düzenleme üzerinde çalışıldığı ifade edildi. Düşünülen diğer hukuki düzenlemenin ise ÖSYM Başkanı'nın artık 6 aylığına değil üç yıllığına ve profesör unvanı taşıyan akademisyenler arasından seçileceği olduğu duyuruldu.

KPSS Mağdurları Tepkili

Yaşanan bu tartışmaların ardından Kamu Personeli Seçme Sınavına giren 800 bin adayın mağduriyeti ortaya çıktı. Kendi emeği karşılığında yüksek puan almış ve atanmayı bekleyen adayların sınavın iptal edilme ihtimaline karşı tepkiler. Yaklaşık 300 kişinin giriştiği kopya organizasyonundan kaynaklı olarak kendilerinin hakkının yeneceğini, sınavın iptal edilmesi durumunda yeniden emek, para ve zaman harcamak durumunda kalacaklarını, o stresi yeniden yaşamak zorunda kalacaklarını ifade eden adaylar, sınavın iptal edilmesine karşı çıkıyorlar.

Sınavda yeteri kadar puan alamayan ve sıralamalarından doğru atanamayacaklarını düşünen diğer adaylar ise kopya olayıyla haklarının yendiğini ve bu şaibeli durumun bertaraf edilmesi için sınavın iptal edilmesi gerektiğini düşünüyorlar. İki kesimin de haklı olduğu söylenebilir. Ancak ortada üzerinden atılmaması gereken bir gerçeklik de yok değil! Olayın açığa çıkmasından sonra KPSS'den başlayan şaibe sürecinin YGS'yi, TUS'u, ALES'i vd kapsadığının kuvvetli şüpheler ve hatta kanıtlarla tartışılmaya başlaması tesadüf değildir. **Eğitim ve güvenceli gelecek hakkını gasp eden ve kanımızca tek suçlu olan mevcut sınav sistemidir.** Eği-

timlerine devam edebilmek için, çalışabilmek için, yetkinleşebilmek için, atanabilmek için, yükselebilmek için yani her şey için insanları at yarış misali sınavlara sokan, yarıştıran, ayarlıyan, seçen bir eğitim sisteminde bu tarz olayların yaşanması kaçınılmazdır. Tam da bu sebeple KPSS mağdurları dahil sistemden mağduriyeti olan herkesin yani halkımızın öfkesini birkaç kopya şebekesine yönlendirip söndürmek yerine doğrudan bozuk sistemin karşısına kanalize etmesi gerekmektedir. Sınavlarda dayatılan hiçbir şık doğru değildir. Tek seçenek mücadele etmektir.

(Ankara'dan bir İK okuru)

Akın Birdal'a saldırı provokasyondur!

BDP Diyarbakır milletvekili Akın Birdal'a yönelik faşist saldırı İstanbul'da yapılan bir basın açıklaması ile protesto edildi. 11 Eylül Cumartesi günü saat 11.00'de İHD İstanbul Şube önünde toplanan insan hakları savunucuları Akın Birdal'a yönelik saldırıyı kınayarak yaşanan saldırının bir provokasyon olduğunu ve hükümetin hesap vermesi gerektiğini söyledi. İHD İstanbul Şubesi adına açıklama yapan Ümit Efe, Akın Birdal'a yönelik saldırının polis gözetiminde gerçekleştiğini saldırganın "ben sivil polisim" diye bağırdığını hatırlattı. Efe, polis saldırganı kurtarmak için gaz bombası attığını ve kitleye saldırdığını dile getirdi.

(İstanbul)

"Sen Her Şeye Burnunu Sokma"

AKP hükümeti, muhalif seslere karşı çirkin ve tahammülsüz üslubunu devam ettiriyor. Mahsulünün akıbetini soran bir köylüye "anandı al git" diyerek çıkışan Başbakanın yol göstericiliğinde, tüm "kabin üyeleri" de aynı dozda cümleler kurarak halka karşı duruşlarını sergiliyor.

Bu tarzın son örneğini hükümetin Çevre Bakanı **Veysel Eroğlu** gösterdi. Kendi internet sayfasında İzmir Bergama'da bulunan Alliano Tarihi Sağlık Merkezi'nin baraj yapımı dolayısıyla yok olacağı tehlikesine karşı "Alliano Sular Altında Kalmasın" başlıklı bir yazıyı paylaşan Tarkan'a, Bakan Eroğlu'nun tepkisi incelenmeye değer. "Öyle bir yer yok. Tarkan her şeye burnunu sokmasın. Gündemde kalmak için böyle numaralar yapıyor. Ben de baraj yapmayı bırakıp şarkı söylemeye kalkışsam işler çok değişir" diyerek tepki gösteren Eroğlu'nun bu söylemleri birçok şeyi ifade ediyor diye düşünüyoruz.

Herkesin Görevi Bellidir!

Eroğlu'nu bu kadar pervasızlaştıran, öfkeleniren anlayış "herkese rol biçme" durumunun hükümet cephesinden ifadesidir. Sistem için kendinden yana olan ses kimden gelirse gelsin anlamlı ve değerli olarak değerlendirilirken; muhalif sesler söz konusu olunca "kimden geliyor" süzgeci devreye giriyor.

Referandum sürecinde AKP tarafından bilbordlara yerleştirilen fotoğraflarda dikkat çeken durum; almış yaşlarındaki bir köylünün "Hâkimler Savcılar Yüksek Kurulu'nun bağımsızlığı için evet diyorum" ibaresiyle resmedilmesidir. Bu köylünün HSYK gibi bir ku-

rumdan ne kadar haberdar olduğu büyük bir soru işareti iken, bu durum AKP'nin "elit siyaset" anlayışıyla da tezat oluşturmaktadır. Elbette ki yargı bağımsızlığı gerçek anlamda sağlandığı koşullarda bizim cephemizden de bizzat halkın gündemi olarak değerlendirilmektir. Ancak üzerinde durmak istediğimiz nokta AKP'nin kesinlikle böyle bir niyetle hareket etmiyor oluşu ve buna rağmen kendisine faydası olan görüntüleri kimden gelirse gelsin propaganda aracı haline getirmesidir. Malum Nejdet Adalı'nın mektubunu Meclis kürsüsünden okuyarak "gözyaşlarına boğulan" bir Başbakan duruyor karşımızda.

Çatlak Seslere Tahammülsüzlük!

Hal böyleyken hükümet kendi icraatlarını olumlamayan herhangi bir görüşü ise saldırıyla bertaraf etmeye çalışıyor. Çevre Bakanı "sen işine bak, her şeye burnunu sokma" diyerek bir yandan Tarkan'a ve onun nezdinde tüm muhalif seslere haddini bildiriyor bir yandan da "ben baraj yapmayı bırakıp şarkı mı söyleyeyim" diyerek kendisini ele veriyor. Şarkı söyleyen, resim yapan, gazetecilik yapan, doktor olan, öğretmen olan vb. herkesin aynı zamanda politik olmak/politika yapmak hakkı olduğunu bir tür lü kavrayamıyor! **Bunu kavrayamadıkları gibi kendi misyonlarını da mevcut gerçeğin itirafı olarak "baraj yapmak" diye ifa-**

de edebilirler.

Bir ülkenin çevre bakanının işi baraj yaparak doğayı katletmek ise elbette ki o ülkede yolunda gitmeyen bir şeyler var demektir. Bu anlayış içinde değerlendirirsek Tarkan'ın ve yahut başka bir kimsenin çevreyle ilgili duyarlılık göstermesi susturulmayı, bastırılmayı hak ediyor demektir. Bu bastırılma, susturulma hali ise yalnızca çevreyle ilgili değil herhangi bir konuda gösterilen duyarlılığı da kapsıyor.

Bir yandan demokratikleşme aldatmacasını sürdürürken bir yandan da farklı fikirlerle karşı giderek saldırganlaşan devlet, bu tarz olaylarda zihniyetini ele veriyor. Maskelerinin düştüğünü gördüklerinde ise alışılmış yollara başvuruyorlar. Örneğin Çevre Bakanı bu olaydan sonra "yanlış anlaşıldığını" beyan eden bir düzeltme konuşması gerçekleştirdi. "Tarkan'ın kendilerinden bilgi almadan böyle bir açıklama yapmasına incindiklerini" söyleyen Bakan, "Tarkan'a çok değer verdiklerini" de beyanını arasına sıkıştırdı.

Hükümetin muhalefet anlayışı bile "kendisinden onay alınmasına" bağlıdır. Bir yanı bu olmakla beraber esasta rahatsız edici olması ise bütünüyle sistemi olumsuzlayan bir sesin yükselmesidir. Biliyoruz ki "açılım" aldatmacalarına sos olsun diye çeşitli sanat erbabını kahvaltı sofralarına toplayan AKP hükümeti, yeri gelince toplumun farklı kesimlerini kendi propagandaları maksadıyla kullanmaktan hiç çekinmemektedir. Bu olayda ise mesele yalnızca AKP icraatlarına karşı gösterilen muhalif duruşa tahammülsüzlüktür.

Bu zihniyete karşı hangi meslekten, hangi ulus, mezhep ve cinsiyetten olursa olsun herkesin politik olabileceği, politika yapabileceği savunulmalı; hatta politikleşme alanımızın toplumun tüm kesimlerini kapsayacak şekilde genişletmek için çaba sarf edilmelidir.

(Ankara'dan bir İK okuru)

284. Hafta

Cumartesi Anneleri, faili meçhul cinayetlerin aydınlatılması ve sorunlarının yargılanması talebiyle 284. haftada da Galatasaray Meydanı'nda bir araya geldi. Oturma eyleminde açıklama öncesi **23 Şubat 1995'te** gözaltına kaybedilen Murat Yıldız'ın annesi **Hanife Yıldız** bir konuşma yaptı. Başbakan'ın seçim sürecinde kayıplar için gözyaşı dökmesini seçimlerin ardından ise görmemezlikten gelmesini eleştirdi. Yıldız'ın ardından 5 Ocak 1981 yılında gözaltına kaybedilen Cemil Kırbayır'ın ağabeyi **Mikail Kırbayır** konuştu. Kırbayır, faililerin belli olduğunu belirterek yüreği vicdanı

"6-7 Eylül; talandır, linçtir, tecavüzdür, yıkımdır!"

(Kayıtlara göre) 37 kişi öldürüldü. 400'den fazla tecavüz vakası yaşandı. Bir rahip diri diri mezara gömüldü. Bazı rahipler bıçakla ve zorla sünet edildi. Onlarca kişi linç edildi. 4 bin 214 ev, 73 kilise, 26 okul, 1 sinagog ve işyeri, dükkân benzeri toplam 5 bin 317 mekan yakıldı, yıkıldı, yağmalandı.

Bu verilen rakamların hepsi **6-7 Eylül 1955'te** yaşandı. İstanbul'un başta Rumlar olmak üzere tüm "gayri-müslimlerden temizleme" operasyonu oldu! Dönemin Adalet Partisi hükümetinin Kıbrıs olaylarında bir koz olarak kullandığı 6-7 Eylül olayları, TC'nin "tekçi"

Cesareti olan açıklama yapsın!

olanın konuşmasını istedi.

Konuşmaların ardından açıklama yapmayı kayıp yakını **Muzaffer Yedigün** okudu. Yedigün, Diyarbakır Bismil İlçesi'nde 20 Ağustos 1994 yılında gözaltına alındıktan sonra kaybedilen Mehmet Selim Acar dosyasının Ergenekon davası kapsamına alınmasını istedi.

285. Hafta

12 Eylül'le hesaplaşacağını söyleyenlere Cumartesi anneleri soruyor; "**Çocuklarımızı bulmadan 12 Eylülle nasıl hesaplaşacaksınız?**" Karanfilleri ile Galatasaray Meydanı'na gelen Cumartesi anneleri bu hafta 12 Eylül cuntasının ellerinden koparıp aldığı çocuklarının, sevdiklerinin, yoldaşlarının akıbetini sordu. Cemil Kırbayır, Hayrettin Eren ve Kenan Bilgin'in kardeşleri, Murat Yıldız'ın annesi söz alarak 30 yıldır yaşadıkları acıları, duygu ve özlem dolu cümlelerle anlattı.

(İstanbul)

katliamcı-faşist düzenin bir ürünü ve kara bir leke olarak tarih sayfalarında hesabı sorulmak üzere yerini aldı.

7 Eylül günü, Taksim'de bir araya gelen **İHD İstanbul Şubesi** üyeleri, Galatasaray Lisesi'ne yaptıkları bir yürüyüşle 6-7 Eylül olaylarını 55. yılında protesto ettiler. Yol boyunca Rumca ve Türkçe "**Bir daha asla!**" sloganı atan kitle adına açıklamayı İHD İstanbul Şube Başkanı **Abdülkâfi Boğa**; linç kültürünün birkaç milliyetçi odakla açıklanamayacağını, toplumsal bir gerçek olduğuna vurgu yaptı.

(İstanbul)

Bir sorunun çözümünde gerilla ve halk

Açıklama: Elimize e-mail yoluyla ulaşan yazıyı haber değeri taşıdığı için olduğu gibi yaymıyoruz.

“Eskiden gerillanın adaleti vardı. İnsanlar ne zaman kendi aralarında sorun yaşasalar, ilk adresleri gerilla olurdu. Bu kadar sorun da yoktu o zaman. İnsanlar birbirlerine güveniyorlardı, dayanışma, birlik vardı. Ama şimdi artık insanlar birbirlerine güvenmiyor, birbirlerinin kuyusunu kazmaya çalışıyorlar. Ufak bir toprak bile sorun oluyor. Bir su yüzünden mahkemelere veriyorlar birbirlerini. Hozat'ta yıllar önce ayda en fazla birkaç mahkeme olurdu, şimdi günde onlarca mahkeme oluyor. Avukatlar davalar yüzünden zengin oldular” dedi ihtiyar bir köylü geçmiş günleri hayal ederek. Kim bilir neler aklına gelmişti. Kimleri hatırlamıştı?

Sadece amcayla sınırlı değildi bu düşünceler. Yaşlı-geç, kadın-erkek yüzlerce Dersim köylüsünün ortak düşüncesiydi amcanın anlattıkları. Bir Dersim vardı geçmişte, '38'de kırmaya çalıştı devlet, dayanışma içerisinde püskürttüler düşmanı. Sonra oğulları çıktı dağlara bir dava uğruna, sahibi oldular bu davanın ve kucak açtılar evlatlarına. Gün geçtikçe daha da hedefi oldu düşmanın. Ama sadece sopyala yok edemeyeceğini anlayan devlet, çeşitli oyunlar oynadı Dersim ve Dersim köylüsü üzerine. Önce satın alıp işbirlikçileştirmeye çalıştı. Kendi davalarına sırt dönmelerini dayattı. Sonra birbirlerine olan güvenlerini yıkmaya çalıştı. Ve kısmi anlamda da başarılı oldu. Şimdi çoğu zaman konuşmalarına konu oluyordu Dersim köylüsüyle, gerillaların. Birçoğu rahatsızdı bu sorundan. Yine birlik, dayanışma ve karşılıklı güven ortamını düşlüyorlardı. Ve bu sorunun sadece gerillalar tarafından çözülebileceğini ifade ediyorlar, her ne kadar geçmişteki kadar güvenmeseler de henüz TİK-

KO'culara. “Gerilla olmasa daha kötü olurdu durumlar. En azından sadece mahkemeler oluyor. Yoksa insanlar birbirlerini vururlar” diyorlar.

Tüm bunları düşündük kış barınağında. Sadece düşmana nasıl darbe vurulacağını değil, halkın kendi aralarında ki sorunları, bu sorunları nasıl çözebileceklerine ilişkin de yoğun tartışmalar yürüttük. Ama “sadece” biz çözmeyecektik sorunları. Halka kendi sorunlarının çözümünün de kendilerinde olduğu anlatılacaktı. Bu sorunları gerillanın değil kendilerinin çözebileceğini, gerillanın bu sorunun çözümünde öncü olabileceğini söyleyecektik. Bir önceki faaliyet döneminden gelen sorunları ve müdahale tarzımızı değerlendirecek bir kararla çıkıtık barınak faaliyetinden. Faaliyet boyunca birçok sorunla karşılaşacağımızı biliyorduk. Çünkü birkaç evle ve birkaç köyle sınırlı değildi bu sorunlar. Kimi kardeşle, komşusuyla, kendi köylüsüyle bir su ve ya arazi sorunu yüzünden, kimisi orman kesimleri yüzünden mahkemelikti ve bu sayı azımsanamayacak duruma gelmişti. Tesadüf değildi tüm bunlar. Devletin Dersim köylüsü üzerinde oynadığı kendi költürüne, kendi geleneğine yabancılaştırma oyunlarının bir parçasıydı. O zaman oradan başlamalıydık. Sadece sorunların çözümüne kilitlenmek değil, aynı zamanda bu sorunları yaratan sistemin teşhirini de yapmalıydık. Ve sorunlara köklü çözümünün ancak o zaman, yani sistemin alt üst olmasıyla olabileceğini anlatmalıydık. Yaşanan her tekil ve toplu sorunu sistemin teşhiri ve devrimin propagandasına çevirmeliydik. Çünkü bu sistem kendi yarattığı sorunları çözmezdi.

Faaliyette en çok karşılaşacağımız sorunlardan bir tanesinin köylüler arasında yaşanan sorunlar olduğunu bilerek vardık faaliyet alanımıza. Daha birkaç köye girmiştik ki, köylerden birinde yaşanan bir sorun yansıdı birliğimize. Aslında Siyasi Komiser yoldaş ve alanda daha önce faaliyet yürütmüş, bir yoldaş da biliyordu sorunu. Ancak bugüne kadar köklü bir müdahale edilmemişti. Yıllar önce de Partimize bağlı gerillalara yansıyan bu olay yoldaşlarımızın bazı müdahalelerine rağmen sonuçlandırılmamıştı. Sorunun kökeni ise tam 49 yıl önceye dayanıyordu. Olay bir arazinin paylaşımındaki anlaşmazlıktan kaynaklanmıştı. Ancak 49 yıl boyunca çözülemeyen bu sorun neticede düşmanın faşist mahkemelerine kadar yansımıştı. Ve sorunu yaşayan ailelerin arasında dönem dönem kavgalara varacak boyuta ulaşmıştı. Aileler yıllardır bu nedenden dolayı birbirlerinden selamlarını bile esirger duruma gelmişlerdi. Tam da düşmanın istediği bir durum ortaya çıkmıştı.

Köylüler arasında nifak tohumları serpmeye çalışan devlet, böylesi olaylarda bunu daha iyi kullanmaktadır. Düşmanın bu oyunlarından etkilenen köylüler 49 yıl boyunca çözüme ilişkin hiçbir diyalog kurmamışlar, kurdukları diyalogda ise gerillanın çabasıyla bir araya gelmişler ancak çözüm noktasında ise somut adımlar atmamışlar. Ve olay büyük bir bölümü mahkemelerde olmak üzere, 49 yıl sürmüştür. Mahkeme sürecinde verilen dava dosya ve avukat paraları ile sorun olan arazi kadar bir arazi alınabileceğini ifade etti olaya tanık olan bazı köylüler. Ve olay en son Partimize yansıdığındaki artık içinden çıkılmaz bir hal almıştı. Ve artık köklü bir müdahalede bulunmak gerekiyordu. Ancak müdahale her iki tarafın da çıkarlarını göz ardı etmeden ve esas olarak kendi çözümlerini ortaya çıkararak yapılmalıydı.

Önce birlik bileşenleri içerisinde tartıştık. Nasıl müdahale edilmeliydi? Nasıl bir yol izlemeliydik? Tüm bunları tartıştık. Barınaktan çıkan kararlarımıza yeniden başvurduk. Önce geniş bir bilgilene-meye gittik. Sonra elde ettiğimiz bilgileri toparlamak için tarafları barınaya getirecektik. Ancak bilgilene-meyi sadece olayın taraflarından değil olayla ilgili bilgisi olan tüm köylülerden yapmaya çalışarak daha geniş bilgi sahibi olacaktık.

Eğer bu çalışmamız başarılı olursa -ki olmaması için hiçbir neden yoktu- devletin köylüler arasında yaşatıldığı güvensizlik olgusunu yıkmak için yürüttüğümüz çalışmamızda bizim açımızdan önemli bir başarı olacaktı. Belki küçük bir adımdı. **Ama büyük eylemler küçük eylemleri başarıyla yerine getirmenin deneyimleri ile yapılır.**

İlk önce olanaklarımız ölçüsünde olayın muhataplarından bir bilgilene süreciyle koyulduk işe. Her iki aile bileşenlerinden tek tek ve birkaç kişi ile olmak üzere olayı detaylı bir şekilde öğrenmeye çalıştık. Daha sonra önce aynı köydeki köylüler olmak üzere diğer yakın köylerden de konuyla ilgili bilgisi olan köylülerden bilgileri topladık. Daha sonra topladığımız bilgiler ve çözüm önerileri ile yine olayın muhatapları olan ailelerle ayrı ayrı top-

ladığımız veriler ve çözüm önerilerini aktararak, kendilerinin yeniden görüşlerini aldık.

Daha sonra toplanan verilerin bir olgunluğa ulaşmasıyla bir toplantı yaparak sorunu bir sonuca ulaştırmak için toplantı düzenlemeyi kararlaştırdık. Kararı her iki aileye de bildirerek, belirlenen bir günde ve uygun bir yer de toplantıyı yaptık. Toplantının en önemli özelliği her iki ailenin de Partimize olan güvenini ifade etmeleriydi.

Toplantı başlamadan önce toplantıyı yönetecek olan yoldaş söz alarak, toplantının içeriğine, yaşanan soruna ve bu sorunun çözümüne ilişkin bazı noktaları vurguladı;

- **“Bugün burada yıllardır çözümlenemeyen ve her iki aile arasında köşkünülüğün neden olan bir sorunu çözmek için toplandı. Her şeyden önce şunu belirtmek gerekir ki, bu gün yıllardır başvurduğunuz faşist devletin mahkemeleri değil, TIKKO'nun adaleti geçerlidir. Ve öncelikle sizlere sormak istiyoruz. Partimizin adaletine güveniyor musunuz?”**

Her iki aile de onay verdi yoldaşın bu sözüne. Pür dikkat yoldaşı dinliyorlardı. Yoldaş kısaca son süreçte Dersim'de devletin uyguladığı politikalara ve bu politikaların amacına kısa bir değini yaptuktan sonra sözlere devam etti;

- **“Öncelikle şunu belirtelim ki, biz burada sadece aracı görevi görüyoruz. Bu sorunun muhatapları olarak sorunun çözümünü de sizin elinizdedir. Yıllardır, bir araya gelip konuşarak sorunu daha da derinleştirmişsiniz. Ama bugün konuşarak çözeceğiz bu sorunu. Şimdi sizlerden birer temsilci seçmenizi öneriyoruz. Ve seçilen temsilciler olayı tekrardan kısaca anlatsa iyi olur”** diyerek sözü seçilen temsilcilerle verdi.

Seçilen temsilciler tekrardan olayı kısaca anlattılar. Her iki tarafta çözüme ilişkin önerilerini sundular. Konuşmalar biraz hararetle geçti. Ara ara tartışmalar yaşansa da, esasta saygı çerçevesini aşmadı. Ve belli bir olgunluğa ulaştıktan sonra yoldaş tekrardan söz alarak;

- **“Şimdi bir karara varmak istiyoruz. Her iki tarafta çözüm önerilerini ortaya koydu. Kararı yine siz vereceksiniz. Biz de önerimizi sunacağız. Bir kez daha soruyoruz, Partimizin vereceği karar, sizin önerilerinizin sonucudur. Çıkacak olan karara güveniniz var mı?”**

Yine “evet” yanıtını alınca temsilcilerle birlikte başka bir odada son görüşmeleri yaparak kararı açıkladık. Her iki tarafta kararı benimsedi. Ve

yaklaşık 49 yıl süren bir sorun partimizin müdahalesiyle sonuçlanmış oldu. Toplantı bitirilmeden önce toplantıyı yöneten yoldaş son kez söz alarak;

- **“Yıllardır köşkünülüğün yaratan bu olayın sonuçlanması sadece arazinin paylaşılmasıyla sınırlanmamalı. Arazindeki köşkünülüğün ortadan kalması gerekir. Birlik ve dayanışma içerisinde olmanız gerekir. Bu, paylaşılan araziden daha önemlidir.”**

Bütün bu süreç boyunca ortaya çıkan en önemli özelliklerden birisi, olayın muhataplarından biri olan amcanın **“Bu toprağı size veriyorum. Siz nasıl isterseniz öyle karar verin”** diyecek kadar güvenmesiydi Partizanlara. Diğer bir önemli nokta ise, toplantı esnasında toplantıyı yöneten yoldaşın **“Burada TIKKO'nun adaleti geçerlidir”** sözüne atfen, genç bir köylünün **“TIK-O'nun adaleti cümlesi bizi çok etkiledi”** demesi oldu. Tüm bunlar gelinen aşamada tüm eksik ve yetmezliklere rağmen yürüttüğümüz faaliyetin birer sonucudur. Ancak şunu ifade etmemek çok büyük bir eksiklik ki, üzerinden atılamaz derecede önemlidir. Bu etki sadece bugünkü faaliyetimizin değil esas olarak, Dersim topraklarında Partizan geleneğini yaratan başta şehit düşmüş yüzler-

ce yoldaşımızın yanısıra emek veren tüm yoldaşlarımızın mirasıdır. Bugün bu miras üzerinden yüküseliyoruz. Ve yoldaşlarımızın emeklerini hiçbir zaman boşa çıkarmayacağız.

Dersim halkı ne olursa olsun Partizanlara kapılarını açmaya ve onlara güvenmeye devam ediyor. Ancak bu güveni örgütlülüğe çevirmek bizim omuzlarımızda. Bu savaş sadece onların güveni ve desteğiyle olmayacaktır. Esas olarak onların da mücadelenin bir parçası, sahipleri, savaşın yürütücüleri olmalarıyla kazanılacaktır. Bize düşen görev başta kendi aralarındaki güvensizliğini, kendilerine ve kendi güçlerine olan güvensizliklerini ortadan kaldıracak pratikler ışığında onları örgütlemeektir. Yaşadıkları her sorun devletin oyunlarının sonucuysa eğer bu sorunlara müdahaleler de savaşın bir yöntemidir. Düşmanın taktiklerini boşa çıkartmaktır. **(Dersim'den bir Partizan)**

Ulusal İstihdam Stratejisi (UIS) geçtiğimiz aylarda hükümet tarafından kamuoyuna yansıtılarak, içeriği hakkındaki görüşler için çeşitli sivil toplum örgütlerine, sendika konfederasyonlarına gönderildi. Stratejiye göre, önümüzde iş ilişkilerinin biçiminden tutalım, sendikalaşmayı da ciddi şekilde etkileyecek olan bir model getirilmek isteniyor. Strateji taslağı kamuoyuna açık bir biçimde sunulmuş durumda olmadığından henüz tartışmaya müsade edilen kısımları üzerinden yorum yapılmakta ancak bu bile stratejinin içeriği hakkında önemli ipuçları vermektedir.

Strateji taslağında yer alan konu başlıklarına geçmeden önce konu hakkında Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer'in kamuoyuna yaptığı açıklamalara bakmakta yarar var:

“İşi değil insanı korumayı, işi sağlama almak yerine insanı yetiştirmeyi öne çıkaran bir iş gücü piyasası oluşturma.” (<http://www.tobb.org.tr/haber>)

“Bu eylem planı işgücü piyasalarının talepleri ile eğitim sisteminin çıktıkları arasındaki uyumun sağlanmasına yönelik önemli bir adımdır.”

(<http://www.csgb.gov.tr>)

“Çok geniş kapsamlı bir istihdam politikası belirlenecek. Türkiye'nin değişen dünya şartları karşısında bulunduğumuz durumu değerlendirerek uzun dönemli istihdam politikaları ve işsizliği önleme stratejilerini tespit edeceğiz.”

(<http://www.t24.com.tr>)

“Çalışma Bakanı Dinçer UIS'in özünü şu sözlerle açıkladı. ‘İstihdamın artırılması konusunda formül çok ama bu biraz acı reçete gerektiriyor. Yani devlete, işverene ve sendikalara acı reçete olacak. Fedakarlık etmemiz gerekecek.’ (Birgün, 24.06.2010, Aziz Çelik)

“Haftada 45 saat çalışması gereken, 53 saat çalışanlar var. Fazla mesai

EMPERYALİZMİN “ULUSAL İSTİHDAM STRATEJİSİ”

uygulaması olmazsa, bir milyon kişi iş bulur. Ama işverenler kıdem tazminatı sorunu nedeniyle yeni işçi alımına sıcak bakmayıp, kayıt dışı olarak elindeki işçiyi fazla mesai yaptırıyor. Türkiye'de kıdem tazminatını alma oranı yüzde 7. Genç işsizlik sorununu çözmek için de yarım zamanlı çalışma sistemi gerekiyor. Ama yine kıdem tazminatı nedeniyle bu sistem de işlemiyor. Önce bunu çözmeliyiz.” (Hürriyet, 13 Haziran 2010).

İstihdamın Neo-liberal dönüşümü

Bu açıklamalara bakıldığında, kıdem tazminatının sorun teşkil ettiğinden, önümüzdeki dönemlerde acı bir reçetenin sendikaları ve işçileri beklediğinden haberdar oluyoruz. Basında ve kamuoyunda bu stratejinin işsizliğe önlem amacıyla hazırlandığı şeklinde çıkan haberler ise gerçek mahiyeti saklamaya çalışmaktadır. İstihdam yaratmak hükümetlerin gündeminde olsa da böyle kapsamlı bir projenin, işsizliği önleme adı altında yapıldığı bir muammadır. Böyle olsa bile hükümet çok rahat bir biçimde bu stratejinin adını **“Ulusal İşsizliği Önleme Stratejisi”** olarak koyabilir ve hatta ismi bu şekilde koymak hükümetin işine de gelirdi.

Ancak görüldüğü üzere strateji “Ulusal İstihdam Stratejisi” adını almaktadır. Ayrıca stratejinin “ulusallığı” da tartışma konusudur. Kocaeli Üniversitesi Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü Öğretim Görevlisi Aziz Çelik bu konuda **“Ulusal olarak adlandırılan bu istihdam stratejisi, esasen ABD ve Anglo-Saxon istihdam stratejisinin, neoliberal stratejinin ta ken-**

disi. Amerikalının ‘hire and fire’ (kiral ve kov, al ve at) diye adlandırdıkları esnek güvencesiz çalışma düzeni Ulusal İstihdam Stratejisi ambalajında sunulacak”

demektedir. Yani Ulusal İstihdam Stratejisi çalışmaları bir bütün değiştirecek ve yeniden düzenlenmesini getirecek olan emperyalist bir projedir. Taslağın içeriğine bakıldığında işverenlere her türlü kolaylık sağlanacağı açıkça gözükmektedir.

Dert işsizliği çözmek değil

Devlet Bakanı Ali Babacan, “Bu, temelleri sağlam, ayakları yere basan, işsizliği azaltmaya, istihdamı artırmaya ve istihdamın yapısını biçimlendirmeye yönelik olarak ortaya koyduğumuz bir strateji bütünüdür” demektedir. Aynı demeçte stratejinin temel politika eksenleri olarak **“ağitim-istihdam ilişkisinin güçlendirilmesi, işgücü piyasasının esnekleştirilmesi, kadınlar, gençler ve dezavantajlı grupların istihdamının artırılması ve istihdam-sosyal kuruma ilişkisinin güçlendirilmesi”** denmektedir. (www.patronlardunyasi.com)

Ali Babacan başka bir konuşmasında **“Türkiye genç nüfustaki işsizlik açısından da pek çok ülkeyle kıyaslandığında nispeten iyi bir konumdadır”** (ekonomi.haberturk.com) diyebilmektedir. Madem işsizlik oranlarımız pek çok ülkeye göre “iyi” bir konumda o halde bir strateji koyacak kadar kapsamlı bir çalışmaya girişmek için başka nedenler olmalıdır. İşsizlik üzerinden yola çıkılmadığı ortadadır. İstihdam piyasasının yapısız sorunlarından bahsedilmekte, asıl niyet de burada ortaya çıkmaktadır.

Konuya ilişkin tekstil patronlarının internet sayfasında yer alan yaklaşım-

lar bu stratejinin iç yüzünü bizlere daha iyi göstermektedir:

“İş dünyası için yeni olan bu model hayata geçerse Türkiye, ‘güvenceli esneklik, esnek zaman modeli, uzaktan çalışma, iş paylaşımı, özel istihdam büroları aracılığıyla geçici iş ilişkileri’ olan yeni bir sistemle tanışmış olacak. Özel istihdam bürolarının kilit rol üstleneceği yeni dönemde, ‘evden’, ‘uzaktan’, ‘part-time çalışma’ yöntemi uygulanacak.”, “Kıdem tazminatının kaldırılmasına dönük önerinin de yer aldığı paketin temel hedefi ise istihdam üzerindeki yüklerin azaltılması olacak. Pakete bu yönüyle iş dünyası da destek veriyor. İş dünyası, ‘İşçi almanın ve çıkarmanın maliyetlerinin bu kadar yüksek olduğu bir ülkede esnek çalışma modellerinin geliştirilmesi lazım. Kıdem tazminatı mutlaka halledilmeli’ görüşünde.” (<http://www.tekstilisveren.org>)

Aynı yazıda verilen görüşlerde ise, İşsizlik Sigortası Primindeki 2 puan olan işveren payının 1 puana çekilmesi, bölgesel asgari ücret uygulaması, mesleki yeterlilik belgesine sahip işçilerin istihdam edilmesinde durumdaki sigorta primlerinin 18 aya kadar devlet tarafından karşılanması gibi kolaylıkların patronlara sağlanması da yer alıyor.

Görüldüğü gibi asıl amaç işsizliği önlemek değilirdi. İşsizlik konusunda Tayyip Erdoğan'ın geçmişte TOBB'a seslenerek “herkes bir işçi alırsa işsizlik sorunu hallolur” demesinden işsizliği çözmek konusunu ne kadar ciddiye-tersiz ele aldıkları da ortadadır. Meslekle olan yaklaşım böyleyken bu stratejinin neo-liberal istihdam politikalarının bir ürünü olarak ülkemizde uygulanmaya çalışıldığı açığa çıkmaktadır. Daha önce strateji veya benzer adla da

olsa Avrupa'da yapılan bu değişiklikler işsizliği çözmeyi bırakalım artırmış durumdadır.

Üniversite-Sermaye: Hayat Boyu Öğrenim Evliliği

Bunun için bu strateji altında atılan ilk adımlardan biri İstihdam ve Mesleki Eğitim İlişkisinin Güçlendirilmesi Eylem Planı devreye sokuldu. Taslakta “Hayat boyu öğrenme katılım oranı ise 2023'te yüzde 8'e çıkarılacak” deniliyor. “Hayat boyu öğrenme” kavramıyla burada da karşılaşılıyor. Üniversitelerdeki Bologna Süreci'nin felsefesi olan bu kavramın işveren dünyasında da popüler bir kavram haline geleceği kuşkusuz görünüyor. Sermayenin ihtiyaçlarına yanıt olması amacıyla başlatılan Bologna Süreci'nin üzerine methiyeler dizilen bu kavramının gerçekte patronların çıkarlarına nasıl hizmet edeceği ise daha bir somutlanıyor. Üniversitelerle sermayenin çıkarları tek bir ideolojik kılıf altında (hayat boyu öğrenim) örtüştürülmeye çalışıldığı ortada. Çalışma Bakanı Ömer Dinçer'in “İşi değil insanı korumak” deyişindeki anlam da gayet anlaşılır. Görünüyor ki önümüzdeki dönemlerde öne çıkarılacak olan yeni yaklaşım işsizlik üzerinden olmayacak, işsizliğin nedeni olarak sermayenin bugünkü çıkarlarına uygun bir şekilde “mesleksizlik” konusu ön plana çıkarılacaktır.

İşsiz değil mesleksizsin!

İşsizliğin nedeni olarak da “mesleksizliğin” gösterilmesi gayet bilinçli bir tercihtir. Bu dönemde birlikte kişi ne kadar kendini yetiştirir ve ne kadar fazla meslek sahibi olursa o kadar iş

güvencesine sahip denilecektir.

Dikkat edilecek olursa işsizlik sorunu değil “mesleksizlik sorunu” denilmektedir. Yani ülkemizde bu kadar işsizliğin olmasının nedeni mesleksizlikmiş. El insaf!

Böyle bir çalışma hayatının yaratacağı ilk darbe sendikal örgütlenmeye yönelecektir. Düzenli istihdamın olmadığı, iş güvencesinden yoksun bir çalışma düzeniyle birlikte çok çalışıp daha az para kazanma, sosyal haklardan yoksunluk, kıdem tazminatı ve ekonomik güvenceden yoksun, sürekli işsizlikle birlikte emekli olmanın tam anlamıyla bir hayale dönüşeceği kara bir tablo tüm emekçileri ve işçileri beklemektedir.

Atılan bu adımlar emperyalizmin dünya ölçeğinde girdiği bunalımlardan çıkabilmesi amacıyla hayatın tüm alanlarında yapılan yeniden düzenlemelerdir. Söz konusu atılan bu hamleler emperyalizmin ülkemizde ucuz bir işgücü pazarı yaratma gayretinin bir ürünü olacaktır. Rekabet sadece patronların kendi aralarında olmadığı gibi işçiler arasındaki rekabet de emek gücü fiyatını hızla aşağıya çekecektir. Yabancı sermayenin ülkemize gelecek üretim yapması için de gerekli şartlar böylece oluşturulmuş olacaktır. İşten atmanın çok kolaylaşacağı, nitelikli işgücünün ucuz satın alınacağı, işçilerin haklarından yoksun bir biçimde azgınca sömürüldüğü, sendikasıız bir çalışma hayatının şartlarının oluşturulduğu bir katmerli bir sömürü düzeni oluşturulmak istenmektedir. İşçi sınıfının bütünü tehdit altındadır. **Güvencesizlik, önümüzdeki dönemde en can alıcı sorunlarından biri olacaktır.** Bu nedenle TEKEL'de yakılan kıvılcımın büyütülmesi gerekliken yeni TEKEL'lerin ortaya çıkmasıyla birlikte sürecin göğüslenilebileceği de açıktır.

Damgacıoğullarının damgalı hak gaspları

Istanbul Üniversitesi sağlık kurumlarının yemek yapım ihalesini alan Damgacıoğulları şirketinde yolsuzluk hız kesmiyor. Söz konusu şirket; hastaların yemeklerinden kesintiler yapıyor, ucuz ve kalitesiz ürün kullanarak sağlık alanında hastaları ölüme sürüklüyor. Şirketin kâr amacı ile yaptığı bu girişimler ise hastane başhekimliği tarafından görülüyor!

Istanbul Üniversitesi'nde faaliyet gösteren ve tek marifeti yukarda saydığımız yönü olmayan bu şirketin bünyesinde çalışan aşçı ve aşçı yardımcısı 14 taşeron işçi, SGK primlerinin maaşları oranında ödenmesini ve maaşlarının elden verilmesine son verilerek bankaya yatırılmasını istedikleri için işten atılmışlardı. Bu saldırının hemen ardından direnişe geçmiş olan işçiler, 7 Eylül günü yaptıkları basın açıklaması ile direnişe bayram nedeniyle ara verdiklerini bildirdiler. "İşten atılan yemekhane işçileri geri alınsin işten atılmalar yasaklansın" yazılı pankart açan işçiler adına açıklamayı işçilerden **Gör-gühan Kılıncı** yaptı. Kılıncı, şirketin azgınca saldırdığını ve üniversite rektörlüğünün ise tüm bunlara göz yumduğunu belirtti. Bu saldırılara boyunca eğmedikleri için direnişte olduklarını söyleyen Kılıncı, direnişe bayram dolayısı ile ara verdiklerini ve bayramın ardından direnişin tüm coşkusu ile sürecini belirtti. (İstanbul)

BTS'den demiryollarının tasfiyesine tepki

KESK'e bağlı Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS), TCDD'de uygulamaya başlanan norm kadro uygulamasına ilişkin yazılı açıklama yaparak, bu çalışmanın Dünya Bankası kontrolünde yürütüldüğü ve bununla Demiryollarının yeniden yapılanmasını esas aldığı belirtildi. (Norm kadro, kamu kurum ve kuruluşlarının hizmetlerin yürütümü için ihtiyaç duydukları personelin nitelik, sayı, sahip olacağı unvan ve derece olarak tespit edilmesi ve standart hale getirilmesidir.)

Bu modelin aynı zamanda sendikal örgütlenme anlayışından yoksun olduğuna işaret edilen açıklamada, uygulama ile çalışan sayısının azaltılacağı, demiryollarının tasfiye edildiği belirtildi. BTS, bu uygulamanın TCDD için yıkım anlamına geleceğinin altını çizerek, "kamusal bir hizmet olması gereken demiryollarının tasfiyesine karşı mücadelenin bundan sonra da devam edeceğini" belirtti.

Tersanede 141. cinayet!

Tersanelerde 141. işçi cinayeti haberi **Yalova Denta Tersanesi'**nde yaşamını yitiren **Uğur Türkkan'**la geldi. 27 Ağustos günü işbaşı yapan 23 yaşındaki Türkkan, seyyar vinç sacını gemiye monte etmek için kaldırmaya çalışırken, halatın kopması üzerine sac iki işçi ile birlikte Türkkan'ın üzerine düştü. Olayda Türkkan'la birlikte 3 işçi yaralandı. İki işçinin omzunda kırıklar oluşurken ağır yaralı olan Türkkan hastaneye kaldırılırken yolda yaşamını yitirdi. Öte yandan Türkkan'ın yaşamını yitirdiği iş kazası, tersane patronu tarafından 4 gün halktan gizlendi. Olay, **Tersane İşçileri Birliği Derneği** tarafından kamuoyuna duyuruldu. TİBD, yaptığı bir açıklama ile iş cinayetini protesto etti. (H. Merkezi)

"Bundan sonra sendikalar, taşeron mücadelesi vermek zorunda!"

Geçtiğimiz günlerde İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile Belediye-İş sendikası arasında süren TİS süreci sona erdi. **İmzalanan TİS süreci ile enflasyon oranında yüzde 12'lik bir zammın altına imza atan Belediye-İş sendikaları, bununla birlikte özellikle taşeronda örgütlenmenin önünü açan birtakım değişiklikleri de patrona kabul ettirmeyi başardı.** Böylece belediyede çalışan ve sayıları 11 bini bulan taşeron işçinin sendikalaşmasının da önü açılmış oldu. **Ayrıca üniversite mezunu olduğu için sendikaya üye olmayan yaklaşık 900 işçi de bundan sonra sendikaya üye olabilecek!**

Taşeronlaştırma saldırısının her gün daha geniş kesimleri içine aldığı bu süreçte yapılan bu TİS, sınıf hareketi açısından önemli bir yerde duruyor. **İşçi-Köylü gazetesi** olarak TİS'in önemini ve süreci Belediye-İş sendikası İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı **Serdar Cafer Özkul'**a sorduk.

- Büyükşehirde epey uzun süren bir sözleşme süreci yaşadınız...

- Bakanlığın yetkisi 11 Şubat'ta bize geldi. 180 gün süren bir toplu sözleşme süreci geçirdik. Bizim dışımızdaki sendikaları da bu sürece katmak istedik. Süreçte bizimle birlikte hareket etmeyen, bize cevap vermeyen sendikalar oldu. Ama buna rağmen birçok sendika da bizimle birlikte oldu. Ülke koşullarında patron şöyle düştü; enflasyon oranında yüzde 12'lik zam işçileri bölen beklentileri düşüren bir etki yaratır. Bunun için işveren vekillerini de kullandı. "Bunu da alamazsınız" şeklinde propaganda yapıldı. Büyükşehir merkezde yürütüldü esas mücadele. İSPAK, Kültür-Aş, Bismak ve diğer ilçe belediyeleleri büyükşehirin notkalamasını beklediler. Buna göre bir toplu sözleşme yapılması kararlaştırıldı.

- Büyükşehirde işçilerin ne tür sorunları vardı?

- En önemlisi kapsam sorunuydu. Bunun bir tanesi bakanlığın bize verdiği yetkiye rağmen, İS-

PAK AŞ'nin sendikayı tanımamasıydı. İkinci kapsam sorunu da üniversite mezunları, şirketlerde kapsam dışı tutuluyordu. Herkesin toplu sözleşmeden faydalandırılması gerekirken üniversite mezunları sırf üniversite mezunu oldukları için toplu sözleşmeden faydalandırılmıyorlardı.

Bunun dışında **bizim işlerimizi yapan taşeron işçileri vardı. Bu işçilerin sayısı büyükşehirde 11 bini buluyor.** Bunlar örgüt-süzler, sendikasıızlar, güvenceli çalışma hakları, izin süreleri yok sayılıyor. 20 sene çalıştırdıktan sonra kapı önüne konuluyorlar. Ve kademli tazminatları verilmiyor. Cumartesi-Pazar izinleri yok, 8 saat üzerinden çalıştırılıyorlar. Toplu sözleşmeden faydalanamıyorlar.

Bizim mücadelemiz bunu kırdı. Biz "**bu işçiler asıl işverene belediye şirketlerinde çalışsınlar**" dedik.

Biz 5 şirkette örgütlüydük. Belediyenin iştrakleri var. Özellikle İSTON, İSPAK, Kültür AŞ... Buralarda sendika var. Ancak işveren işi taşerona veriyor. Ve buralarda binlerce işçi çalışıyor. İSPAK mesela asfalt işlerinde dışarıdan hizmet alıyor. Kültür AŞ'de 300-400 arkadaş çalışıyor ama hepsi taşeronda gösteriliyor. Ama tüm işi yapıyor. Biz bu işçilerin asıl şirkette gösterilmesini istedik. Bunu işveren kabul etti. Toplu sözleşmeden faydalanabilmesini istedik bunu

da kabul etti.

İtfaiyede çalışan işçiler de MAKRO şirketi ile çalışıyorlardı. Bu işçiler asıl işi yapıyorlar ancak taşeronda görülmüyorlardı.

- Bu işçilerle ilgili kazanımınızın pratikte nasıl bir karşılığı olacak?

- Biz işçilerin aynı koşullarda ancak belediye şirketinde yani asıl işverende çalışmasını kabul ettirdik. **Böylece bu şirketlerde sendikalaşmanın da önü açılmış oldu. Şu anda bağlı buldukları şirketlerin ihalesi bitene kadar çalışmaya devam edecekler, ihale biter bitmez asıl işverenin şirketine geçecekler.**

Bizim yapacağımız şey sahaya inip taşeron işçilerini örgütlemek. Asıl işverenin işçisi olunca otomatikman sendikaya üye olmayacaklar, biz gidip üye yapacağız. Biz şu an hukuki çerçeveyi kazanmış olduk. Bundan sonrası elbette mücadele ile işverene kabul ettirilecek. Bu işçiler, sendikaya üye olduklarında imzaladığımız TİS'in tüm maddelerinden faydalanabilecekler. Birçok yerde yaşanan sorun aynı aslında. Birçok iş kolunda işçiler taşeronda çalışıyor. **Sendikalar, asıl işverende örgütlenmediği sürece sonuca gidemiyor. Bu yüzden asıl işverenin üzerinde örgütlenmek gerekiyor.** Bütün sendikalar taşeron şirketlerde örgütlenmekte sıkıntı yaşıyor. Asıl işvereni muhatap almıyoruz. Biz büyükşehirde bu noktada bir adım attık.

- Bu süreçte Hak-İş sendikasının tavrı ne oldu?

- Biz mücadelemizi aslında işverenden çok Hak-İş'e karşı verdik. Bize "siyaset yapıyorlar" dediler. İşçilerin direncini kıran-bozan, her direnişe işçilere baskı uygulayan bir tutum izlediler. Taşerona karşı bir mücadele verdik. Özellikle Hak-İş sendikası mücadele sürecini kıran özellikle büyüyen mücadelenin önünü kesen bir süreç yaşattı.

- İş kollarında esas işlerin büyük oranda taşeronlar aracılığı ile yapıldığı düşünülür-

"Taşeronlaşmaya karşı direniyorum!"

Paşabahçe Hastanesi'nde yaklaşık 61 gündür direnen **Türkan Albayrak** haklarını kazanana, işe geri alınana kadar direnişe devam edeceğini haykırıyor. Direnişinin 61. gününde Albayrak'ı ziyarete gittik.

- Direnişinize çalışan arkadaşlarınızın destek oluyor mu?

- İlk süreçlerden itibaren destek devam ediyor. Benim burada olmamdan memnundur. Ama içeride çalışan arkadaşlara baskılar devam ediyor. Bayram boyunca içeride çalışan arkadaşlara mesai yazmışlar ancak itirazlar üzerine kaldırıldı. Burada dikkatimizi çeken bir şey oldu. Bu mesaiye yazılan arkadaşlar direnişe destek veren ziyaret eden arkadaşlar. Direniş çağırını gösteren bir kamera var. Doktorlara ve hemşirelere; kameralara da çok görüyorsunuz diye baskı uygulanıyor.

- Sendikaların tutumu nedir?

- Benim çalıştığım alana Sağlık-İş Kadıköy şubesi bakıyor ama direnişi sahiplenmiyor.

- Her hafta oturma eyleminiz oluyor, biraz bahsedebilir misiniz?

- Her Çarşamba 12:30'da sessiz oturma eylemi yapıyor direniş alanında. Basın açıklamaları yapıldığında polisler geliyor. Basın yoğun olduğunda ise sivil olarak geliyorlar. Herkesi bu eylemler ve bu direnişe destek olmaya çağırıyoruz.

- Hastaneyle hiç görüşmeniz oldu mu, direnişe karşı tutumları nedir?

- Hiç görüşmemiz olmadı ama bazı duyular geliyor içeriye yönelik. İçerideki duyularım başhekimlik işi gelmiş kalkan gider. Kış gelince gideceğimi düşünüyorlar ama unutuyorlar yaz koşulları daha zor. Kişin soba kurarak direnişe devam ederim. Koşullar ne olursa olsun kazanana kadar devam edeceğim.

- Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

- Burada taşeronlaşmaya karşı bir direniş var. Sendikaların, demokratik kitle örgütlerinin yani herkesin bu direnişi sahiplenmesi gerekiyor. Direnişteki işçilerle birlikte aynı problemleri yaşıyoruz. Direnmeye devam etmek ve direnenin kazanacağı, haklılığının gösterilmesi yolu, sesimizi duyurmanın yolu direnmekten geçiyor. Kazanana kadar direnişe devam! (Kartal)

SES'ten angaryaya karşı mücadele

Sağlık emekçileri 2 Eylül günü birçok ilde basın açıklamaları ve oturma eylemleriyle 9 saatlik mesai uygulamasını protesto ettiler.

İstanbul

Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde yapılan eylemde açıklamayı okuyan İyeri Temsilcisi **Mehmet Ferhat Çeter**, Sağlık Bakanı'nı yasadaki 8 saatlik çalışma süresine uyması gerektiğini söyledi. "Kim ne derse desin bizler, tüm sağlık çalışanları olarak fazla çalıştırma ve angaryaya karşı mücadelede birlik olacağız" diyen Çeter Bakanlık kendi yasasını uygulayınca kadar eylemlerini sürdüreceklere dile getirdi.

Şişli Etfal Hastanesi'nde konferans salonu önünde biraraya gelen sağlık emekçileri de, 9 saatlik mesai uygulanmasına neden olan bakanlık genelgesi geri çekilmeye kadar eylemlerini sürdüreceklere belirttiler. Sağlık emekçileri mesai saatlerinin yasaya uygun şekilde 8 saat uygulanması için topladıkları imzaları hastane başhekimliğine iletiler.

İzmir

SES İzmir Şubesi üyesi sağlık emekçileri Karşıyaka Devlet Hastanesi'nde mesai saatlerinin 9 saate çıkarılmasına karşı eylem yaptı. Eyleme, Türk Sağlık Sen ve Memur Sen üyesi sağlıkçılar da katılarak destek verdi.

Hastane Bahçesi'nde toplanan sağlık emekçileri adına açıklama yapan SES İzmir Şube Başkanı **Ergun Demir**, 8 saatlik mesainin uygulanmasını istediklerini vur-

günde önemli bir adım atmış olunuz. Böyle bir maddeyi kabul ettirebilmenize ne neden oldu?

- TEKEL ile başlayan bir süreç vardı. İstanbul'da itfaiye ile devam eden bir süreçti. Bunun tabii ki TİS'e yansımaları oldu. **Biz taşeron mücadelesini TİS'in en önemli maddesi haline getirdik.** Elbette bizim için ücret de önemliydi. Ancak mücadelenin altı yalnızca bununla doldurulamazdı. Bizim için sağlanan bir konjonktür vardı. Bunun mücadelesinin verilmesi gerekiyordu. Verildiğinde kazanabileceğimizi biliyorduk ve kazandık.

- Bundan sonra nasıl bir mücadele hattı örmeyi hedefliyorsunuz?

- Bunların kazanımlarını ilerde göreceğiz. **Bu mücadelenin sahada devam etmesi gerekiyor.** Asıl mücadele o zaman başlayacak. Bu süreç mücadele verildiği takdirde kazanılacak bir süreç. Bununla birlikte zamana yayılan bir süreç olacak. Henüz masada kazandık. Bunun sahada örgütlenmesi de gerekiyor. **Bu sisteme girişin önünü açtık, yarın binlerce işçi bize gelip sendikali olmayacak. Ama taşeron işçilerin örgütlenmesinin önünü açtık.**

- Sendikaların taşerona karşı nasıl bir mücadele vermesi gerekiyor sizce?

- Diğer iş kollarında verilen mücadeleye dikkat çekmek gerekir. Direnişler yapıldı sağlık iş kolunda. Sendikaların büyümesinin taşerona karşı mücadeleden geçtiğini söyledik. Sendikasıız, sigortasız çalışan binlerce işçi olduğunu söyledik. Bu kesimler örgütlenmediğinde artık sendikaların yaşamasının mümkünatının kalmadığını herkes gördü. **Bundan sonra sendikalar taşeron mücadelesi vermek zorunda bundan sonra gerçekten mücadele eden sendikalar kazanacak. Bunun dışındakiler kendi kendilerini tasfiye edeceklerdir. Birleşik mücadele olmadan bu tek başına kazanılacak bir süreç değildir. TEKEL'i büyüten birleşik mücadele oldu.** (İstanbul)

Rimaks Kot Fabrikası'nda Direniş Devam Ediyor

Hak gasplarına, taşeronlaşmaya karşı birçok fabrika, hastane gibi alanlarda direnişler başladı. Bunlardan bir tanesi de **Rimaks Kot Fabrikası**. Fabrikada başlayan direniş devam ediyor. İşçiler haklarını alana kadar direnişi sürdürüceklerine dile getiriyorlar. Fabrika'da yaşanan hak gaspları, sağlık güvencesinin olmamasından kaynaklı ve sendikada örgütlenmeleri karşısında yaşadıkları sıkıntılar üzerine direnişe geçen Rimaks işçileri bu haklı mücadelesini kapı önünde direnerek sürdürüyor. Direniş karşısında çaresizleşen patron, işçileri 13 Eylül Perşembe günü görüşmeye çağırdı. (Kartal)

gularak, "Bakanlık, kendi yasasını uygulayana kadar eylemlerimiz sürecektir" dedi.

Diyarbakır

SES Diyarbakır Şubesi, Sağlık Bakanlığı'nın 9 saatlik mesai uygulamasını protesto etmek amacıyla Devlet Hastanesi içinde basın açıklaması yaptı. 9 saatlik mesai uygulamasına karşı her Çarşamba günü genelge geri alınmaya kadar oturma eylemi gerçekleştireceklerine dile getiren Şube Başkanı **Vahdettin Kılıç**, dünyada savaşların yaşandığı 1 Eylül gününün barış günü olmasına da dikkat çekti. Konuşmanın ardından doktorlar, uygulamayı 5 dakikalık oturma eylemi yaparak protesto etti. (H. Merkezi)

EMEĞİNİN GÜNDEMİ

Daha kolektif ve daha örgütlü bir DDSB!

Krizin sürmesi ve derinleşmesinin de etkisiyle sınıfa yönelik saldırıların arttığı bir dönemden geçtiğimizi sürekli vurgulamaktayız. Bu vurgunun nedeni öncelikle görevlerimiz ve misyonumuzu netleştirmek, ardından da saldırılara karşı etkin bir mücadele pratiği örgütlemek içindir.

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik, bu gerçeklik içinde önemli bir misyonla hareket etmekte, büyük bir boşluğu doldurmaya çalışmaktadır. Bu sorun işçi sınıfının kendiliğinden gelişen hareketine önderlik etmek, yön vermektir. DDSB, devrimci işçi ve emekçi hareketini yükseltmek, sınıf bilincini geliştirmek, devrim ve demokrasi düşüncelerini emekçiler arasında ete-kemiğe büdündürmek, işçiler ve emekçiler arasında emperyalizme, faşizme ve feodalizme olan öfkayı örgütlemek amacıyla tarih sahnesine çıkmıştır. **Bugün yaşadığımız sorun da esas olarak bizlerin mücadelenin gelişim seyrine uygun bir mücadele hattı çizmede ve örgütlenme çalışmalarında yetersiz kalmamızdır.**

Oysa ki sadece son 1 yıl içinde aktif şekilde yer

aldığımız çalışmalarımıza baktığımızda sahip olduğumuz olanaklar ve potansiyel açığa çıkacaktır. TEKEL direnişinden elde ettiğimiz deneyimler, taşerona karşı bazı alanlarımızda dernekler üzerinden sürece müdahale etme ve bunun yarattığı etki ve en son Belediye-İş'in taşeron işçiler için verdiği mücadele ve elde ettiği kazanım muazzam bir deneyimdir. Ve bunlar yaygınlaştırılması, sınıfın genel bilinci içinde hak ettiği yeri alması için çaba harcanması gereken pratiklerdir.

Daha öncesinde köşemizde de belirttiğimiz üzere güvencesiz, esnek çalışmaya ve taşerona karşı mücadele için farklı yöntemlerle hareket etmenin önemli bugün daha net anlaşılmaktadır. Belediye-İş İstanbul Şubelerinin sendikal çalışmaya yalnızca ekonomik kazanımla sınırlanmaması (ki böyle yapsalardı Hak-İş'ten bir farkları kalmazdı) yine mücadeleyi yalnızca kendilerinin demokratik hakları ile sınırlanmaması ve daha geniş ve uzun vadeli bir çalışma ile taşeron ve kapsam dışı çalışanlar için de **grevi hedef koyarak sistemli bir çalışma yapması**, işçiler arasında bu yönlü yoğun bir bilinçlendirme çalışmasına ve eylemlere önem vermesi sadece sendikali değil tüm belediye işçileri için kazanım sağlanmasına yol açmıştır. Bu deneyim diğer tüm alanlarımızda sendikal mücadele veren DDSB'liler açısından da geliştiril-

mesi gerekli bir pratiktir. Bu, örgütlenemez denilen taşeron işçilerin sendikal örgütlenmesinin açısından da geliştirilmesi gerekli bir pratiktir.

Bunları belirtmemizin nedeni yukarıda bahsini ettiğimiz DDSB'nin misyonunu anlamak, örgütleniş sürecini hızlandırmak ve geliştirmek için çabalarımızı neden yoğunlaştırılmamız gerektiğini örneklemek içindir. Çünkü işçilerin ve emekçilerin kendiliğinden hareketinin geliştiği bu dönemde sınıfa önderlik meselesi tüm aciliyeti ile ortaya çıkmaktadır. Bazı yerel örneklerden de gördüğümüz üzere DDSB'ilerin örgütlü duruşlarının verdiği geniş bakış açısıyla hareket etmeleri kitle hareketleri yaratılabilmekte, bugün sınıf mücadelesinin en ileri mevzilerinde DDSB'ilerin yer aldığı göstermekte ve bu da devrimci sorumluluklarımızın artmasına neden olmaktadır.

Bugün DDSB'nin eksiklerini bilince çıkararak bunları aşmak için yoğun ve kolektif bir mücadeleye ihtiyacı vardır. Politik yetersizliklerimizi aşmak ve önderlik misyonunu yerine getirmek bugün daha ciddi bir görev olarak karşımızdadır. Bizler kurulumuzda da belirttiğimiz üzere güvencesizliğe, esnek çalışmaya ve diğer saldırılara karşı mücadele ederken DDSB'yi herhangi bir sendika düzeyine düşüren ekonomist yaklaşımlara karşı uyanık olmalıyız. Dev-

rimci işçi hareketini yükseltme ve sınıf bilincini geliştirme perspektifiyle, işçiler ve emekçiler arasında sınıf dayanışmasını geliştirecek ve ülkedeki devrim ve demokrasi ile ilgili tüm meselelerde tutum alabilecek, bu doğrultuda etkin bir bilinçlendirme çalışması yapabilecek bir duruma gelebilmeliyiz.

İkincisi, bültenimiz "1 Mayıs"ın düzenli bir periyotta ve daha nitelikli bir şekilde yayınlanması için kolektif bir çalışmaya ihtiyacımız vardır. Bununla beraber köşemizin ve İşçi-Köylü gazetesinin işçi sayfası başta olmak üzere gazetemizi de kolektif şekilde okuyup değerlendirmeye ve işçiler ve emekçiler arasında yaygın şekilde dağıtılmasını örgütlemeye ihtiyacı vardır. Bu ihtiyaç yakıcı bir ihtiyaçtır, yayınlarımızın en geniş kitleye ulaşması, bizlerin yayınlarımızın okunması ve tartışılması için özel bir çaba içinde olmamız sınıf bilincinin ve devrimci politikamızın somutlanabilmesi açısından vazgeçilmez bir yöntemdir.

Mevcut sınıf hareketlerine dahil olma ve ona önderlik etme konusu da, yayınlarımızın yaygın dağıtılması, okunması ve siyasi çalışmaların yapılması da kolektif bir çalışmaya şart koşmaktadır. Bugün DDSB'nin gelişiminin önündeki en önemli engelini bireysel çalışma tarzı olduğuna söyleyebiliriz. Kolektif mekanizmaların etkin şekilde işleme siyasi, ideolo-

jik ve örgütsel bilincin yükselmesi, alanlarımız ve genel sürece daha etkin müdahalede bulunmamız, yayınlarımızı başta olmak üzere araçlarımızın kitlelere daha yaygın şekilde ulaşması için önümüzü açacaktır.

Kolektivizme hayat verecek olan **DDSB toplantıları** aynı zamanda gelişimimiz için en önemli silahımız olarak gösterdiğimiz eleştiri-özeleştirelin hayat bulması açısından da şarttır. Eleştiri-özeleştireli; eksiklerimizin, zaaflarımızın farkında olmamıza, kolektif düşüncüyü geliştirmeye, deneyimlerimizi sistemleştirmeye hizmet etmekte, yoldaşlık ilişkilerini geliştirmektedir. Bireysel, birbirinden kopuk ve parçalı çalışmaya son vermek, örgütlü duruşumuzu pekiştirmek açısından bir zorunluluktur. Eleştiri-özeleştireli etkin şekilde hayat verildiği düzenli DDSB toplantıları ile dar pratik çalışma tarzına karşı da etkin bir müdahalede bulunmamız mümkün olacaktır.

Bahsini ettiğimiz eksiklerimiz görevlerimizdir. Bu görevleri başarıyla yerine getirmek için birlik olmaya ihtiyacımız vardır. Bizim bu yönde atacağımız adımlar sınıfın genel mücadelesinin doğru yönde akabilmesi açısından vazgeçilmez önemdedir. Omuzlarımızdaki bu büyük görevi layıkıyla yerine getirebilmek için her türlü küçük burjuva zaafa karşı savaş açalım ve örgütümüzü daha üst düzeyde sahiplenelim.

“UPS’ye sendika girecek başka yolu yok”

DDSB UPS işçilerini ziyaret etti

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik 6 Eylül Pazartesi günü, UPS'nin Kurtköy'deki aktarma merkezi önünde direnişte olan işçileri ziyaret etti. Aktarma merkezinin merkezden uzak olması direniş ziyaretlerini etkilemektedir. Göze çarpan bu durum işçilerle yapılan sohbetlerde daha da somutlanıyor. DDSB'nin gerçekleştirdiği ziyarette gündeme dair sohbetler gerçekleşti. Direnişin durumu, Referandum süreci üzerine oldukça eğlenceli konuşmalar yapıldı. Konuşmaların ardından bağlama eşliğinde türküler söylenerek ziyaret sonlandırıldı. (İstanbul)

TÜMTİS'in uluslararası alanda bağlı olduğu **Uluslararası Taşımacılık İşçileri Federasyonu**'nu (ITF) 42. Kongresinde 1 ve 15 Eylül günlerini **Küresel Eylem Günü**, Türk-İş de aynı tarihleri UPS işçileri ile dayanışma günü ilan etmişti. 1 Eylül günü **Arjantin**, **Amerika**, **Güney Afrika**, **Kore**, **Japonya**, **Hindistan**, **Avusturya**, **Hong Kong**, **Rusya**, **Ukrayna**, **Norveç** ve **Avusturya**'da örgütlü tüm taşımacılık işçileri direnişteki UPS işçileri için eylem düzenledi.

UPS işçileri de 1 Eylül günü **Çapa Tıp Fakültesi** önünde bir araya gelerek, Zeytinburnu-Merkezefendi'de bulunan UPS Genel Merkezi önüne yürüdü. **Türk-İş İstanbul Şubeleri**, **DHF**, **BDSP**, Direnişteki İşçiler Platformu, **DDSB** ve direnişte olan **RIMAKS** tekstil işçilerinin de destek verdiği eylemde, tramvay yolunu kapatan işçilere bölge halkı da alkışlarla destek verdi.

“Çayan Dursun polisler tarafından tehdit edildi”

Yürüyüş boyunca gerginlik yaratmak isteyen polis, çeşitli dayatmalarla eylemin sesini bastırmaya çalıştı. Merkezefendi Tramvay Duracağı'nda yolu kapatan polis, işçileri boş bir site üzerinden yü-

rütmek istedi. Polis bu tavrına tepki gösteren TÜMTİS İstanbul Şube Başkanı **Çayan Dursun** ile polis arasında tartışma yaşandı. Polis “**eylemden sonra görüşür, konuşuruz**” vb. **şeklinde** tehdit etti. Söz konusu polisin, yanındaki diğer polisler “**onunla sonra görüşeceğiz**” demesi de dikkat çekiciydi.

UPS Genel Merkezi önünde basın açıklamasını TÜMTİS Genel Başkanı **Kenan Öztürk** okudu. İşçilerin işe iadesi, sendikal hak ve özgürlüklerin tanınması ve patronun sendikali işçilere yönelik işten atma tehditlerinin durması taleplerini dile getiren Öztürk, bu üç temel maddenin karşılanmaması halinde direnişin boyutunun artacağını belirtti. (İstanbul)

Avustralya: Taşımacılık Sendikaları Konfederasyonu Sydney Havaalanı yakınındaki UPS tesisleri önündeki eylemde işçiler bildiri dağıttı ile UPS'yi teşhir etti.

Japonya: Tüm Taşıma İşçileri Sendikaları Federasyonu (Unyu Roren) öncülüğünde, Shitetsu Soren, JR Rengo, JSU, Zenkoku Kowan ve Koun Rokyo sendikalarından 18 temsilcinin oluşturduğu heyet, Tokyo'da bulunan UPS merkezine giderek UPS'yi protesto eden imzalı metinleri şirket yetkililerine verdi.

Hollanda: FNV sendikasına üye işçiler UPS'nin Amsterdam şubesinin girişine 40 ton kum yığdılar.

Güney Kore: ITF'in Güney Kore'deki ulusal koordinasyon komitesi KTF, 1 Eylül günü Seul'deki UPS merkezi önünde toplandı. İşçiler ta-

rafından oluşturulan bir heyet Atılan UPS işçilerinin geri alınması için eylemlerini sürdürecekle- rini bildi.

Hong Kong: Hong Kong İşçi Sendikaları Konfederasyonu'na (HKCTU) bağlı Hong Kong Taşımacılık İşçileri Örgütü Federasyonu (HKFTO) üyesi işçiler UPS ofisi önünde bir basın açıklaması yaparak UPS'yi temel emek standartlarına, örgütlenme ve toplu sözleşme haklarına uymaya çağırıldı.

Tayland: ITF'ye bağlı Tayland sendikalarına üye işçiler Bangkok'ta bulunan UPS Merkez Ofisi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirerek UPS işçileri üzerinde süren baskıların sona ermesini ve atılan işçilerin geri alınmasını istedi.

Filipinler: Filipinler Hava Yolları Çalışanları Birliği (PALEA), TÜMTİS'e destek verdiklerine değinen bir mektubu Metro Malina'da bulunan UPS ofisine iletti.

Ürdün: Ürdün Hava Taşımacılığı ve Turizm İşçileri Sendikası ve ITF temsilcileri, Umman'da bulunan UPS ofisine giderek UPS yetkilisi Mohammed Alemam'a protesto mektuplarını iletti.

Belçika: Belçika sendikaları BTB ve SETCA üyesi işçiler Brüksel Deigem'deki UPS genel merkez binası önünde bir eylem örgütleyerek sabah 05.00-10.00 saatleri arasında UPS kapıları önünde broşür dağıttı gerçekleştirdiler.

Güney Afrika: Güney Afrika Taşımacılık İşçileri Sendikası (SATAWU) UPS işçileriyle dayanışma amacıyla gerçekleştirdiği eylemde UPS'nin iletişim hatlarını kilitlediler. UPS operatörlerini

aralıksız olarak arayan işçiler UPS'de kısa süreli de olsa çalışmayı durdurdular.

Hindistan: Hindistan Ulusal Gemicilik İşçileri Sendikası' (NUSI) L. P. Mumbai'deki UPS ofisi önünde bir açıklama yaparak UPS yetkililerini baskılara son vermeye çağırıldı. Chennai'de ise DHL Çalışanları Sendikası, liman, tersane ve demiryolu işçileri sendikalarının katılımlarıyla, UPS yöneticilerini protesto mektuplarını ilettiler.

Bursa

TÜMTİS tarafından Demirtaş Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan UPS Aktarma Merkezi önünde bir yürüyüş ve basın açıklaması eylemi gerçekleştirildi.

Eylemde, **Bursa Ezilenlerin ve Emekçilerin Boykot Cephesi bileşenleri**, **BDSP**, **ÖDP**, Türk-İş'e bağlı sendika temsilcileri de destek verdi. Burada basın açıklamasını TÜMTİS Bursa Şube Başkanı **Özdemir Aslan** yaptı. Aslan, “UPS Türkiye yönetimi tarafından anayasal hak olan sendikalaşma hakkını kullandıkları için işten çıkarılan üyelerimizin direnişinin 120. günündeyiz. Uluslar arası Kargo ve nakliye şirketi UPS pek çok ülkede sendikaların örgütü olduğu bir işyeri. Ama Türkiye'deki UPS yönetiminin sendikaya tahammülü yok. İşveren işçileri zorla sendikadan istifa ettirmeye çalışıyor; direnişin daha fazla büyümesine yol açıyor” sözleri ile gelen aşamayı anlattı. (Bursa)

FINDIKTA UMUT BAŞKA BAHARA!

Son yıllarda özellikle AKP'nin hükümete gelmesiyle beraber hızlanan tarımı tasfiye politikaları sonucunda üreticiler üretmez hale gelmiş/getirilmiştir. Bunun sonucunda birçok üretim sektörü yok olmakla yüz yüze kalmış, milyonlarca üretici bu politikalarla birlikte ekmeklerinden olmuştur. Buğday, tütün, çay, fındık bunların örneklerindedir. Tarım ülkesi olarak bilinen Türkiye, kendi ihtiyacını dahi karşılayamaz hale getirilmiştir. Uygulanan tasfiye politikaları bugün de hızlı bir şekilde devam etmektedir.

Bu durum yıllarca Türkiye'ye en fazla ihracat geliri getiren fındıkta da hızla yaşam bulmaktadır. Dünya fındık üretiminin % 75-80'ni karşılayan Türkiye'de fındık üreticilerinin durumu her geçen gün daha kötüye gitmektedir.

Üreticiler uygulanan politikalarla fındık ihracatçısı şirketlerin insafına terk edilmişlerdir. Aşama aşama bu politikaların uygulayan egemenler, ilk önce üreticilerin ortağı olduğu Fındık Satış Kooperatifleri Birliği (FİSKOBİRLİK)'ni işsiz hale getirmiş, sonra devreden çıkarmıştır. Daha sonra devreye giren Toprak Mahsulleri Ofisi (TMO)'ni de devreden çıkararak meydana büyük fındık şirketlerine terk etmiş ve 2 yıl öncesine kadar üreticiye destek amaçlı uygulanan taban fiyatı uygulamasını kaldırmıştır.

Geçimin tamamen fındık üretiminden sağlandığı illerde iş imkanının olmaması, fındık üretiminden gelen gelirin giderek düşmesi, fındık bölgelerinden büyük şehirlere (İstanbul, Ankara, İzmir vb.) göçü artırmıştır. Emekçiler topraklarını terk edip şehirlerde işçi olarak çalışmak zorunda kalmıştır. **Türkiye'nin en fazla göç veren bölgelerinin başında işte bu yüzden Karadeniz gelmektedir.** Hemen hemen herkesin irili ufaklı toprağının olduğu bölgede insanların topraklarını satarak mülksüzleşmeye başlamaları bir sorun olarak ortaya çıkmıştır. Bu durum büyük topraklara sahip olanların artmasına da neden olmuştur.

Tüm bunların yanında fındık üreticilerinin yarısından fazlasının tefeciler, bankalara ve Tarım Kredi Kooperatiflerine borcu bulunmaktadır. Bu durum üreticilerin sezon sonunda fındıktan elde ettikleri düşük gelirin de banka kredi faizlerine veya tefeciyer gitmesiyle beraber elde avuçta hiçbir şeyin kalmamasına ve üreticinin daha yeni biten fındık sezonu ile birlikte gelecek sezonun fındık gelirini de tüketmeye başlamasına neden olmaktadır. Artan hacizler, fındığa el koymalar üreticinin manevi durumunu da olumsuz yönde etkilemektedir.

Yine hayal kırıklığı...

Üreticiler yeni umutlarla girdikleri bu sezon sonunda yine hayal kırıklığına uğratılmışlardır. İlk başta bu sezon fındıktaki veri-

min düşük olması üreticinin canını sıkması, verim düşük olursa belki fındık fiyatı yüksek olur umudu, daha fındıkları toplamayı bitirmeden hüsrarla sonuçlanmıştır.

Geçtiğimiz yıl aynı dönemde kilosu 4 TL olan fındık fiyatları bu yıl 4-4.2 TL arasında kaldı. Bir de buna geçtiğimiz yıldan daha düşük miktarda olan fındık rekoltesi eklendiğinde üreticiler çifte darbe yemiş oldu. **“Fındığınızı erken satmayın sonra para edecek”** söylemi düğününü, sünnetini, alışıverişini, borçlarının ödenmesini vs. hemen hemen her şeyini fındık sezonuna göre ayarlayan fındık üreticileri için karşılık bulmayan boş bir söylem olmaktan öte geçmemektedir. Üreticilerin % 80'i ürününü toplam toplamaz satmak zorundadır.

Türkiye Ziraat Odaları Birliği'nin (TZOB) açıklamasına göre 2010 sezonun da bir kilo fındığın maliyeti 4.39 TL; Fındık-Sen'e göre 6.2 TL. Maliyetin bile altında olan fındık fiyatları üreticinin artık üretmez hale gelmesine, mülksüzleşmesine neden olmaktadır. 2010 sezonunda uygulanmaya çalışılan Kürt işçilerin bölgeye sokulmaması yönünde devletin aldığı karar, Kürt işçilerin geçtiğimiz yıllara oranla daha az sayıda gelmelerine neden olmuştur. Devletin uyguladığı bu baskı yıllarca Kürt mevsimlik işçilerle yanyana fındık toplayan fındık üreticilerinin tepkisini çekmiştir.

Türkiye'de fındıktan, dolaylı ve direkt olarak yaklaşık 7 milyon insanın etkilendiği belirtilmektedir. Fındık üreticilerinin en etkili sorunlarından biri de örgütsüz olmalarıdır. Gerçek anlamda örgütlü oldukları dernek, sendika vb. bulunmamaktadır. Bu durum fındık üreticilerinin üzerine saldırıların daha pervasız şekilde gelmesine neden olmaktadır. Kendiliğinden zaman zaman hareketlenmeler olsa da devamının örgütlü bir şekilde gelmemesi bir sorun olarak durmaktadır. Bu fındık sezonu da üreticilerin sorunlarına daha yenilerinin eklenmesiyle son buldu. Yavaş yavaş şehir dışından işlerinden gelip fındıklarını toplayan üreticiler gurbete dönmeye başlarken geride kalanlar şimdiden diğer fındık sezonuna nasıl çıkacaklarını o zamana kadar nasıl ayakta duracaklarını düşünmeye koyuldular. (Giresun'dan bir İK okuru)

ÜRETİCİ SÖMÜRÜ KISKACINDA!

Ortaya konulan bir dizi politikayla yoksulluk kiskacında bırakılan üretici, üretim giderlerini karşılayamayacak duruma geldi. Daha düne kadar alan bazlı destekleme ile engellenmek istenen fındık üretimi, bu sene rekoltenin azlığı, fiyatın düşüklüğü ve ürün girdirlerinin artması ile talan edildi. Üreticinin durumu ise tahmin edileceği gibi iflas oldu. Burjuva-federal basının ekonomi sayfalarının başyazarları tarımsal alanlarda vb. küçük sektörlerde iflası ne kadar yönetememe, piyasayı, sektörü takip edememe olarak yorumlasa da böylesi bir tabloda bu anlayışın temelsiz ve yersiz olduğu kesindir. Tarımsal alanların barajlar ile sular altında bırakılması maden ocakları ile verimsizleştirilmesi, desteklerin düşürülmesi, peşkeş uğruna fiyatların düşürülüp üretim girdilerine zam yapılması ne kadar üretici köylünün suçu sayılabilir?

Yetmedi GDO...

“İslah yöntemi, GDO'lu üretime göre daha verimli”, “GDO'lu üretim biyoçeşitliliğe

zarar verir” ile “GDO'lu gıda tüketmem”, “GDO'lu ürün üretimi benim felsefemle bağdaşmaz” gibi sözleri atfeden Tarım ve Köyişleri Bakanı Mehdi Eker'in öncülüğünde 3 Kasım günü Türkiye'ye giriş yaptı GDO.

Keskin tartışmalara neden olan GDO, ne kadar üretimde kolaylık, kılığa, açlığa, yoksulluğa çözüm kampanyaları eşliğinde sunulsa da özünde tohum tekellerinin tarım alanındaki tahakkümünü içeriyor. Bu tahakküm ise yoksul köylünün ifazını.

Tohumculuk alanındaki çok uluslu tekeller olan **Cargill, Monsanto, Novartis, Agra ve Syngenta** genetik özellikleri değiştirilmiş bitkilerin patentlerini üstlerine kaydetmenin yanında yerel ürünleri de patentlemek suretiyle tüm dünyayı egemenlikle-

ri altına almak istiyorlar.

Tohum devleri Türkiye için atakta

Türkiye'nin bir tarım ülkesi ve toprak yapısının birçok ürünü yetiştirmede elverişli olması tohum tekellerinin dikkatini çekiyor.

Dünyada satışları açısından “Bitki Korumada” lider, yüksek değerli ticari tohum pazarında ise üçüncü sırada olan Syngenta, Türkiye'deki yatırımlarını artıracığını açıkladı. Çiçek tohumculuğu ve fideliği, ayçiçeği, mısır, şekerpancarı ve sebze tohumları üretim, satış ve ihracatı konusunda ciddi bir bütçe ayırdığını belirten şirket yetkilileri, bu alanlara yatırımların yapılacağını ve bu

amaçla tohumların ruhsatlandırılacağını belirtti. Syngenta'nın Türkiye'de farklı lokasyonlarda ve bölgelerde 250'den fazla çalışanı bulunuyor. Bu durum ise köylünün artık üretiminden tohum üretmemesi anlamına geliyor. Tarımsal üretimin sömürü kısıkları altındaki haline karşın köylünün kendi tasarruf biçimi ve üretimi kolaylaştıran projelerinden (Beka stratejileri) de yok ediyor. (H. Merkezi)

İşçi Düşmanlığı Devam Ediyor

Sendikada örgütlenmek egemenler tarafından pek hoş karşılanmadı yine. Demokratik haklarını kullanarak sendikaya üye olduktan sonra işten atılan ve direnişe geçen işçiler saldırıya maruz kaldılar.

Düzce'de kurulu bulunan ve yüzde 90 Alman Winkelmann Grubu ortaklı Nema Makine'de geçen yıldan itibaren sendikalaşma mücadelesi veriliyor. Nema Makine'de bir yıl önce DISK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye olan işçiler, fabrikanın ortağı ve Genel Müdürü Osman Taner Nakipoğlu başta olmak üzere birçok yetkilinin baskısına maruz kaldılar. Bu süreçte sendikadan istifaya zorlanan işçiler, türlü oyuna karşı direndi. İstifa etmeyen 28 işçi ise işten atıldı. Direnişe geçen işçiler, mücadelelerini işyeri önünde sürdürüyorlardı.

Birleşik Metal-İş sendikası tarafından yapılan açıklamaya göre, Düzce'de Nema Makine'de sendikalaştığı için işten atılan işçilerden sendika üyesi **Mustafa Yılmaz, aylardır kapısında beklediği fabrikanın önüne gitmek için yola çıktığı Türkiye-İş'e bağlı Türk-Metal Sendikası'nın adamları tarafından saldırıya uğradı.** Başına kaldırım taşı ile vurulan Yılmaz'ın sağlık durumunun ağır olduğu bildirilirken, Yılmaz Düzce Devlet Hastanesi'nde ameliyata alındı. Birleşik Metal-İş; “Üyemize yapılan saldırının sorumluları derhal bulunmalı ve gerekli en ağır cezaya çarptırılmalıdır. Sorumlular sadece üyemize fiilen saldırırlar değildir, onların azmettiricileridir. Saldırıları yönlendiren Türk Metal'in yetkilileri, Türk Metal'i işyerine çağırarak bu saldırıların yolunu açan ve fiilen azmettiren işveren de bu saldırının sorumlularıdır” dedi. (Kartal)

TMO atakta, buğday üreticisi darda!

Son günlerde ülke içinde yaşanan buğday sıkıntısından kaynaklı fiyat artışlarının beklenmesi üreticinin yüzünü güldürürken, duruma TMO'dan müdahale geldi ve üreticinin umudu bir kez daha kırıldı. TMO yaptığı açıklamada dünyada yaşanan tahıl sıkıntısının fiyatları yansıdığını ve Türkiye'nin buğday ihtiyacını karşılayacak güce sahip olmasına rağmen bu durumdan etkilendiğini belirtti. Ayrıca açıklamada

Üzüm üretimi herkesi vurdu

Manisa'nın Turgtulu İlçesi'ne bağlı Çaldağ'ında yoğun olarak yapılan üzüm üretimi bölgede bulunan Çaldağ Nikel Madeni nedeniyle yeterince yapılamıyor. Maden ocağının etkisi ile bu yılın rekoltesinde düşüş yaşanmış ve mevcut ürünün verimliliği azalmış. 2009 yılına göre bu yıl üretici yüzde 70 zararda. Üzüm üretimi için Mardin, Urfa, Diyarbakır'dan gelen tarım işçileri ise 40 derece sıcaklıkta binbir zorluğa çalışmalarına rağmen emeklerinin karşılığını alamıyor. Üreticinin yaşadığı iflasla tarım işçileri de mağdur durumda. (H. Merkezi)

HES'te işçi ölümleri

Muğla'nın Fethiye ilçesinde yapımı devam eden **Göлтаş Hidroelektrik Santrali**'nde montaj işi yapan **Şükrü Ekinci**, kaynak yaptığı ray arabasının ipininin kopması sonucu yaklaşık 25 metre sürüklenirken sonra beton bloklar arasında sıkıştı. Cezasinin dahi teslim edecek kimsesi bulunmayan Ekinci'nin, 17 Ağustos Büyük Marmara Depremi'nde anne babasını ve 3 kardeşini de kaybettiği öğrenildi.

Ölümlü kaza yaşanan bir diğer HES inşaatı ise Çorum'un Ortaköy ilçesinde bulunan **İncesu Hidroelektrik Santrali**'nde yaşandı. Santral inşaatında yüksek gerilim hattında çalışan **Erdoğan Çelik** isimli işçi, elektrik akımına kapıldı. Ortaköy Devlet Hastanesi'ne kaldırılan Çelik'in olay yerinde yaşamını yitirdiği belirlendi. (H. Merkezi)

“Referandum sürecinde böyle şeyler yapmayın”

İzmit Gaz Dağıtım Şirketi'nin (İZGAZ) el değiştirmesi (taşeronlaştırılması) üzerine işten atılan İZGAZ işçileri direnişe geçti. İzmit Gaz Dağıtım Şirketi'nde (İZGAZ) 2 Ağustos günü buldukları birime ihtiyaç duyulmaması sebebiyle işten çıkarılan 11 sayış okuma işçisi 3 Ağustos'ta Kocaeli Kent Merkezindeki Sabri Yalın Parkı'nda direnişe geçti. Direnişe geçmeleri ile birçok baskıya maruz kalan işçiler direnişlerini kararlılıkla devam ediyorlar. Direnişe başladıkları parkta ayrıca işe geri alınmaları için imza kampanyası başlatıldı.

Çadırı kurdukları için devletin kolluk güçleri tarafından sürekli baskıya maruz kaldıkları söyleyen işçiler polislin 'referandum sürecinde böyle şeyler yapmayın evinizde oturun' şeklindeki uyarılarıyla çok sık karşılaştıklarını dile getiriyorlar. Keçpe operatörlüğünden sayış okumaya alınan ve sonra da işten çıkarılan Gökhan Işık, İZGAZ'da çalışırken sendikali olmayı düşündüklerini ancak yönetim tarafından işten atılmakla tehdit edildiklerini söylüyor. İşten atıldıktan sonra başkanı görüşmeyi talep eden işçiler bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Görüşmeye gittiklerinde ise Başkan yerine yardımcısı Mustafa Çoçoğlu ile görüştü. Çoçoğlu'nun yanıtı ise “İZGAZ'ı Fransız şirket aldı, gidin hakkınızı Fransa'da arayın” olmuştur. (İZGAZ 2008'de, Fransız enerji tekelci GDF Suez'e satıldı) (Kartal)

Çin'de Maoistlerin çalışmaları ve anti-revizyonist hareket üzerine bir belge

MCPC, 28 Kasım 2008'de kurulmuştur. Partinin kuruluşu, ÇKP içindeki yeni nesil üyelerin ihanetçi revizyonist blokla tüm bağlarını kopardığının bir kanıtıdır. Aynı zamanda Çin'deki ikinci sosyalist devrim döneminin başladığının göstergesidir.

Çin, Mao'nun ölümünden sonra iktidarı gasp eden revizyonistlerin yönetiminde kapitalist yolda ilerleyerek günümüzde emperyalist-kapitalist sistemin önde gelen aktörlerinden biri olmuştur. Günümüzde Çin, ihracata dayalı sanayisiyle dünyanın dört bir yanına ihracata bulunmakta ve birçok sektörde dünyada lider konumunu sürdürmektedir. Sanayisini hafif sanayiden ağır sanayiye kaydırmakta, ucuz Çin ürünleri yerini kaliteli-dayanımlı ürünlere bırakmaktadır. Çin sermayesi Afrika başta olmak üzere dünyanın dört bir yanına sermaye ihracatına hız vermekte, birçok yarı-sömürge ülkenin siyasi yönetimine de yön vermektedir. Çin, emperyalistler arası mücadelede de önemli konumunu korumakta, ABD, Rusya ve AB gibi emperyalist güç odaklarıyla birçok konuda işbirliği yapmakta veya ihtilafa düşmektedir.

Çin bu gelişimini Çin'deki hakim sistemin yüz milyonlarca Çin emekçisini vahşi koşullarda sömürmesine borçludur. Sosyalist dönemdeki hak ve özgürlüklerini uzun revizyonist dönem süresince parça parça yitiren Çin işçi sınıfı ve köylülüğü bugün güvence-siz koşullarda, emperyalist tekellerin ihtiyaçları doğrultusunda zorbalıkla çalıştırılmaktadır. Bu koşullarda sınıflar arası uçurum da gelişmekte, revizyonist ÇKP'nin yönetimi ile 1980 sonrası oluşan burjuvazi, zenginliklerine zenginlik katarken yüz milyonlarca işçi yoksulluk ve sefaletle mahkum edilmiştir.

Çin'deki kapitalist sistemi inşa etme süreci sancılı geçmiştir. En büyük sancıya ise işçi sınıfının ve köylülüğün direnişleri vermektedir. Büyük bir yenilgi yaşayan, önderliğini yitiren Çin işçi sınıfı saldırılara karşı savunmada ve direnen bir pozisyonda yer almıştır. Partisi bir yana örgütlenilebileceği bağımsız sendikaları olmadığı halde büyük grevlere, direnişlere imza atması ve 30 yıllık süre zarfında önemli mücadele deneyimleri ve örgütsel birikim kazanabilmiştir. Bunun yanı sıra Mao yoldaşın öğretilerini rehber edinen, halkı revizyonizme karşı mücadeleye çağırın, ülke genelindeki Maoist-sosyalistlerin ortak bir örgüt altında birleşme çabaları da bilinmekte ve uluslar arası kamuoyuna da eylemleri ve açıklamaları ile yansımaktadır. Özellikle Çin geneliyle kalmayan ve uluslar arası alana da taşınan Mao'yu ve Büyük Proleter Kültür Devrimi'ni savunan ve bu doğrultuda çalışmalarını sebebile hapsedilen Maoistlerle dayanışma kampanyaları, geçtiğimiz senelerde çeşitli kazanımlar da sağlamıştır. Çin geneliyle özellikle internet siteleri üzerinden oluşan grup, forum ve yayınlarla iletişime geçen ve revizyonizme, kapitalist restorasyona karşı çıkan, Mao ve BPKD'yi sahiplenen çalışmaların büyük bir ilgi çektiği devletçe de kabul edilmekte ve bunlar baskıyla susturulmaya çalışılmaktadır.

Revizyonizmin yönetimindeki Çin'deki kapitalist gelişme ve işçi sınıfının mücadelesi üzerine hem Partizan'da hem de İşçi-Köylü'de çeşitli yazılara yer vermiştik. Bu yazımızda ise Çin'de Maoist-sosyalistlerin örgütlenme deneyimlerinde attıkları yeni bir adım olarak örgütlenen **Çin Maoist Komünist Partisi'nin (MCPC) 10**

maddelik belgesini tanıtacağız.

Çin'de devletin baskıcı politikaları, sansürün etkisi vb sebeplerle bu partinin gücü ve etkisi konusunda somut bilgilere sahip değiliz ancak Çin'deki anti-revizyonist hareket üzerine son yıllardaki gelişmelerle tutarlılık ve süreklilik taşıdığı ve uluslar arası kamuoyunda Monthly Review ve Kasama Project gibi saygın yayınlarca yayınlandığı için incelenmeyi ve tanıtılmayı hak etmektedirler. Burada tanıtacağımız belge ABD merkezli Kasama Project adlı yayından elde edilmiştir.

Çin Maoist Komünist Partisi (MCPC) ve 10 maddelik açıklaması

MCPC deklarasyonunun ilk maddesine "**Çin Komünist Partisi'nin ihanetçi revizyonist bloğunu ve partimizi gizli yöntemlerle bastırma politikalarını sert bir şekilde mahkum ediyoruz**" diyerek başlamaktadır. MCPC 26 Aralık 2008 yılında "Tüm Çin Halkına" başlıklı bildirisiyle Çin halkını ihanetçi revizyonist ÇKP'ye karşı isyan etmeye çağırmış ve bunun Çin halkının en doğal hakkı olduğunu vurgulamıştır. Bu bildiri özellikle Beijing ve Şangay'da yaygın şekilde dağıtılmış ve böylece "kaplanın kuyruğunu çekme cesareti" gösterilmiştir.

Bildiri dağıtımının ardından parti birçok şehirde propaganda faaliyetine özel önem vermiştir ve bu devrimci çalışmalar ÇKP karşıtı harekette önemli bir dalgalanmaya sebep olmuştur. Bu başlangıç Çin proletaryasının kapitalist restorasyona karşı harekete geçmesi, revizyonistlerin gerçek yüzünün açığa çıkması ve söz ve eylemlerle halkın devrimci mücadelesinin örgütlenmesi için değerli bir çağrı olmuştur.

MCPC'nin çağrısı yalnızca Çin'de değil yarattığı etkiyle uluslararası basında da yankı bulmuştur. Amerikan yanlısı "Özgür Asya Radyosu" ve "Amerika'nın Sesi Radyosu" ÇKP karşıtı bildiriye yayınlarında değinmiştir. Mao'nun lehine mevcut başkan Hu Jintao'nun aleyhindeki bu çalışmanın şok etkisi yarattığı ve Mao'nun çocukları ve torunlarının yeni bir parti kurduklarını belirtmişler, hükümetin harekete geçmesini tavsiye etmişlerdir.

Revizyonist ÇKP ise bu konuyu sessizlikle karşılasa da polis ve istihbarat güçleri ile MCPC'ye karşı harekete geçmekte gecikmemiştir. Bildiri dağıtılan yerlerde yoğunlaşmakta, internet siteleri kontrol edilmektedir.

Deklarasyonda ÇKP'nin beyaz terörü ve faşizan saldırıları mahkum edilmekte, gerici silah kullandıklarında devrimcilerin de bundan kaçınmayacağı ilan edilmekte ve halk harekete geçmeye davet edilmektedir.

MCPC'nin ikinci maddesi kendilerini anlayan ve destekleyen halka teşekkür ederek başlamaktadır. **Mao'nun en büyük güç olarak halk kitlelerini işaret ettiğini belirten deklarasyonda** çağrılarının ve desteğinin arttığı, partinin kuruluşu nedeniyle sevinmekle kalmayıp çeşitli destekler de sundukları belirtilmektedir. MCPC kısa parti tarihlerinin ilk üç ayında yürüttükleri ilk büyük siyasi çizgi mücadelesi sonucunda yeni güçlerin de saflarına katıldığını eklemekte ve teşekkür etmektedir.

MCPC'nin deklarasyonunun **üçüncü maddesi Çin halkının baş düşmanı olarak ÇKP yönetimindeki ihanetçi revizyonist bloğu göstermektedir.** Tarih göstermektedir ki eğer revizyonistler hükümete gelirse proletarya siyasal iktidarı kaybeder. Eğer revizyonistler açılım reformlarına başlarsa bunun anlamı halkın yeniden sömürülmeye başlanmasıdır. Bu anlamda Başkan Mao'nun pro-

letarya diktatörlüğü ile burjuva diktatörlüğü ve sosyalist yolla kapitalist yol arasındaki mücadeleye verdiği önem vurgulanmakta ve çıkarılan dersler sahiplenilmektedir. Deng Sio ping, Jiang Zemin ve Hu Jintao karşı-devrimci revizyonistlerdir ve bunların amacı proletarya ile burjuva arasındaki farkları yok sayarak kapitalizmi geliştirmektir. Başkan Mao şöyle demektedir: "**Revizyonistlerin gücünün artması burjuvazinin gücünün artması demektir. Ve gerçekte bu kapitalizmin en kötü biçimidir, faşizm gibidir. Eğer bir gün Çin Komünist Partisi halkın çıkarlarına hizmet etmeden vazgeçerse, o zaman halk ayağa kalkmalı ve onu yıkmalıdır.**"

MCPC, deklarasyonunun **dördüncü maddesinde kendisinin proletaryanın devrimci partisi olduğunu ilan etmektedir.** Parti Marksizm-Leninizm-Maoizm ideolojisi ile silahlanmıştır.

MCPC, 28 Kasım 2008'de kurulmuştur. Partinin kuruluşu, ÇKP içindeki yeni nesil üyelerin ihanetçi revizyonist blokla tüm bağlarını kopardığının bir kanıtıdır. **Aynı zamanda Çin'deki ikinci sosyalist devrim döneminin başladığının göstergesidir.**

MCPC'nin temel siyasi çizgisi ÇKP yönetimindeki ihanetçi revizyonistlerin ve bürokratik kapitalist sınıfın tamamen devrilmesi ve sosyalizmin yeniden kurulmasıdır.

MCPC'nin temel yöntemi Mao'nun proleter devrimci çizgisini

takip etmek, MLM'yi teorik temel olarak kabul etmek ve halkın gücüne dayanarak halkı örgütleyip harekete geçirmek.

Yöntemli ve örgütlü bir biçimde Çin'in ikinci sosyalist devrimi ilk sosyalist devrimin temelinde ve bürokratik kapitalizmin restore edildiği ve revizyonistlerin siyasi iktidarı gasp ettiği şartlarda örgütlenecektir.

Devrimin ilk misyonu proletarya diktatörlüğünü yeniden kurmak ve kitlelerin kaybettiği tüm hakları geri kazanmaktır. Bunun için de devrimci hareketin yükseltilmesi ve halkın devrimci savaşı gereklidir.

2009 yılı boyunca MCPC'nin merkezi görevi kitleler içinde yaygın propaganda faaliyetleri yapmak, kitleleri ideolojik olarak silahlandırmak, örgütlenmeleri geliştirmek ve somut siyasi mücadelelere girmek. Parti, ordu ve halk içinde Maoizm yaygınlaştırılmaktadır, bu sayede MCPC ihtiyaç duyduğu kadro ve bölge örgütlenmelerini oluşturacaktır.

MCPC'nin deklarasyonunun **beşinci maddesinde Çin'de ikinci sosyalist devrim yolunda kararlılıkla yürüyecekleri belirtilmektedir.** Mao "**revizyonistlerin iktidara gelmesi kapitalistlerin iktidara gelmesiyle aynıdır**" demekte ve proletarya ile burjuvazi arasındaki gelişiminin sosyalist devrimle çözüleceğini göstermektedir. ÇKP yönetimindeki ihanetçi revizyonist blok kapitalist sınıfın bir türevidir. Onlar emperyalizmin hizmetkarıdır.

İkinci sosyalist devrim kavramı bir yandan Başkan Mao'nun kişisel olarak önderlik ettiği 27 yıllık sosyalist dev-

rim deneyiminin ışığında günümüz şartları dikkatle incelenerek formüle edilmiştir. Partinin kurulmasıyla nesnel şartlardan edinilen ideolojik, teorik ve etkin unsurlar devrim için değerlendirilecektir. Genel siyasi yönelim, MCPC'nin önderliği altında kapitalist sisteme karşı mücadele etmek ve yeni, modern, güçlü bir sosyalist devlet oluşturmaktır. Mao'nun da vurguladığı gibi "**bilinçte, politikada, planlamada, önderlikte ve eylemde birlik**" ile başarıya ulaşılacaktır.

Deklarasyonun **altıncı maddesinde MCPC kapitalist restorasyona karşı Çin halkının devrimci hareketinin yükseltileceğini ilan edilmektedir.** Maoist ilkelere uygun olarak kapitalizmi yıkmak için restorasyon karşıtı güçlü bir devrimci hareket yaratılmalıdır. Kitlelere dayanmadan ve onları harekete geçirmeden Başkan Mao ve Başbakan Zu gibi proleter devrimcilerin eski nesline, proleter devrimci şehide ve enternasyonal proletaryaya layık olmak mümkün olamaz.

Bu mücadele Maoizmle modern revizyonizm arasındaki mücadeledir. Bu nedenle günümüz koşullarına uygun olarak halk kitleleri içinde ideolojik dezenformasyona, kafa karışıklığına karşı da mücadele edilmelidir. Esas hedef alınacak yer, revizyonist önderliktir. Mao'nun da dediği gibi "**revizyonistler de kağıttan kaplanlardır.**" Görünürde revizyonist blok her şeyi kont-

Eğer bir gün Çin Komünist Partisi halkın çıkarlarına hizmet etmekten vazgeçerse, o zaman halk ayağa kalkmalı ve onu yıkmalıdır

MAO ZEDUNG

rol etmektedir, ordusu, polisi, mahkemeleri vardır ama gerçekte gerici siyasetleri ve yozlaşmaları ve çürümeleriyle oldukça zayıftır. MCPC'nin kuruluşu bu yönetici bloğun ölümü demektir.

İçinden geçilen süreçte MCPC askeri mücadele yerine teorik mücadeleyi öne çıkarmaktadır. Bu yaklaşım askeri açıdan, "düşmanın gücünü göz önüne almak ve zayıf yanına vurmak" ilkesine de uygundur. Esas çabaları halkı harekete geçirmek ve motive etmektir, ancak bu şekilde bir üst aşamaya adım atılabılır.

Başkan Mao bir keresinde Kültür Devriminin bilinçli bir askeri çalışma olduğunu vurgulamıştır. Günümüzde de bilinçli askeri çalışma bahsi edilen çalışma tarzını gerekli kılmaktadır.

MCPC'ye göre ülkenin iç gelişmeleri ve uluslar arası ortam Çin devrimi için uygun şartları sağlamaktadır. Küresel ekonomik kriz derinleşmektedir ve Çin bürokratik yönetici sınıfı bu krizden kaçması mümkün değildir. Ekonomik ve siyasi yönetim her iki açıdan da sallanmaktadır. Bu nedenle yönetim ordu ve polisi güçlendirmeye çalışmaktadır.

Kitleler açısından ise devrimci bilinç gelişmekte, kitlelerin kendi çıkarları için verdikleri ekonomik mücadeleyi yükseltmektedir ve ekonomik mücadelede siyasi mücadeleyi de geliştirmektedir. MCPC ve diğer devrimci

güçler bu koşullarda güçlenecektir.

Revizyonist bloğun devrilmesinin ilk örneğini vermek için MCPC mücadeleyi kazanmak olduğunu ve **Başkan Mao'ya "zaferi kazandı başkanı" raporunu vermek** olduğunu ilan etmektedir.

Deklarasyonun **yedinci maddesinde Maoizm ÇKP'nin ihanetçi revizyonist yönetimine karşı en güçlü silah olarak ilan edilmektedir.** MCPC'ye göre Maoizm, Marksizm-Leninizm'in dönem açan devamıdır ve Mao Zedung Düşüncesinin bütünlüklü ve sistematik bir özettir. Maoizm ML yeni bir aşamaya yükselmiştir ve proleter devrim tarihinde üçüncü büyük kilometre taşıdır. Maoizm MCPC'nin ruhu ve temelidir her çeşit kapitalist düşünceye ve oportünizme karşı güvencedir.

Başkan Mao şöyle demektedir: "**İleri sınıfı temsil eden doğru ideoloji bir kez kitlelerce benimsendiğinde toplumu ve dünyayı dönüştürecek maddi bir güce dönüşmektedir.**" MCPC'nin amacı mevcut hükümeti değiştirmek değil karşı-devrimci bürokratik yönetimi tamamen değiştirmektir.

MCPC'nin belgesindeki **sekizinci maddede sol içindeki tüm yanlış yaklaşımlara karşı mücadele edilmesi** gerektiği belirtilmektedir. Ancak bu şekilde proleter sınıfın büyük devrimci hareketinin yolu açılmaktadır.

Çin solunda restorasyona karşı çıkmak için farklı eğilimler net bir bakış açısı olmadan hareket etmektedir. Uzun süre kapitalist restorasyon sorunu "domuzu öldürmenin farklı biçimleriyle" sınırlı kalmıştır. Ortaya atılan düşünceler arasında şunlar da bulunmaktaydı: "Çinkang dağlarına dönelim, devrimci üsleri yeniden inşa edelim ve siyasi iktidarı gerilla savaşı ile ele geçirelim." "yönetici bloğun kapitalist restorasyonuna karşı çıkmak yalnızca revizyonizme karşı çıkmak değildir aynı zamanda bürokratik kapitalizme de karşı çıkmaktır." "Kapitalist restorasyon tamamlanmıştır, günümüz devrimi artık anti-revizyonist değildir." "Devrimimiz artık ilk baştaki gibi demokratik devrimdir." "Kırsala gitmeli ve kolektifleri yeniden kurmalıyız." "Yasalar dahilinde mücadele etmeli ve hükümeti sola dönmeye zorlamalıyız." Bu "devrimci stratejiler" öne sürülerek halkın kafası karıştırılmaktadır.

Tüm bu düşünceler niyet açısından doğru olmasına karşın nesnel olarak parçalı, dogmatik ve metafiziktir. Maoizme göre Marksizmin yaşayan ruhu somut koşulların somut tahlilidir. Önemli olan bunu anlamak değil uygulamaktır. Oportünistler ve dogmatikler MLM'yi soyut ve dar formüllerle ele almaktadır. Bu nedenle ilişkilerin dönüşümünü, bürokratik kapitalizmin gelişim tarihini, revizyonizmin bir biçimi olarak bürokratik kapitalizmin Çin'e özgü gerçekliğini anlamakta zorlanmaktadır. Çinkang dağlarına gitmenin anlamı yoktur çünkü orada kimse yaşamamaktadır, Nanjje Köyü kolektifi gibi örnekler ünlüdür ancak bunlar revizyonist bloğun saçının teline dahi zarar vermemekte, kapitalist restorasyonun çağlayanı karşısında duramamaktadır.

İhanetçi revizyonist blokla bürokratik kapitalizm arasındaki ilişki neden sonuç ilişkisidir. Neden çözülsün sonuç da çözülsün. Neden doğru anlaşılmasa sonucu çözmek mümkün değildir. Bu nedenle teorik mücadeleyi küçümsemek revizyonist yönetim altında çok yanlıştır.

Deklarasyonun **dokuzuncu maddesinde MCPC, ÇKP yönetimindeki ihanetçi revizyonist blo-**

ğun yıkılması gerektiğini belirtmektedir. Ülkede kapitalist restorasyonun ilerlemesiyle beraber devrimci durum da gelişmektedir ve revizyonist blok içindeki çelişkiler de artmaktadır. Bunlar dış faktörlerin etkisi ile oluşmaktadır.

Devrimci düşüncelerin rüzgarı orduyu da etkileyecek, her asker siyasi duruşunu gözden geçirecektir. Çoğunluk devrimden yana olacaktır. Ordu içindeki bölünme devrim için zorunludur. Ordu içindeki revizyonistler ve gerici tecrit edilmelidir. Yönetici bloğun önderleri işçilerin ve öğrencilerin grevleriyle istifaya zorlanmalı, devrimci güçlerce yıkılmalı veya pasifize edilmelidir. MCPC, restorasyon karşıtı büyük devrimci hareketin bu ilk safhasında karşı-devrimci yönetimin liderlerine gönüllü olarak istifa etme çağrısında bulunmaktadır.

MCPC'nin deklarasyonundaki **sonuncu madde ise partinin temel siyasi programıdır.** Buna göre;

Büyük-küçük tüm kapitalist yollar ve bürokratik unsurlar kovulmalıdır. Kapitalist anayasa kaldırılmalı, halk konseyleri oluşturularak herkesin devlet, ordu ve hükümet yönetiminde söz sahibi olması sağlanmalıdır. 1977 öncesinde oluşturulan tüm çalışma birimleri yeniden kurulmalıdır. Bu birimlere üye olan ve sonrasında işsiz kalan tüm işçiler geri alınmalıdır.

1977 sonrasında kurulan tüm tekelci kamu ve ortak işletmeler halka verilmelidir.

Kırsalda halk komünleri yeniden oluşturulmalıdır. Her köyde halkın terçihine saygı duyulmalı, kolektife geçmek isteyenleri devlet desteklemeli, istemeyenlere ise izin verilmelidir.

Askeri rütbe sistemi kaldırılmalı, orduda reform yapılmalı, ordunun devrimci modernleşmesi gerçekleştirilmelidir.

Tüm eğitim ücretsiz olmalıdır. Üniversiteler, ücretsiz gıda ve yurt temin etmelidir. Eğitim sistemi sosyalist yeni insanı, kızıl ve uzman olarak yetiştirmelidir.

Sağlık sistemi iyileştirilmeli, yeni hastaneler inşa edilmeli, ücretsiz sağlık hizmeti sunulmalıdır.

Tüm yaşlılar emeklilik hakkına sahip olmalıdır. Tüm engelliler devlet desteği almalıdır.

Her yetişkin insan dilediği işte çalışmaya başvurmalıdır devlet buna uygun bir istihdam düzenlemesi yapmalıdır. "Herkesin emeğine" göre ilkesi uygulanmalıdır.

Devlete satış yapmayan, ağır sömürü uygulayan ve kamu refahına zarar vermeyen özel işletmeler faaliyetlerini sürdürebilir. Aynı zamanda devlet küçük işletme kurmak isteyenleri desteklemelidir.

Her yetişkin vatandaşa barınması için yer verilmesi güvence altındadır. Partiyeye katılım ve parti içinde yükselme parti tüzüğüne uygun şekilde gerçekleştirilecektir.

Gerici karşı-devrimci, revizyonist blokta yer alanlar ve onları destekleyenler yönetimin hiçbir kademesinde yer alamayacaktır.

Devrimci kadrolar halkın hizmetkarıdır. Hiçbir kadronun kendine özel sekreteri, doktoru, aşçısı, şoförü vb olmayacaktır.

Kadroların maaşları en yüksek maaş alan işçinin maaşını geçemez, 150 metrekareden büyük evde oturamaz.

MCPC detaylı programının daha geniş olduğunu eklemektedir. Parti, uzak bir gelecekte burjuva devrimin tüm çürümüş ve yozlaşmış sistemine son vereceklerini, yeni sosyalist düzenin kurulacağını ve Çin'in gerçek anlamda Doğunun İncisi olacağını belirtmektedir.

Fransa, emeklilik yaşının yükselmesine karşı ayağa kalktı!

Kapitalist-emperyalist sistemin krizi, yeni bir boyuta ulaşırken, devletler tarafından hazırlanan ekonomi paketleri ile halka daha fazla yoksulluk dayatılıyor. **Bu durum, en yoksul ülkelerde olduğu gibi "zengin" Avrupa ülkelerinde de geçerli! İşte bu ülkelerden biri de Fransa.**

Fransa'da 7 Eylül'de 2 milyonu aşkın işçi ve emekçi, hükümet tarafından asgari emeklilik yaşının 60'tan 62'ye çıkarılmasına karşı sokaklara döküldü. Sendikaların çağrısıyla gerçekleştirilen genel eylem gününde, başta Paris olmak üzere bütün kentlerde hayat adeta durdu. Trenler, otobüsler, tramvay-

lar sefere çıkmadı, okullar, kamu daireleri, bankalar açılmadı. Paris'teki hava alanlarına iniş ve uçuşların dörtte biri iptal edildi. Grev eşliğinde ülke genelinde yapılan 200'den fazla gösteri ve yürüyüşe katılan milyonlarca işçi, kamu emekçisi ve genç, emeklilik yaşının yükseltilmesi planının derhal geri alınmasını talep etti. En büyük gösteri Paris'te düzenlendi.

Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy'nin "önemli" projeleri arasında yer alan emeklilik yaşının yükseltilmesine karşı ülke genelinde baş gösteren bu büyük direnişin, Sarkozy ve partisine pahalıya mal olacağı düşünülüyor. Önümüzdeki yıl yapılacak cumhurbaşkanlığı seçimlerinden önce hayata geçirilmesi planlanan en büyük saldırı paketlerinden biri olan emeklilik yaşının yükseltilmesine sendikalar ve muhalefet partileri sessiz kalmayacağı ifade ediliyor.

Sarkozy bütçe açığını kapatmak için emeklilik yaşının yükseltilmesinin şart olduğunu ileri sürüyor. Ekonomik krizin faturasını emekçilere ödetmek isteyen Sarkozy, krizin etkisini azaltma adına büyük tekelere ve bankalara milyonlarca avro hibe etmişti. Şimdi de oluşan devasa bütçe açığını emeklilik yaşını yükseltmekle kapatmaya çalışıyor. Çalışma Bakanı Eric Woerth tarafından 7 Eylül'de meclise getirilen emeklilik yaşının yükseltilmesini içeren yasa tasarısının, Ekim ayında hükümet partileri tarafından karara bağlanması bekleniyor.

Son aylarda Romanların sınır dışı edilmesi başta olmak üzere göçmenlere karşı faşizan politika izleyerek sağ kesimden daha fazla destek toplamaya çalışan Sarkozy'nin gerçek yüzü, her geçen gün işçi ve emekçiler arasında teşhir olmaya devam ediyor.

(H. Merkezi)

EVRENSEL BAKIŞ

ABD Genelkurmay Başkanı Türkiye'de; "Sizden birkaç 'ricamız' var..."

Referandumun tozu-dumanı içinde geleceğimiz adına çok önemli kararlar da sessiz sedasız veriliyor. Bu toz bulutu içinde kendine küçük puntolarla yer bulabilen haberlerden biri de ABD Genelkurmay Başkanı'nın ziyareti oldu. Genelkurmay Başkanı Oramiral **Michael Mullen** 4 Eylül Cumartesi günü çiçeği burnunda Genelkurmay Başkanı Işık Koşaner'e "**hayırlı olsun**" ziyaretinde bulundu. ABD'nin Irak'tan hatırı sayılır bir gücünü geri çektiği ve İran'la ilişkilerin önemli bir dönemeçten geçtiği şu günlerde bu ziyaret nezaketin ötesinde anlamlar taşıyor. ABD'nin Irak'tan çekilme sürecine Türkiye'yi dahil etmesi, Afganistan-İran gündemi ve PKK'ye karşı ortak mücadele, ziyaretin kamuoyuna açıklanmayan temel gündemlerini oluşturuyor.

11 Eylül saldırılarının ardından 2003 yılında kitle imha silahlarını yok etmek, Irak'ı silahsızlandırmak, Irak halkına demokrasi ve özgürlük getirmek iddiası ile ülkeyi işgal eden ABD, artık çekilmenin hesaplarını yapıyor. 10 bine yakın askerini daha 2011'in sonuna kadar muharip güçlerinin tamamını çekmeyi planlıyor. ABD Genelkurmay Başkanı'nın Türkiye ziyaretinin en önemli gündem maddelerinden birini de bu oluşturuyor. **ABD Irak'taki ağır askeri teçhizatlarını Türkiye üzerinden geri çekmek ve kalan askeri gücü için askeri üslerin ve hava sahasının daha etkili bir şekilde kullanmak istiyor.** ABD, Irak'ta gerçekleştirdiği katliam ve işgalle tüm dünya halklarının nefretini kazanmışken referandum öncesi böyle bir talep tepki çekeceği ve AKP'nin oyunu düşüreceği kaygısıyla açıkça dillendirilmiyor.

Irak işgalinin ilk gününden bu yana ABD'ye üslerini açan, pilotlarının eğitimine olanak sağlayan ve her türlü askeri teçhizatının geçişine yeşil ışık yakan faşist TC devletinin bu talepleri de yerine getireceğinden kimsenin kuşkusu olmasın. ABD emperyalizminin bölgedeki en sadık uşağı-müttefiki konumundaki egemenlerin bu taleplere karşı koyma gibi bir seçenekleri de böyle bir eğilimleri de bulunuyor.

ABD, Türkiye'den Irak'ta kurduğu kukla rejimin jandarmalığını yapmasını da istiyor. 2011'de askerlerinin çok büyük bir bölümünü Irak'tan çekmeyi planlayan ABD için 2011 kritik bir yıl olacak. Ziyaretin bunun bir ön hazırlığı olarak değerlendirildiğine ise kuşku yok. Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında etkinlik alanını arttırmak isteyen ABD öncelikle kendisine ayak bağı olan sorunlardan kurtulmayı hedefliyor.

Irak'tan askerlerin çekse de 50 bin kişilik gücü varlığını koruyacak. Öte yandan sayıları 700 bine ulaşan özel güvenlik güçleri ile de askeri varlığını "başka bir biçimde" sürdürecektir.

Ziyaretin bir diğer temel başlıklarını Afganistan ve İran oluşturuyor. İran'ın geliştirdiği nükleer silahlara karşı bir füze savunma kalkını kurmak isteyen **ABD, Bulgaristan ve Romanya ile birlikte Türkiye'de de bu füze savunma sistemini kurmayı** planlıyor. 19-20 Kasım'da yapılacak NATO Zirvesi öncesi ABD, İran'a yönelik yaptırım kararına Türkiye'den daha aktif bir tutum istiyor. Irak'tan çektiği askerlerini Afganistan'da konumlandırmak isteyen ABD, bu bölgede içine girdiği bataklık-çıkarmak için de Türkiye'den daha fazla "iş çıkarmasını" bekliyor. Bu kapsamda Türkiye'nin Afganistan'da üstlendiği Kabil Bölge Komutanlığı görevinin bir yıl daha uzatılması da talepler arasında. Bu ayın sonlarında gerçekleştirilecek "Kuvvet Yaratma Konferansı"nda Türkiye'den daha fazla askerin gündeme geleceği satır aralarında kamuoyuna yansıyan bilgilerden. Daha önce Dışişleri Bakanı Ahmed Davudoğlu tarafından dillendirilen bu taleplere Türkiye'nin sıcak baktığı da biliniyor.

Ziyaretin en popüler başlığını ise PKK'ye karşı ortak mücadele geliştirilmesi ve anlık istihbarat paylaşımının devam ettirilmesi oluşturuyor.

Bilindiği gibi bu konuda Heron uçaklarının Türkiye'ye satılması ile önemli adımlar atılmış, Irak-Türkiye ve Amerika arasında kurulan 3'lü mekanizma ile bu süreç daha geniş bir boyuta taşınmıştı.

ABD bölgede silahlı mücadele yürüten PKK'den büyük rahatsızlık duyuyor. Bunu her fırsatta dile getirmekten de kaçınmıyor. ABD'nin Kuzey Irak'ta dahil olmak üzere bölgeye dönük uzun vadeli planları için PKK önemli bir tehdit oluşturuyor. ABD'nin İran-İrak Suriye ve Türkiye için öngördüğü tüm projelerde PKK ve Kürt kartını da hesaba katması bir zorunluluk. Özellikle Irak'ta kurulan kukla rejiminin geleceği için bu durum hayati bir önem taşıyor.

Tüm bunlar ise PKK'nin ilan ettiği eylemsizlik kararına rağmen operasyonların sürmesi, köylerin bombalanması ve yeni katliamların altına imza atılması anlamına geliyor.

ABD emperyalizmi tüm dünyaya güç gösterisi yaparken gerçekte ise halkın direnişi karşısında acze düşüyor. Irak'ı işgal ederek her şeyi hâkim olabileceğini düşünen ABD'ye en iyi cevabı Irak halkı direnişi ile verdi. ABD'nin savaş dışı Irak'ta direniş karşısında paramparça oldu. Büyük umutlarla girdiği Afganistan'da da tablo farklı değil. Kabil'e sıkışan işgal güçleri Afgan halkının öfkesini her adımda karşısında buluyor. T.Kürdistanı'nda Türk Ordusuna her türlü desteği vererek PKK'yi etkisiz hale getirmek isteyen ABD Kürt halkının direnişi karşısında çaresiz kalıyor.

İşgale, sömürgecilğe ve zulme karşı direnenler ABD'ye meydan okumayı sürdürüyor.

İsviçre'de işsizlik sigortasında yapılacak değişikliğe hayır!

İsviçre hükümeti tarafından Şubat ayında işsizlik sigortasında önlem adı altında işçi ve emekçilerin aleyhine olacak şekilde değişiklik yapıldı. Bu değişikliğe karşı sendikalar, İsviçre İşçi Partisi (POP), demokratik kurum ve kuruluşların desteklediği bir imza kampanyası yapıldı. 100 binin üzerinde imza toplandı.

Bu etkinlikler sonucunda yapılan değişiklik askıya alındı ve 26 Eylül Pazar günü halkın oyuyla sunulması kararı alındı. Yapılacak değişiklikler şöyle sıralanıyor:

* Şu an 55 yaş üzeri çalışan bir işçi 1.5 sene çalışıyor. Yani 1.5 sene aidat ödüyor. İki sene işsizlik parası alıyor. Yapılan değişiklikle iki sene çalışacak ki iki sene işsizlik parası alsın.

* Başka bir madde ise 25 yaş altı ve çocuksuz biri bir sene çalışma karşılığında sadece 9 ay işsizlik parası alacak. Mevcut yasadaki böyle bir şart yoktu.

* Formasyonunu bitiren bir genç bir buçuk yıl düşük bir işsizlik parası alıyordu.

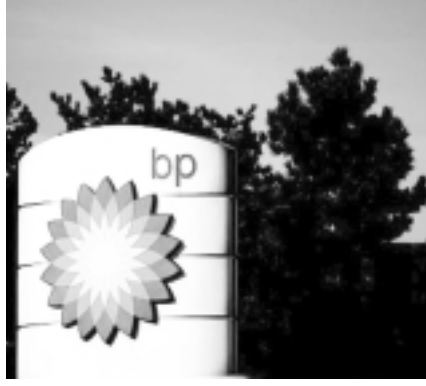
Bunlara benzer birçok değişiklik emekçilerin aleyhine istenmektedir. İşte bütün bunlara karşılık sendika, POP ve bütün demokratik kurumlar aylardır yoğun bir çalışma yürütmektedir.

Emekçiler ve işçiler diyor ki kapitalistler ekonomik krizi bahane ederek böylesi durumlarda daha çok sosyal hakları gasp edip kendi krizlerinin faturasını bize ödemeye çalışıyorlar. Bütün bunlara karşılık sendika ve diğer kurumların çağrısı "**26 Eylül'de yapılacak referanduma HAYIR**" olacaktır.

Yapılan bütün çalışmalara **İTİF** olarak da katıldık.

(İsviçre'den İK okurları)

BP, hatalı olduğunu kabul etmiş!

İngiliz petrol tekeli BP, Meksika Körfezi'nde büyük çevre felaketine yol açan petrol sızıntısında şirket personelinin hatalı olduğunu kabul etti. İngiliz ekonomi gazetesi **Financial Times**, BP tarafından petrol felaketiyle ilgili bugün yayınlanacak olan rapora

yakın çevrelere dayanarak geçtiği haberde, petrol devinin felaketin yaşanmasında hatalı olduğunu kabul ettiğini yazdı. Buna göre raporda, nisan ayında felakete yol açan **Deepwater Horizon** adlı petrol platformundaki patlama öncesinde, BP personelinin hatalar yaptığını dikkat çekiliyor.

BP şimdiye kadar felaketin yaşanmasında şirketin ağır ihmallerinin bulunduğu yönündeki eleştirileri reddediyordu. Raporda, özellikle petrol platformunun işletmecisi TransOcean ile deniz tabanındaki işlemleri yürüten Halliburton adlı ortaklarının ihmallerde bulunduğu belirtiliyor.

Deepwater Horizon petrol platformunda **20 Nisan** günü meydana gelen

patlamada 9 işçi hayatını kaybetmişti. Meksika Körfezi'ndeki patlama Amerika tarihinin en büyük çevre felaketine de neden oldu. Tahminlere göre şimdiye kadar yaklaşık 5 milyon varil petrol körfeze yayıldı. Petrolün yayıldığı kuyunun ağzı 15 Temmuz'da geçici olarak kapatılmıştı. Kuyunun tamamen mühürlenmesi işleminin ise birkaç hafta içinde gerçekleştirilmesi bekleniyor. Sızıntıyı engelleme ve temizleme faaliyetleri şirkete 8 Milyar Dolarla mal oldu. BP Meksika Körfezi'nde olaydan olumsuz etkilenenlere, örneğin balıkçılara da yaklaşık 400 milyon dolar da tazminat ödedi. Rapor ardından BP'ye karşı birçok tazminat davalarının açılması bekleniyor.

(H. Merkezi)

Kuzey Osetya'da intihar eylemi

Rusya'nın Kuzey Osetya bölgesindeki Vladikavkaz kentinde bomba yüklü araçla düzenlenen saldırıya ölenlerin sayısı 15'e, yaralıların sayısı ise 80'e yükseldi. Olay yerinde başka bir bomba daha bulundu.

Saldırının 10 kilo bomba yerleştirilmiş bir araçla gerçekleştirilen intihar eylemi olduğu bildirildi. Kentin işlek alışveriş merkezlerinin bulunduğu Zaneayeva caddesine düzenlenen saldırıda, bilanço giderek ağırlaşıyor. **Saldırıda 15 kişinin öldüğü, 80 kişinin yaralandığı bildirildi.** Olayı araştıran İç İşleri Bakanlığı Araştırma Komitesi Savcılığı ölü sayısını artabileceğini söyledi. İnterfax'ın geçtiği son dakika haberine göre olay yerinde bir bomba daha bulundu.

Bombanın etkisizleştirilmesi için çalışma başlatıldığı belirtilirken, kentteki bazı okulların boşaltıldığı ve öğrencilerin evlerine gönderildiği bildiriliyor.

Devlet Başkanı Dimitri Medvedev zarar görenlere gerekli yardımların yapılması için Acil Durumlar Bakanından Sergei Shoigu ve Sağlık Bakanı

Tatyana'ı olayın geçtiği bölgeye gönderdi. Vladikavkaz Rusya'da en kanlı saldırıların yapıldığı kentlerden biri. 9 Mart 1999 yapılan saldırıda 52 kişi ölmüş 160'tan fazla kişi yaralanmıştı. 2001 yılında gerçekleşen bir saldırıda 5 kişi ölmüş 100'den fazla kişi yaralanmıştı. 28 Nisan 2002'deki saldırıda 7 kişi ölmüş onlarcası yaralanmıştı.

2008'de ise düzenlenen bir saldırıda 11 kişi ölmüş çok sayıda insan yaralanmıştı.

Papandreu'ya ayakkabı

Yunanistan'ın Selanik kentinde düzenlenen **75. Uluslararası Selanik Fuarı**'nı gezen Yunanistan Başbakanı **Yorgo Papandreu**'ya, ayakkabı fırlatıldı. Bundan bir hafta kadar önce de İngiltere'de yazdığı kitabın imza günü için düzenlenen etkinliğe katılan **Tonny Blair** ayakkabı saldırısına maruz kalmıştı.

Yunan televizyonları, açılış yapılan fuar alanını ziyaret eden Papandreu'ya ayakkabı fırlatan 60 yaşındaki kişinin, ülkede bütçe açığının daraltılması çalışmalarını kapsamında yapılan ekonomik reformları

protesto ettiğinin sanıldığını duyurdu. Protestocunun gözetilmesine alınarak, Selanik Polis Merkezi'ne götürüldüğü açıklandı.

Öte yandan, fuar dolayısıyla oldukça geniş güvenlik önlemleri alınan Selanik'te, Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu (ADEDY), İşçi Sendikaları Federasyonu (GSEE) ve Mücadeleci İşçi Kolları Birliği (PAME)'nin yanı sıra çok sayıda demokratik kurum da ekonomik reformları protesto etmek amacıyla, akşam saatlerinde protesto gösterileri yapma kararı almışlardı.

Yunanistan'da toplu ulaşımda grev

Uzun bir süredir yaşadığı ekonomik kriz ve direnişler ile gündemde olan Yunanistan'da demiryolu ve toplu taşıma çalışanları greve gitti. Hükümetin ulaştırma sisteminde planladığı reformlar ve kemer sıkma politikalarını protesto eden sendikaların düzenlediği grev iki gün sürdü.

Ülke genelinde bütün demiryolu taşımacılığı dururken uluslararası tren seferleri de iptal edildi. Başta başkent Atina'da olmak üzere bütün şehirlerde metro, otobüs ve banliyö tren seferlerinde aksamalar yaşandı.

İsrail yine saldırdı

İsrail, bu kez de Refah bölgesinde Mısır'a açılan ve malzeme tedariki için kullanılan tünelleri hedef aldı. Hamas'ın geçtiğimiz haftaki roket saldırılarına misilleme olarak düzenlediğini söylediği bombardıman, İsrail-Abbas işbirlikçilerinin görüşmelerinin hemen sonrasına denk geldi.

Hamas, saldırılarla ilgili Associated Press'e yaptığı açıklamada tünelle çalışan işçilerden birinin öldüğünü, birinin yaralandığını duyurdu. (H. Merkezi)

Gürcistan'da 3 madenci "kaza" kurbanı

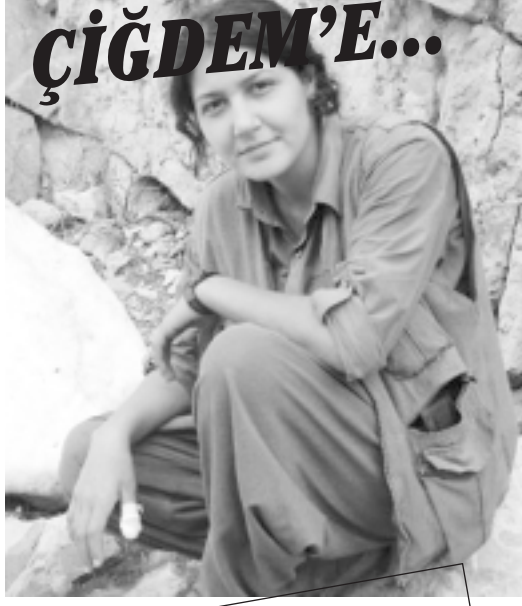
Gürcistan'da bir madende meydana gelen grizu patlamasında 3 madenci yaşamını yitirdi, 7 madenci ağır yaralandı. Olay yerinde açıklama yapan Gürcistan İçişleri Bakanı Vano Merabishvili olayla ilgili soruşturma başlatıldığını söyledi. Olayın meydana geldiği İmereti bölgesi valisi Tki-buli madeninde yaşanan patlamaya metan gazı sızmasının neden olabileceğini belirtti.

3 madenciye mezar olan madende mart ayında da benzer bir kaza yaşanmış ve 4 madenci hayatını kaybetmişti.

Bir yoldaş sıcaklığı... Aynı dava için mücadele eden, aynı yoldaki insanlar, yani yoldaşlar arasında her zaman olur o sıcaklık... Zor, çetin koşullarda, aynı davanın sahipleri olarak bilinçlerimizde taşıdığımız ideoloji ve yüreklelerimizdeki coşkuyla bağlanırsız birbirimize... Aynı inanç için çarpan yürekler kenetlenmezse olur mu hiç? O yüzden bir yoldaş sıcaklığı olur, ister istemez, her devrimcide. Ama bazıları vardır; yoldaş sıcaklığı dedin mi akla ilk gelenlerdendir. Her an her yerde sıcak güler sıcak bakar, konuşur ve her hareketi ile tüm hücrelerine kadar yoldaş sıcaklığı ile doludur yoldaşının içini. İlk merhabada bile ta yüreğinde hissedersin o sıcaklığı. İlk kez tanıdığın, hayatında ilk kez gördüğün biriyle selamlaşırken sarılamaya sadece yoldaşlıkla görürüm ben, o da sarıldı hemen sınıksı işte. İşil işil gözlerinin içi gülerken gelen bir ilk merhabadan sonra daha ismini söylerken sınıksı sarılmak... Tanımıyor değil ki zaten beni. Ben de tanıyorum, bütün yoldaşlarım gibi bana sınıksı sarılan bu yoldaşımı, kara kızı... **Biz birbirimizi davamızdan biliyoruz ne de olsa, bizi birbirimizi umutlarımızdan, acılarımızdan, miraslarını ileriye taşımaya çalıştığımız şehitlerimizden biliyoruz, gelecek güzel günlere dair her gözümüzü kapattığımızda capcanlı gözlerimizin önüne gelen düşlerimizden tanıyoruz birbirimizi...** Şimdi hep gülen yüzünü de tanıyorum, o her tınısında sevecenlikle dolu sesi de...

İlk merhabadan öncesi de var aslında... Kadınların ağzına kilit vurulmuşluğa inat 20'li yaşların daha ilk adımlarında genç bir kadının konuşmasını dinlediniz mi hiç? Kör olası düzen yıllardır susmayı öğretmiş ya, şöyle bir yüzüne bakınca susmasını bekliyor insan... Susuyor da bazı kadınlarımız, devrimcilikte de susuyor, kırmızı zincirlerini. O da aynı düzende büyümüş aslında hepimiz gibi, susturmaya çalışanları ve "çaresizce" boyun eğerek susan kadınları görmüş. Zor olanı yapmış, zincirle yaşamaktansa zincirlerini kırmayı yeğlemiştir. Şimdi bu kalabalık içerisinde, susmasını beklediğiniz, hatta belki de sistemin öğretilerleriyle susmasını istediğiniz bir Kürt kadını herkesi dinleterek, müthiş bir azimle kendine, ideolojisine, duruşuna güvenle konuşuyor, erkek gibi değil kadın gibi konuşuyor. Diyalokta dair bir şeyler söylüyor; bu genç kadının böyle kendine güvenli konuşması, kendini böyle güzel ifade etmesi zaten diyalektiğin bizzat kendisine tekabül ediyor. O konuşukça kadın olmaya ve kadın olmaktan kaynaklı, kollarımıza, ayaklarımıza değil, bilinçlerimiz ve tabii ki yüreklerimize vurulmuş zincirler tek tek kırılıyor. O kendine güven, o öğrenme ve öğretme isteği cesaretle yayılıyor her yana ve bizleri, en başta biz kadınları etkisi altına alıyor.

Çiğdem'den gelen o ilk merhabadan sonrasını tahmin edersiniz zaten... Yoldaş sıcaklığı ile dolu dakikalar, saatler... Öyle güzel akıyor ki zaman; saatler an gibi hızla geçip gidiyor. Geçmişini anlatıyor, bana görmediği ama çok dinlediği, yaşamadığı ama çok iyi anladığı sürgün yıllarından bahsediyor. Dedim gibi o sürgünü görmemiş ama toprağında ve tabii

Gülmek en çok bir devrimciye yakışıyor, en çok bir Partizana yakışıyor, en çok Çiğdem'e, Kinem'e yakışıyor...

ki kültüründen, dilinden inançlarından koparılmışlığın, yani sürülmüşlüğü sonucularını iyi biliyor. Yıllar önce daha o dünyaya gelmemişken ayrı düşürüldüğü memleketinden, Dersim'den bahsederken hem yoğun bir hasret, hem de güçlü bir umut okunuyor her sözünden. Sadece sözlerinden okunuyor, gözleri bazen daha iyi anlatıyor her şeyi. Konuşurken arada bir hüzünle dalıp gidiyor uzaklara. Belki de o hiç görmediği ama çok dinlediği sürgün ve katliam zamanlarını düşünüyor. Sürgün yolunda sessiz sesiz ağlayan babaannesinin hıçkırıklarını duyuyor belki. Ya da komşu köylerden biri yakılıyorsa ve belki de tam o an kulaklarında daha yürümeyi bilmeyen bebeğin çığlıkları var. Hissediyor, yaşamaya da hissediyor asker kurşununu tam yüreğinde. Sonra değişiyor ruh hali işte o zaman inanç ve umut giriyor devreye. Dedelerinden, nenelerinden öğrenmiş acıyı bal eylemeyi, kan revan içinde bile umutla dünyaya bakmayı. Düşmanın silahına değil gerillanın sesine kulak veriyor belli ki o an. Sözlerine de yansıyor içindeki umut. Dersim'in güzelliklerinden ve gerilladan bahsediyor. Gözlerinin içi parlıyor anlatırken. Toprağına, diline, köyüne hasret bırakılmış Kara Kız hasretliğinin nasıl biteceğini çok iyi biliyor.

O topraklara hiç ayak basmamış, o her bir parçasında kan ve gözyaşı olan Dersim'i o zamanlar hiç görmemiş yoldaşına anlatıyor. Her devrimci gibi yoldaşıyla en çok güzellikleri, umutları paylaşmayı seviyor. Dersim'de gittiği köylerde çocukluğundan beri içinde sevda büyüttüğü dağlardan, Partizanlardan bahsediyor. O anlattıkça insanın içi heyecan ve coşkuyla doluyor, halka gitmeye, elde silah bir Partizan olarak halka gitmeye olan hasretini, isteğini bilincinde ve yüreğinde yeşertip bü-

yüttüğü gibi yoldaşının içindeki isteği de büyütüp yeşertiyor her kelimesinde. "Bir evin kapısını çaldık. Bir kadın çıktı kapıya, konuşmaya başladık. Biz Partizancıydık diyece 'Ben de sizi bekliyordum, kızlarımı hazırladım, artık büyüdüler alın götürün' dedi." İlk başta anlamamışlar kadının ne demek istediğini, Çiğdem anlatırken ben de anlamadım ilk başta. Bu olay onu çok etkilemişti besbelli, etkilenilmeyecek gibi değil ki. Mücadelemizin istediğimiz durumdan uzak olduğu şu günlerde bile Dersimli bir köylü kadın yıllardır binbir emekle, ilmek ilmek işleyerek büyüttüğü kızlarını gerillaya göndermek için bekliyor. "Ben de biz alıp götürüremeyiz kızlarını. Ama sen onları hazır beklemeye devam et. Partizanlar gelirdi bir gün mutlaka, onlar alıp götürüler dedim." Ben inanmıyorum deyince, döndü yine işil işil gözleriyle bakarak "İnanamayacak bir şey yok yoldaş. Gerilla böyle bir şey işte" dedi.

Gözyaşı dökerken sadece bir kere gördüm onu. Bir devrimci neden gözyaşı döker? Çiğdem neden gözyaşı döker? Tahmin etmek zor değildir herhalde; neye hasretlik çekerse onun için gözyaşı döker. Bize öğretilmişliklere karşı o yalancı bir sevda için ya da bir parça pırlanta için değil dağlara olan sevdasına ağlıyor. Nice işkenceler, katliamlar görse ağlamaz bir insan, Çiğdem hıçkırık hıçkırık ağlıyor. Bir de korkuyor... Bir devrimci neyden korkar, Çiğdem neyden korkar? Savaşın bir kadın neyden korkarsa ondan korkar. Savaşı büyümenin esas yeri olan dağlara, gerillaya katılmaya için korkar. Korkar, ağlar ama ıtiraz etmez görevine. Çiğdem'se böyle yapar. Gözyaşı döker, tertemiz gözyaşları. Ama yoldaşları gelip ihtiyaçlar dedikleri zaman yakınmaz, görev bilincine ihtiyaçlar çerçevesinde şekillenmekten bahseder. Savaşmak isteyen, yıkmak ve yapmak isteyen, kinle bilmiş yüreklerimizin örgüt, görev ve sorumluluk bilinci olmadan bir anlamı olmadığını bilir. Bilir ama ateş sönmeye, gidecek bir gün gidecek o dağlara, her halinden belli.

Gitmiş de nitekim. Çiğdem bu işte içi hasret dolu. İşte veda vakti. Veda derken geçici, yalancı bir veda. Onu son kez orada hissedebilseydim, hissedebilseydik, son kez orda paylaşaydık yoldaş olmanın güzelliklerini bu gerçek bir veda olurdu. Söz konusu yoldaşınsa son gördüğün yer ve hatta son nefes aldığı yer değildir veda günü. Veda günü yoktur mücadelede. Her an her yerde sonsuzluğa uzanan mücadelede bulursun zaten yoldaşını. Ama işte yalancı da olsa bir veda. Bir veda bu kadar mı güzel olur? Veda ederken bir insanın bu kadar mı gözlerinin içi güler? Dedim ya o kara yüzünden yıldız yıldız parlayan gözleri hep ışıldadı. Ama hiç öyle ışıldadığını görmemişim. Hiç öyle coşkulu ve mutlu görmemişim. Dağlara öyle susamış ki... Bir adım ötede o su var, kana kana içmek istiyor. Her halinden belli, kalbi duracakmış gibi çarpıyor. Belki kaç tane sevdiği insanı geride bıraktı. Annesi, babası, arkadaşları, yoldaşları... Ama aynı zamanda sevdiği için, halkı için sürgün yollarındaki gözü yaşlı kadınlar, kulaklarından çığlıkları gitmeyen bebek için ve topraklarından yıllar önce sürülmüş, kimliği yok edilmeyle çalışılmış bu kadın şimdi kendisi için tere-

dütsüzce savaşı büyütmeye gidiyor. Bir veda türküsü söylüyor.

"Uyandırın anamı söyleyin gidiyorum Yolumu gözlemesin dönemem belki geri Babama haber salın anamların onda kalsın Sulasın gün aşırı dönemem belki geri"

Acılı, yürek dağılayan bir türküyü söylerken biraz hüzünlü, hafif bir efkâr okunuyor gözlerinden ama belli ki onun yüreği dağılanıyor, çarpıyor, coşuyor, çağlıyor... **Hasret bitiyor ve dağlara kavuşmanın mutluluğu hüzünün önüne geçiyor.**

Aylar sonra tanıdım bir resimde arkası dönük. Duruşundan, boyundan, posundan, güneşten ve topraktan aldığı kapkara teninden tanıyorum onu. Kavuşmuş dağlara öylece bakıyor. Gözümü kapatıyorum, o fotoğraf çekilirken ki yüzünü getiriyorum gözümün önüne. Eminim ki gülümsüyor. Yine sıcak, yine gerçek bir gülümseme yüzündeki... Gülmek en çok bir devrimciye yakışıyor, en çok bir Partizana yakışıyor, en çok Çiğdem'e, Kinem'e yakışıyor... Silahını kaldırmış biraz, sadece gülmek mi silah da Kinem'e çok yakışıyor. Büyük elleriyle silahı ne güzel tutuyor. Tek başına bakınca ölüm kusan soğuk bir demir, hele de öldürmeye susamış bir zalimin elinde görse nefret edersin. Ama güzel günlere susamış, halk için dağları mesken eylemiş, barış için haklı savaşına sarılmış bir devrimcinin, bir Partizan'ın, Kinem'in elinde silah ne güzel duruyor.

Kısa bir süre sonra başka fotoğraflarını gördüm. Ondan da önce haberini duydum. Bir başka yigitle, bir başka Partizanla, Munzur yoldaşlarıyla birlikte şehit düşmüş Kinem. Kinem bütün fotoğraflarında aynı sıcaklıkla gülüyor. Munzur yoldaşının hiç yüzünü görmedim, ama onu da tanıyorum bütün yoldaşlarım gibi yakından. Çiğdem yoldaşımı ilk merhabadan bile önce tanıdığım gibi; Munzur yoldaşımı da davamızdan, umutlarımızdan, acılarımızdan, miraslarını ileriye taşımaya çalıştığımız şehitlerimizden biliyorum, gelecek güzel günlere dair her gözümüzü kapattığımızda capcanlı gözlerimizin önüne gelen düşlerimizden tanıyorum. Çiğdem'den tanıyorum Munzur yoldaşımı. Gelincikler içerisindeki, hepimizi ilk gördüğümüzde heyecanlandıran fotoğrafından tanıyorum onu, Dersim halkının bıraksan sabaha kadar bitmeyecek anlatımlarından tanıyorum Munzur yoldaşımı. Şahadetleriyle bıraktıkları vasiyetten sadece ben değil hepimiz tanıyoruz onları.

Duyunca ölümsüzlüğe uğurlandıklarını bir efkâr, bir hüzün sarmadı değil içimi. Ama yere düşen kanlarıyla kin, şahadetleriyle onur doldurdular içimize. Toprağa düşen her tohum gibi bizimle yeşerecekler. Onlar yeşerttiler İbrahimleri, Meralleri, Mehmetleri, Barbara'ları... Boş bırakmadılar mevzileri. Bizde ne mevziler boş, ne de kan yerde kalmaz... Kör bir inanca bağlandığımız bir töre değildir bu, bilimsel bir gerçekliktir. Munzur ve Kinem yoldaşlarımızı ve tüm devrim şehitlerini ölümsüzleştiren, geçmişin silik bir anısı değil, geçmişin olduğu gibi bugünün ve aslında yarının da yaşayan, canlı, öğretmeye, öğrenmeye, üretmeye, paylaşmaya ve savaşmaya devam eden özneleri haline getiren budur. **(Bir yoldaş!)**

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Ergin Altın: 1954 Ardahan-Hanak doğumlu olan Altın, bir Partizan olarak mücadele yürütürken 30 Eylül 1978 yılında Ardahan'ın Damal ilçesinde sivil faaliyetlerle çıkan çatışmada şehit düştü.

Hasan Saz: 1940 yılında Maraş'ın Tanır Köyü'nde doğdu.1969'da çalışmak için gittiği yurtdışında PDA ile ilişki kurdu.1974'ten itibaren Partizanla birlikte hareket etti. Yurtdışındaki faaliyetin gelişmesinde aktif rol aldı. 22 Eylül 1977'de bir trafik kazasında yaşamını yitirdi.

Amutka şehitleri

Dersim Hozat Amutka mezarı **Ali Karadağ** komutasındaki **Aziz Sürer** ve **Murat Diri**'den oluşan gerilla birliğinin silahlarıyla yankılanıyordu. 26 Eylül 1983'te Hozat Amutka'da "Biz şerefli ölümü seçtik teslim olmayacağız" diye haykırarak silahlarının son mermisine kadar savaşarak şehit düştü üç halk savaşçısı.

Hasan Hakkı Erdoğan: 1960 Elazığ Karakoçan Pamuklu Köyü doğumlu olan Hasan Hakkı Erdoğan (Ozan) 1976 yılında Partizanla tanıştı. Elazığ, Tunceli, Malatya, Maraş, Mersin, İzmir ve İstanbul'un da aralarında olduğu illerde faaliyet yürüttü. İşçi-Köylü Kurtuluşu Yazı Kurulu'nda görev aldı. 18 Eylül 1984'te İstanbul'da yakalandı. 20 Eylül'e kadar yapılan yoğun işkenceler karşısında düşmanı bozguna uğrattı. İşkencede katledildi.

Hıdır Yeter: 1963 yılında Dersim Hozat Taçkirek (Kavuktepe) Köyü'nde dünyaya geldi. Kod adı Hamit olan Yeter, bir halk savaşçısı olarak mücadele yürütürken 25 Eylül 1986'da Erzincan Tercan'a bağlı Yollarüstü Karakolu baskını sırasında çıkan çatışmada yaralandı ve işkencede katledildi.

Bektaş Daşgöl: 1 Haziran 1945 yılında Sivas'ın Kangal ilçesinde dünyaya geldi. İşçi olarak gittiği Berlin'de Partizanla tanışır. ATIF Türkiyeli İşçiler Derneği'nde aktif olarak çalışır, 16 Eylül 1994'te yaşamını yitirdi.

Dumanlı şehitleri

27 Eylül 1998 tarihinde Tokat Almus'a bağlı Varzıl köyü yakınlarında Dumanlı Dağı'nda halk ordusu gerillaları ile düşman gücleri arasında çıkan çatışmada **Bahattin Günel** (Eyüp), **Leyla Karataş** (Nilüfer), **Ümit Güner** (Ümit) ve **Zeynel Çapar** (Bakış) şehit düştüler.

Halil Türker: Tokat Merkez'e bağlı (Ak-tepe) Bolus Köyü'nde 1973 yılında dünyaya geldi. Küçük yaşta çalışmaya başladı. 1993 yılında Partizanla tanıştı. Yerel faaliyeti sonucunda Dilek Konuk, Zeynel Çapar, Kemal Tutuş gibi birçok Partizanı örgütledi. '97 yılında tutuklanarak Ulucanlar Hapishanesi'ne konuldu. 26 Eylül 1999'da gerçekleştirilen Ulucanlar katliamında başından aldığı 9 kurşun yarası ile şehit düştü.

Almus Kadıvakkı şehitleri

Tokat Almus Kadıvakkı köyünde **27 Eylül 2001**'de çıkan çatışmada halk savaşçıları **Mehmet Şahin** ve **Cihan Fındık** şehit düştü.

PUSULA

BAŞARI SORGULAYICI MİLTAN ÇİZGİYLE YAKALANIR!

Devrimci kadroların, devrimci militanların dinamikliğine ve yaratıcılığına sıkça vurgu yapıyoruz. Bu sıkça vurguların elbette ki bir nedeni vardır. Nedir o? Olan şu: Bir militanda olması gereken niteliklerin zayıflamasıdır. Niteliklerin zayıflaması doğal olarak atak duruşları, yaratıcılığı zayıflatır, nitelik anlamındaki bu zayıflama ancak ideolojik müdahale ve bu müdahaleler sonucu sağlanacak gelişmelerle adım adım aşılabılır. Elbette ki bu müdahalenin yapıldığı süreçlerde genel olarak sınıf mücadelesinin düzeyi, partinin bu mücadele içindeki yeri, bu sürecin gelişim düzeyi üzerinde önemli derecede etkisi olur. Nesnel koşullardan kastedilen de budur.

Burada önemle görülmesi gereken bu değişimin bir anda olamayacağı gerçeğidir. Çünkü yaşanan zayıflamalar, kırılmalar antik bir sürecin sonucu değildir. Tam tersine pratik mücadelelerin zorlukları, bireyler şahsında yaşanan iç mücadeleler neticesinde ortaya çıkan sonuçlardır. Kimi faaliyetçiler kendilerinde ortaya çıkan bu değişimleri nedenlerinin doğru bir tarzda ortaya koyma yerinden dışındaki bazı olayları gerekçe göstererek kendi gerçeğiyle, kendi zayıflıklarıyla hesaplaşma pratiğinden kaçıyorlar. Yani ezi-

lenler ve ezenler savaşımında kendi tarihi misyonlarını oynamama gerekçesini hep dışarıda arıyorlar.

Bu sorun üzerinde biraz durmak istiyoruz: Hiç şüphesiz her birimiz örgütlü mücadeleye mutlaka bir dış etkilene, bir müdahale sonucu katılmışızdır. Denilebilir ki; kişilerin müdahaleleri sonucu örgütlü yaşama dahil olanlar, kişilerin hataları sonucunda da geri çekilebilirler. Bu yaklaşım tarzı problemlidir. Her şeyden önce felsefi olarak belirleyici olan bireylerin düşünüş tarzıdır, iç dünyasıdır. Tabii ki dış etkilerin dış faktörlerin oynadığı rol asla küçümsememelidir. Çünkü bireyler doğru kolektif bir çalışma ve hareket tarzı içinde gelişirler. Eğer bu hareket tarzında ciddi problemler yaşanır, bu durumun bireyler üzerinde olumsuz etki yaratmaması düşünülemez.

Burada temel sorun bireyin bu olumsuzluklarla mücadele edecek bir ideolojik donanım, iç mücadele kültürüne, dirayetine sahip olup olmadığıdır. Eğer asgari düzeyde bu nitelikler taşıyorsa, bireyler karşı haksızlıklar da yapılsa dahi, örgütlü yaşamın dışına yönelme yerine olumsuzluklarla mücadele etme yolu seçilir. Çünkü doğru ile yanlış arasındaki mücadele parti içinde de sürüyor. Haksızlıklara, adaletsizliklere karşı savaşınların da yer yer haksız ve adaletsiz pratikler içine girmeleri mümkündür.

Ve yaşanan bu durum sınıf mücadelesi gerçekliğine çok da yabancı değildir. Bu tarz bir değerlendirmeye yapmamız bu ve benzeri pratikleri normal veya meşru olarak görmemiz anlamına gelmez. Biz sadece burada bilimsel olarak mümkün olan bir olaya dikkat çekiyoruz.

Bu ve benzeri olumsuz pratikleri asgari düzeyde indirmenin yolu çok yönlü niteliklere sahip kadro ve militanların yaratılmasından geçer. Nitelik yüksekse, karşılaşılan sorunları daha ileri düzeyde tartışmak, çözüm için ilkel yaklaşım kadar sabırlı davranma duruşunu sergilemek pekâlâ mümkündür. Çünkü bu durumda yitirilen her bireyin bir değer olduğu gerçeği bilinin. Sistemin bencil-bireyci yaşam dünyasından emekler sonucu koparılan bireylerin yeniden aynı yaşama dönemlerinin mücadele açısından bir olumsuzluk olacağı açıktır.

Burada açık olan diğer bir gerçek ise; tek tek olumsuzlukları kendine gerekçe yaparak, kolektif yaşamı, mücadele tarzını yadsayarak, tek tüfek olmayı neredeyse bir erdem olarak gösterme aymazlığıdır. Bencil, bireyci yaşamı, ezilenlerin davasına ileri düzeyde katkı sunma, örgütlü bir yaşam içinde mücadele etmekten daha olumlu misyon yüklemek beyhüdeliğidir. Partili yaşamda yaşanan "haksızlıklara" tahammül(!) göstermeyip içi boş parlak söylemlerin arkasına gizlenerek, içinden gelmiş olduğu bu-

juva çöplüğüne koşar adım ilerleme fukaralığıdır. İşin diğer acı tarafı ise sistemin çöplüğünde kendine yer aramanın çabası içinde olanların hala bu sonuçtan devrimci ve komünist güçleri sorumlu tutmalarıdır. Bu tutum ideolojik olarak yaşanmış olan kırılmanın-çürümenin somut ifadesidir. Eğer bireylerde bu tarzda bir bozulma baş gösterirse, orada artık samimiyet-dürüstlük kavramları hastanelik olur. Böylesi durumlarda dürüst-samimi yaklaşımlar beklemek, ıssız çölde nehir aramaya benzer.

Devrimci kadro ve militanların gelişimi tek yönlü değil, çok yönlü olmalıdır. Dahası yeni demokratik toplumun yaratıcısı olan kadrolar böyle olmak zorundadır. Eğer çok yönlü bir gelişim olmazsa veya kadro ve militanlardaki gelişim düzeyi ağır aksak bir rotada ilerliyorsa, orada sınıf mücadelesi açısından yeni tipten kadroların şekillenmesi bakımından umut verici gelişmeler yaşanmaz.

Pratik tecrübelerimize baktığımızda gelişme çizgisi sınırlı, ama pratik görevleri yerine getirme çabasında çok dinamik olan militanların bir dönem sonra geri bir noktaya savrulduklarını görebiliyoruz. Demek ki, pratik görevler karşısında çok dinamik olmak tek başına yetmiyor. Elbette ki bu dinamik duruş bir militan için olması gereken ana özelliklerden biridir. Eğer sınıf mücadelesi uzun bir maraton koşusuysa bu

olumlu nitelik son bitiş çizgisine varmak için yetmez. Bunun için ideolojik, siyasal, örgütsel derinlik ve dahası sürekli yenilikçi bir çizgi izlemek şarttır.

İç tartışma ve değerlendirmelerde sıkça duyulan söylemlerden biri de "çok çalışkan, çok fedakâr bir yoldaştır. Ama siyasal olarak geri, örgütsel olarak tecrübesiz ve okumayla da pek arası yoktur". Çalışkanlık ve fedakârlık nitelikleri bir militanda olması gerekir. Eğer bunlar yoksa oradaki militanlık tartışmalıdır. Keza siyasal olarak geri, örgütsel olarak tecrübesiz olan bir militanın öğrenme eyleminde derinleşmesi şarttır. Bu yönlü ciddi bir hamle içine girilmezse o militanlık, devrimcilik sınırlı olur. Dolayısıyla sınırlı militan anlayışlarına, kadro şekillenmelerine karşı mücadele etmeliyiz.

Devrimin karmaşık sorunları tek yanlı sınırlı gelişmelerle çözülemez. Sınırlı kavrayışlarla uzun vadeli fedakâr bir duruş gösterilemez. **Kadro ve militanlar devrimin, partinin sorunlarını çözdükçe derinleşirler, kendilerine olan güvenleri artar. Partinin ve devrimin sorunlarını çözmek içinde inceleme-arastırma eyleminde sürekli derinleşmek gerekir.** İşte fedakâr duruş ancak bu çabalarla birlikte daha bir anlam kazanır. Sınıf mücadelesinin uzun maraton koşucuları böylesi çok yönlü bir çaba içinde şekillenir.

Direnmedikçe zulüm son bulmayacak!

17 Eylül 1982 tarihinde Beyrut'un güneyindeki Sabra ve Şatilla mülteci kamplarında iki gün boyunca insanlık onuru yine ayaklar altında çiğneniyordu. İsrail'in silahlı Hıristiyan fanatik güçler, 2 gün boyunca mülteci kamplarının etrafını sarmışlar ve kuşattıkları kamplara ev ev, kulübe kulübe vahşet götürmüşlerdi. Filistin halkının yaşadığı zulmün, dünya tarihinde yazmakla anlatmakla bitmez gerçeklerinden biri de 2 gün boyunca Sabra ve Şatilla'da yaşandı. Gerçek sayıları bilinmemekle birlikte 2000 ile 3500 kişi arasında insanın katledildiği tahmin ediliyor. 16 Eylül 1982 gecesi Filistinli mültecilerin kaldığı kamplar kaçamayacakları şekilde kuşatıldı. Lübnanlı Hıristiyan fanatik milisler Siyonist İsrail askerlerinin gözetiminde kamplara girecek bir katliam gerçekleştirdiler. Lübnan hükümetinin açıklamasına göre katliamda toplam 991 kişi öldürüldü. Bunlardan sadece 328 kişinin kimliği tespit edilebildi. Katliamcılar katlettikleri kişilerin çoğunu yaktığı ve tanınamaz hale getirdiği için kimlikleri tespit edilemedi.

Katliam faşist İsrail devletinin karakterini bir kere daha ortaya çıkarmıştır. Her yer insan cesetleriyle doludur ve elektrik şokundan kapkara olmuş cesetlerin yanık kokusu

Katil İsrail devletinin birinci yetkilisi Ariel Şaron diğer bir deyişle "insan kasabı" devletin başına gelir gelmez Filistin halkına yönelik kanlı politikalarını uygulamaya başladı. En bariz örnekleri ise Sabra ve Şatilla katliamları oldu.

hala İsrail askerlerinin üzerinden gitmemiş ve kanları hala silinmemiştir. Bölgeye ulaşıldığında hala insan cesetlerinin üzerinde elektrik kablolarının durduğu kadınların mutfakta yemek yaparken kurşuna dizildiği cansız bedenlerin kollarının, bacaklarının, başlarının, gövdelerinden ayrıldığı insanlık dışı vahşeti ispatlıyordu. Kafası, küçücük bedeninden ayrılmış bir bebek cesedi iki kadın cesedinin arasında yatarken annesinin koynunda birlikte katledilmişleri hangi sözcük anlatır. Yamyamca katledilen bebeklerin kararmış, çürü-

meye başlamış cesetleri üst üste yığılmışken hangi dil savunabilir bu vahşeti. Üst üste yığılarak bir tepcecik haline gelmiş cesetlerden sonra bu katliama daha hangi göz kör bakabilir, ispat mı gerekir...

Katil İsrail devletinin birinci yetkilisi Ariel Şaron diğer bir deyişle "insan kasabı" devletin başına gelir gelmez Filistin halkına yönelik kanlı politikalarını uygulamaya başladı. En bariz örnekleri ise Sabra ve Şatilla katliamları oldu. Binlerce Filistinlinin katledildiği "nokta vuruşu operasyonları" dedikleri bu katliama işgalci Siyonist İsrail devletinin pratikleri bir

Tarihten kısa kısa...

- * 17 Eylül 1988: 18 devrimci tutsak, 118 metre tünel kazarak Kırşehir E Tipi Hapishanesi'nden firar etti.
- * 15 Eylül 1982: İsrail, Beyrut'u işgal etti.
- * 17 Eylül 1980: Türkiye'de gözaltı süresi 15 günden 30 güne çıkarıldı.
- * 29 Eylül 1979: Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği (TÖB- DER) Bursa'da miting düzenledi. Polis mitingde saldırdı. Genel Başkan Gültekin Gazi-oğlu ile birlikte 301 kişi gözaltına alındı.
- * 18 Eylül 1978: Türkiye'de ATAŞ rafinerisinde grev başladı.
- * 23 Eylül 1974: Şili'nin dünyaca ünlü şairi Pablo Neruda, askeri diktatörlükte gözetim altındayken yaşamını yitirdi.
- * 23 Eylül 1969: Ortaoğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) öğrencisi Taylan Özgür İstanbul'da polis kursuyla öldürüldü.
- * 22 Eylül 1919: Türkiye İşçi ve Çiftçi Sosyalist Fırkası kuruldu.
- * 18 Eylül 1908: Şark Demir Yolları'nda grev başladı.
- * 28 Eylül 1864: Uluslararası İşçiler Derneği (I. Enternasyonal) Londra'da kuruldu.

çiliği ve Filistin direnişinin önderlik sorunu nedeniyle ABD ve işgalci İsrail'in bu sorunu kendi lehlerine çözmeleri için avantajlı hale gelmişlerdir.

İşgalin, katliamın, kıyımanın olduğu her yerde direnişler de bir o kadar büyümekte, Filistinli taş atan çocuklar halkını savunmaktadır. Çaresiz ve umutsuz olmadıklarını biliyorlar sapanlarına daha sıkı sarılıyorlar. Ezilen diğer halkların çocuklarına da örnek oluyorlar. Sabra ve Şatilla katliamı ilk değildi ezilen halklar daha da direnmedikçe zulüm son bulmadıkça son da olmayacak!

(Ankara'dan bir İK okuru)

Ape Musa...

Musa Anter ya da bilinen adıyla Apê Musa, 1918 yılında Mardin'in Nusaybin ilçesine bağlı Zıvğê köyünde doğdu. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. Musa Anter Fırat Öğrenci Yurdu'nu açtı. Yurdun kapısını, Kürt illerinden gelen kimsesiz ve yoksul gençlere açtı. Anter, "yurttaki öğrencilere komünizm aşılacak"la suçlandı. Baskılar artınca yurdu kapamak zorunda kaldı. Köyüne döndü. Bir süre sonra Diyarbakır'da "bölücülük ve Kürtçülük"le suçlanıp tutuklandı. Daha sonra defalarca gözaltına alınan Anter ilkelelerinden asla ödün vermedi. "Türkiye'nin 55

yıllık girdisinin, çıktısının yeminli, canlı bir şahidiyim. Hem yalnız şahidi mi? Değil!.. Sanğıyım. Mahkûmuyum." Ape Musa böyle söylemişti. Musa Anter, birçok dergi (Dicle Kaynağı, İleri Yurt, Dahg, Welat, Reşan, Tevb) ve gazetede yazılar yazdı. Halkın Emek Partisi (HEP) kurucu üyesi olan Anter, merkezi İstanbul'da bulunan Kürt Enstitüsü'nün başkanlığını da yapıyordu. Son olarak Özgür Gündem gazetesinde çalışıyordu. Yaşamı halkın özgürlüğü için mücadele ile dolu olan Musa Anter, 20 Eylül 1992'de Diyarbakır'da kontrgerilla tarafından katledildi.

KÜLTÜR-SANAT

Yılmaz Güney'i anlamak....

Yılmaz Güney'in 26. ölüm yıldönümü nedeni ile birçok çevre anma, anlatma, tanıma ve tanıtma etkinlikleri düzenleyecek, yazılar yazacaktır. O sanatçı kimliği ile ve yarattığı eserlerle bunu fazlasıyla hak etmektedir.

Ancak kanımızca yalnızca sineması ile anmak, onun devrimci kimliğine, özüne "öylesine" birkaç vurgu yapıp bununla yetinmek; tabir yerindeyse, devrimci kimliği ile ilgili "zaten ne olduğu biliniyor" deyip geçmek, geçiştirmek anlam kaymasına, daha da önemlisi onu anlamamaya götürecektir. Güney ve sineması onun düşüncelerinden, düşünsel gelişiminden bağımsız ele alınmaz. Böyle bir ele alışı niyetle subjektif yaklaşmayı, kötü niyetle onu devrimci fikirlerinden kopararak popüler bir ikon haline getirmeye doğuracaktır.

Bilimsel yaklaşım tam da burada düşünce ve eylem birlikteliği temelinde ele almayı, gelişim deyim ve olgunluk süreçleri içerisinde onu anlamayı ve bununla paralel olarak sanatını da değerlendirmeyi gerektirmektedir.

Burjuvazi onu siyasal kimliğinden koparmaya çalışmakta, sinemasının başarısının gölgesine bile helal getiremediğinden kimi zaman karalama kampanyaları, kimi zaman unutturmaya yönelik susku çepere ile kuşatmaya çalışmaktadır. Ama Yılmaz Güney eserleri ile bu çemberi yıllar ve yıllar boyunca özel bir çaba olmadan da kırabilecek, yarabilecek güce ve etkinliğe sahiptir.

Ölüm yıldönümünde yazmak onun ölümüne, kaybına sığınmak ya da anılarını yeşertmek amacı ile yapılmaya çalışılan bir iş değil, tam tersine onun yaşayan ve etkilediği üretime, sanatsal üretime sevk ettiği yeni kuşaklarla, sanatın her alanında yeni isimlerle yaşayan bir organizma, yaşayan bir devrimci kültür ögesi, devrimci sanat imgesi, simgesi olduğunu vurgulamak ve onu eseriyile daha fazla tanımak içindir.

Yılmaz Güney, meşhur Kayseri Cezaevi konuşmalarının bir bölümünde ülkemizdeki gelişmelerin dünyadaki gelişmelerden bağımsız olmadığını vurgulayarak şöyle demektedir: "Ülkemiz, feodal kalıntıları bağrında taşıyan, ABD'nin başını çektiği emperyalizmin hegemonyası altında, Sovyet sosyal emperyalizminin siyasi, ekonomik ve kültürel hegemonyasının gündüne güne arttığı, yarı sömürge bir ülkedir. Feodal üretim ilişkilerini belli bir oranda bağrında içermekle birlikte, emperyalizme bağımlı

kapalist üretim ilişkileri egemendir." İşte tam da bu deyişten yola çıkarak hemen belirtmesi gereken Yılmaz Güney'i bu siyasal belirlemelerinden ve bu belirlemelerin yönelttiği sosyal, siyasal ve giderek sanatsal ilişki ve üretimlerden ayrı ele alma çabasının ayakları havada kalacak bir çaba olduğudur. Yukarıdaki deyişine ek olarak vurguladığı "önümüzdeki devrim anti-emperyalist demokratik halk devrimidir" doğrusu onun sinemasının da temel düsturudur!

İnsan yaşadığı koşullardan bağımsız ele alınmaz ise Yılmaz Güney de yaşadığı ülke gerçekliğinin bu ideolojik tahlillinden bağımsız ele alınmaz. Sinemasında işlediği konular, yarattığı temel karakterlerin hemen hepsi, giderek anlatmaya kavratmaya kitlelere mal etmeye çalıştığı düşünce ve eylem bu gerçeklikten beslenir. Sinemasının gücü temel ideolojik tespitlerine paralel giriştiği sosyalist gerçekçi üretimleri olmaktadır. Anlattığı hama, yoksul topraksız köylü, işsiz adam, ezilen kadın, açlık, yoksulluk, geleceksizlik, patronların ve toprak ağalarının dönen çarkları arasında una dönen halk gerçekliğidir. Sağlam bir dünya görüşüne sahip olmayan hiçbir sanatçı onun ulaştığı halklaşma düzeyine ulaşamaz, bu onunla ispatlanan bir doğrudur. "Sansür ve yasaklarla aramızdaki gelişme, sınıfsal bir gelişmedir. Bu gelişme, emperyalizme bağımlı işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağalarının siyasi iktidarı ile emekçi halk yığınları arasındaki gelişmenin, ilerici ve devrimci sanat ile devletin gerici faşist yöntem ve araçları arasındaki gelişmenin, sinema planına yansıyan biçimdir." Yılmaz Güney'in sineması ile devlet arasındaki gelişmeyi yukarıda gelişmelerin diyalektik bağı içerisinde çarpıcı bir şekilde ifade ettiğini görüyoruz. Bu onun temel düşünce sistematiğini, yaptığı her işi, her üretimi nasıl ele aldığını gösteriyor. Her izahatında bu gelişmelerin vurgusunu görmek mümkün! Çelişkileri ve bunların esas ele tali yanlarını görmeden, göstermeden iş yapmadığı açık. Bu diyalektik işleyen, materyalist düşünen bilimsel bir aklın sanat alanına yansması olmaktadır.

Yılmaz Güney'i esas olarak Marksist-Leninist dünya görüşünden ayırt etmek, sanatını salt sinematografik bazı öğelerle eleştirmeye tutmak imkânsızdır. Anti-bilimseldir.

Biliyoruz ki Yılmaz Güney bu ideolojik düzeye kendiliğinden gelmedi, o özde küçük burjuva devrimciliklerinden köklü bir kopuş gerçekleştire-

rek, grupçuluğa, dogmatizme ve maceracılığa karşı ideolojik mücadele yürüterek proleter devrimci sanatçı kimliğini kazanmıştır. Ancak kendisi "Marksist-Leninist misiniz?" sorusunu şöyle yanıtlamaktadır: "Yöneliş olarak evet... seçiş olarak evet... fakat henüz tam anlamıyla değilim... olmaya çalışıyorum. Eksiklerim, yetmezliklerim vardır. Ben proletarya devriminin gerekliliğine inanan, Marksizm-Leninizm ideolojisini ve teorisini kavramaya çalışan, bu uğurda yoğun bir çaba harcayan bir devrimciyim. 'Ben Marksist-Leninistim' demekle kimse Marksist-Leninist olamaz. Bir insanın Marksist-Leninist olduğunu ya da olmadığını pratiği belirler..." Kendi zaafı, kusurları ile uğraşmasını bilmeyen, kendini iç sınıf mücadelesinin ateşle kavurmasını bilmeyen "Marksist-Leninist"lerin bol olduğu bir ülkede bu büyük tevazü göstermesi onun esasta aldığı proleter devrimci ahlakla ilgilidir. Ki bütün ilişkilerine yön veren de bu ahlakıdır. Film setinde çalışan işçilerle de, tarladaki ırgatlarla da, entelektüel devrimcilerle de ve hatta sınıf karşıtlarıyla da kurduğu ilişkiler esasta bu proleter ahlakın gereklerine göre düzenlenmiştir. İdeolojik ve felsefi derinliği onun kağıt üzerine dökülen veya film karelerinde karakter ve olaylarla anlatılan düşüncelerini tekrar tekrar okumayı ve günümüzün devrimci proleter sanatını ve ahlakını da bu temel miras üzerinden kurmayı gerekli kılar.

Diyalektik bağ içerisinde Yılmaz Güney, yerel devrimci devrimci hareketinden '71-73 devrimci çıkışından ve yükselen Kürt devrimci hareketinden; genelde enternasyonalist proletaryanın geçirdiği evrelerden bağımsız ele alınmaz. 71 devrimci çıkışından, Sovyet revizyonizminin iyice çürüdüğü kokuştığı koşullara, Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin etkilerinin dünyanın çeşitli yerlerinde ve ülkemizde dalga dalga yayılmasından, Çin'de kapitalist yolcuların dümeni ele geçirmesine kadar bir dizi gelişmenin, gelişmenin, değişimin ürünüdür Yılmaz Güney! Tüm bunlar bilinmeden, anlaşılmadan Yılmaz Güney anlaşılabilir!

O yaşadığı dönemin enternasyonalist ruhunu taşıyor. Uluslararası proletaryanın gündemleriyle yakından ilgilendir. Aynı zamanda ülkedeki çelişkileri ve çatışmaları da buralardan değerlendiriyor, yorumlar. Bu sorunlar çerçevesinde taktik ideolojik tavrı ve özellikle Kürt sorununda, kadın sorununda aldığı tavrı oldukça ayırt edicidir. Zamanının kimi devrimci çevrelerinin Kürt sorunu konusunda

Yöneliş olarak evet... seçiş olarak evet... fakat henüz tam anlamıyla değilim... olmaya çalışıyorum. Eksiklerim, yetmezliklerim vardır. Ben proletarya devriminin gerekliliğine inanan, Marksizm-Leninizm ideolojisini ve teorisini kavramaya çalışan, bu uğurda yoğun bir çaba harcayan bir devrimciyim. 'Ben Marksist-Leninistim' demekle kimse Marksist-Leninist olamaz. Bir insanın Marksist-Leninist olduğunu ya da olmadığını pratiği belirler...

aldığı yetersiz ve yanlış tavlardan kendisini korumasını bilmiş, kendisinin de mensubu olduğu Kürt ulusuna karşı görevlerini yerine getirmeye sanatsal anlamda da girişmiştir. Düşüncelerinin sürekli ilerleyen, gelişen ve genişleyen, giderek olgunlaşan ve Marksizm biliminin eleştiren, sorgulayan, değiştiren özünü imneten olan bir seyir halinde olduğunu izlemek mümkün. Bu öz esas itibarı ile onun "sosyalizm koşullarında da devrimin devam etmesi" önermesini şahsen, bizzat kendinde de işlevsel hale getirmesi ile ilgilidir. Yılmaz Güney bu yönüyle eleştiri-özeleştiri silahının tamamen etkin bir şekilde ve kendine 'acımadan' kullanmasını bilen ender komünistlerden. Tabir yerinde ise durmadan kendini "proletaryanın örs ve çekici arasında döven" bir gerçekliktir bu. Bu özellik tabii ki halklara ve sınıfa karşı duyulan oldukça yüksek ve derin bağlılık ve sorumluluk duygusu ile ilgilidir. Okumasında, yazmasında, film setinde çalışırken, hapishanede volta atarken, kısıtlı yaşamının her alanında, her anında halkın, devrimin sorunlarını düşünen, çözüm yolları arayan, kendi yeteneklerini bunun için ayaklandıran, sürekli bir seferber olma halinde adanmış bir hayattır onunkisi. Yılmaz Güney'de giderek konsantre bir şekilde görülen devrim fikri bir ütopya değildir. Gün be gün an be an örülen bir süreç, yürünen bir yoldur. Bunun için kuşandığı irade tamamen ideolojiktir. O feodalizm başkenti Siverek'i de, Çukurova'yı da, kapitalizmin İstanbul'unu, Ankara'sını da çok iyi bilmektedir. Halkın, halklarının en derinlerine inmesini bilir. Feodal ilişkilerin ve kapitalist çarkların yarattığı insan tipini ve toplumsal gerçekliğin bağrından çıkan devrimci tipolojiyi aşmak onda her zaman elzemdir. İşleyen bir mekanizma olarak sürekli değişen, yetinmeyen, "oldu" demeyen, kendisini bir şahsiyet olarak, Yılmaz Güney olarak tarihin karşısına

dikebilecek kadar, tarihe hesap verme sorumluluğunu duyacak kadar değişimi ve gelişmeyi esas almış bir Komünist Yılmaz Güney. Bu irade muazzam bir berraklığa ulaşmış, hesap, sınır, şahsi kaygı vb. bilmeyen bir devrimci romantizme işaret eder. Bu tamamen tarifi yapılan komünizmin "Yeni İnsan"na ait özellikleridir. Ama bilimle, sanatla, düşünceyle, eylemle örülmü, ideolojik çıtası oldukça yüksek bir devrimci romantizmdir söz konusu olan. Yılmaz Güney "ya silahlı kalem gibi, ya kalemi silah gibi" şiirselliğinin zirvelerinde dolayır. Kalemi de kamerayı da silah gibi kullanır. Emekçi halkların susmaz silah! Devrimci sanat adına, sosyalist gerçekçilik ya da aynı anlama gelmek üzere, sosyalist sanatçı adına sözün ve eylemin, düşüncenin ve sanatın ideolojik pratik tutarlılığının simgesidir! Herkestendir! Herkese de eleştirisi vardır! Ama en çok Kaypakkaya ile benzer. İkisi de şiirsel! İkisi de destansal!

Yılmaz Güney'i ölümünün yirmi altıncı yılında anarken esasta onun ölümsüzlüğünü yalnızca eserleriyle değil, aynı zamanda Türkiye ve Kürdistan devrimlerinin en canlı, en parlak, en berrak, en özgün, en yaratıcı, yaşayan ve hep yaşayacak olan temel bir karakteri olarak anlamak ve sanatımızda bu yoldan yürümek adına söylenecek daha çok söz olduğu şüphesizdir! Yalnız bir kez daha Siverek'ten Paris Komünarlarının başucuna uzanan bu hayati selamlayarak, söz konusu anlamak, anlatmak ve onu yeniden yeniden üretmek işini sürekli kılmak yaşayan genç sosyalist sanatçıların temel görevidir demek istiyoruz!

(İzmir'den bir İK okuru)

Son iki yıl içinde sıkça duyduğumuz silikozis hastalığı 40'ın üzerinde insanın yaşamını çaldı. Yine yapılan araştırmalar neticesinde 600'ün üzerinde işçiye hastalık teşhisi konulmuş durumda. Kot kumlama sektöründe şu an yaklaşık 10.000 kişi çalışıyor ve bunun 5.000'inin bu hastalığa yakalandığına/yakalanacağına kesin gözü ile bakılıyor.

TOZ TANELERİ ARASINDA YOK EDİLEN HAYATLAR

İster kaçak ister resmi olsun... Kot kumlama değişmeyen bir gerçeklik var. O da kot işçilerinin hızlı ve sessiz gerçekleşen ölüm yolculuğu...

Asgari ücret karşılığı başlayan ölüm serüveninin sonucunu tahmin etmek o kadar zor değil. 2008-2009 yılı verileri gerçekleri özetliyor. Bu ölüm serüvenleri ne bir kader ne de bir kaza. İnsan yaşamının kâra entegre edilmesi ve bir avuç asalak için sefa sağlama çabaları, işçi-emekçilere ise cefayı getiriyor.

Son iki yıl içinde sıkça duyduğumuz silikozis hastalığı 40'ın üzerinde insanın yaşamını çaldı. Yine yapılan araştırmalar neticesinde 600'ün üzerinde işçiye hastalık teşhisi konulmuş durumda. Kot kumlama sektöründe şu an yaklaşık 10.000 kişi çalışıyor ve bunun 5.000'inin bu hastalığa yakalandığına/yakalanacağına kesin gözü ile bakılıyor.

Yasa tamam katliama devam

Kot kumlama işçilerinin sıkça gündeme gelmesi nedeniyle oluşturulan kamuoyu baskısı, Mart 2009'da kot kumlamanın yasaklanmasını içeren yasa getirdi. Çalışma ve Sağlık Bakanlığı

tarafından oluşturulan yasa, kumlama işini sadece kot sektöründe yasaklıyor. Oysa kumlama işlemleri cam ve metal sektörlerinde de kullanılmaktadır.

Ülkemizde yasağa rağmen "merdiven altı" atölyeler başta olmak üzere büyük sektörlerde de kot kumlama işlemleri yapılmaktadır. Bakanlık bu durumu görmezlikten geliyor. Bir anlamıyla yasa, kamuoyu baskısından kurtulmak amaçlı hazırlanmış, durum bunu gösteriyor! İşsizliğin tırmandığı günlerde kot kumlama sektörlerine de ilgi artıyor. Bir diğer anlamıyla kaybedecek bir şeyin kalmadığı anda, kot işçilerinin ölüm yolculuğu başlıyor. Bu işi yapan ve ölüme pençelesen işçilere baktığımızda ise neredeyse hepsinin Kürt olduğunu görüyoruz.

Bugün kumlama işlemlerinin yasaklanmasına rağmen, büyük tekeller; Bangladeş, Mısır ve Hindistan'da da işçileri zehirlemeye devam ediyor. Bu da yetmezmiş gibi bu ülkelerde işçilere hiçbir koruyucu materyal verilmiyor. Mesela işçiler maske yerine poşulları ile korunuyor.

Hastalığın sessiz çığlığı

Kot kumlama yöntemi ağırlıklı olarak "merdiven altı" atölyelerde kullanılıyor. Bu atölyeler ise ölüm kampını andırarak türden. Ölüm riskinin yüksek olduğu bu iş alanında işçilerin sigortalı tutulmuyor, sağlık denetimleri gerçekleştirilmiyor. Silikozise yakalanan işçiler halsizlik, ardından aşırı kilo kaybı ve son olarak da akciğerin iflasi sonucu hayatını kaybediyor. "Ciğeri beş para etmez" patronların kâr hırsı uğruna genç-yaşlı binlerce işçinin ciğerleri çürüyor, işçiler ölüme sürükleniyor.

Son olarak kot işçilerine dayatılan bu vahşi hastalık kervanına 10 Kürt genç işçi daha eklendi. Muş'tan İstanbul'a çalışmaya gelen bu işçilere silikozis teşhisi konuldu. 6 Eylül Radikal gazetesine konu olan işçiler uzun zamandır bu hastalığın farkında olmadan yaşamış ve hayaller kurarken hiç nereye doğru yol aldıklarını hesaba katmamışlardı. İşçi-köylü gazetesi olarak işçileri tedavi gördükleri İstanbul Üniversitesi Göğüs Hastalıkları Bilim Dalı'nda ziyaret ederek bir röportaj gerçekleştirdik.

Mehmet Eser (Muş'un Bostankent köyünden):

"Ben 2002'den bu yana kot kumlama işinde çalışıyorum. İşe ilk girdiğimde bizlere kumun zehirli olmadığını söylediler. Bizim de hem çalışmaya ihtiyacımız vardı, hem de böyle bir açıklama ile işe olan güvenimiz arttı.

Bize haftada bir maske veriliyordu. Yeni maske istediğimizde ise kumun zehirli olmadığı tekrardan söyleniyordu. Uzun bir süreden sonra üzerimizde oluşan halsizlik üzerine doktora başvurduk. Şimdi bizlere hastalığın tedavisinin olmadığını söylüyor. Bizlerin ise bakmakla yükümlü olduğu aileleri var. Doktorlar ise bizlere çalışmamızı tavsiye ediyorlar."

Ömer Sevinç (3 yıldır kot kumlama atölyesinde çalışıyor):

"2001 krizinden sonra İstanbul'a geldim. Kot kumlama, ilk bulduğum iş oldu. Ve şu anda da çalıştığım son iş! Öfkeliyim, çünkü doktorlar bize "tedavisi yok" diyorlar. Benim üç tane çocuğum var, ben ise çalışmadan oturacağım ve ölüme bekleyeceğim."

ğim. Benim şu anki durumumu kimse anlayamaz.

Ercan-Derya Rodeo'da çalışıyordum. Çalışma koşulları berbat. Yemeklerimizin içinden bile kum çıkıyordu. Kumun haftada bir değiştirilmesi gerekiyordu. Ama biz iki aylık, üç aylık kumları kullanıyorduk. Maskelerimiz haftada bir değiştiriliyordu. Verilen maskeler ise genelde bez oluyor. Şu an Göğüs Cerrahisi Anabilim Dalı Başkanı Zeki Kılıçarslan'ın yanından geliyorum. O bize bez maskenin zararlarını anlattı. Bez maskeye toz yapıştığından ve nefes vermeyi zorlaştırdığından kaynaklı hastalığın hemen bulaşmasına neden oluyormuş. Bu durumda biz resmen öldürüldük. Ama devlet bunu görmüyor. İçerde insanlar öldürülüyor, Bakanlıktan gelen müfettişler bir öğle yemeği, bir çay ve birkaç kuruşa katliama göz yumuyor."

İrfan Gültekin (3 yıldır kot kumlama sektöründe çalışıyor. Henüz 25 yaşında):

"Ben de 2001 krizinden sonra bu işe başladım. Sabah 08.00'den akşam 07.00'ye kadar kumun içinden çıkı-

Son olarak kot işçilerine dayatılan bu vahşi hastalık kervanına 10 Kürt genç işçi daha eklendi. Muş'tan İstanbul'a çalışmaya gelen bu işçilere silikozis teşhisi konuldu.

yorduk. Atölyede ölüme terk edildik. Ben de Bostankent'ten geliyorum. Bizim köyde bu hastalığa yakalanmış 25 kişi daha var. Bu işin ucunda ölüm olduğunu biliyorduk; ama işsizlik, açlık bizi bu yola sürükledi. Ailemizi geçindirmek için ölüme seçmek zorunda kaldık. Ama insan yaşamı bu kadar hiçe sayılmaz. Biz şimdi ölürsen Ercan -Derya Rodeo'nun o alçak patronları nasıl hesap verecek?

Ailesinin karnını doyurmak isteyenlere ölüm yolu gösterildi. Devlet ise bunları görmezlikten gelmeye devam etsin! Onlar ancak referandumda evet ve hayır peşinde. Ama ölen işçileri görmüyorlar."

(İstanbul)

İZMİR'DE GERÇEKLEŞTİRİLEN DDSB KAMPINA DAİR GÖRÜŞLER

Sınıf bilinciyle kuşanmış güçlü bir sınıf hareketi için; Güçlü bir DDSB!

Özel mülkiyet düşüncesini yenmek için komünist fikirler yeterlidir.

Ama özel mülkiyeti yok etmek için komünist bir eyleme ihtiyaç var!

Karl Marx

En büyük öğretmen sosyal yaşamdır, onu yorumlamasını bilirsen kazanırsın!

Tekel direnişinin ardından gerek lokal gerekse de genel anlamda direnişlerin yaşandığı bu süreçte DDSB'nin kendini tartışması ve deneyimlerinin ışığında tekrardan çalışmalarına yoğunlaşması mücadeleimiz açısından önemli bir adım!

Tekel direnişi sürecinde çalışmalarımızdan çıkan eksiklikler bizlerin önünde bir görev olarak duruyor. Bu anlamda DDSB birçok eğitim çalışması ve kurultay gerçekleştirdi. Bu çalışmalar belli sayıda eksikliğine rağmen mevcut yapının canlanmasını

etkileyecek türdendi. Son olarak 23-30 Ağustos tarihlerinde gerçekleştirilen eğitim kampına büyük bir heyecanla katıldım. DDSB'ye dair eleştirilerin sunulması ve çözüm yollarının konulması açısından kampın olumlu geçeceğinin hissi, mevcut heyecanımı kamçıyordu.

Ekonomik kriz, felsefe, işçi hareketlerine devrimci yaklaşım, ulusal sorun ve Kürt işçiler, DDSB'nin tarihi, örgütlenme sorunları ve kadının örgütlenme sorunları... Tüm bu derslerin ve tartışmaların oldukça verimli geçtiğini söyleyebilirim. Zaman sıkıntısından kaynaklı birçok konu net olarak sonuçlanmasa da tartışmalarda birçok konu-

ya netlik getirildi. Tüm bunların yanında mola ve dersler dışında konulara dair tartışmaların sürmesi verimliliğin en somut ifadesi bence. Eğitim kampı süresince genel yaşam tarzı vb. konular üzerine de tartışmalar yapıldı, eleştiri toplantıları düzenlendi. Kolektif bir çalışma tarzı ve politik bir yaşam yaratma açısından önemli olan eleştiriler bu toplantıda tartışıldı.

Bir hafta süren kampımızın belli eksiklikleri içinde barındırmasını doğal karşılamakta fayda var. Yalnız bu doğrultuda eksikliklerin üzerinden atlamamak gerekiyor. Çünkü eksikliklerimizin bir görev ve her görevin ise nihai hedef yolunda yolumu-

zu aydınlatan bir ışık olduğu gerçekliğini unutmamamız lazım. Eğitim kampına hazırlanırken ATİK'in eğitim kampı deneyimlerinden yararlanıldı. Gelenekselleşecek olan DDSB eğitim kamplarının ise nitelikli bir hal alması ancak mevcut eksikliklerin tespiti ile olacaktır.

Bir başka konu ise eğitim çalışmalarında her bir yoldaşın düşüncesini açıkça paylaşmasıydı. Sergilenen bu tarz, eğitim çalışmalarının hareketliliğini sağladı. Okullarda gördüğümüz ezberci eğitimin ne kadar temelsiz olduğunu eğitim çalışmalarımızın bilimselliği ile kavradık. Derslerde genel olarak bir konu üzerinden çelişkiler sunuldu ve tartışıldı. (Bir İşçi-köylü emekçisi)

"Bileşenin çeşitliliği kamp verimini artırdı"

DDSB'nin örgütlediği ilk kamp olan İzmir kampına YDG faaliyeti yürüten biri olarak büyük bir heyecanla gittim.

DDSB'ye olan uzaklığım, eğitim çalışmalarının konuları ve farklı alanlardan gelen arkadaşlarla ilişkileri geliştirmek, beni bu heyecana iten esas nedenlerdi.

İzmir'e vardığımızda dikkatimi çeken ilk şey kamptaki bileşenlerdi. Farklı alanlarda faaliyet yürüten (YDG, semt, YDK, DDSB, gazete gibi) bu bileşenin çeşitliliği, genel olarak kampın verimini artırması açısından çok önemliydi. Çünkü somut anlamda DDSB ile "tanışmış" olacaktık. Bu açıdan DDSB'nin, ilk kamp olmasına rağmen böyle bir yaklaşımla hareket etmesi, hem çeşitli faaliyetler yürüten arkadaşların DDSB'yi tam olarak bilmemesi sorununun giderilmesi, hem de kampın niteliğinin artması açı-

sından önemliydi.

Altı günlük program dahilinde seçilen derslerin konuları da birçok noktada kapsayıcı bir ele alışın yolunu açtı. Güncelliğini her an koruyan ve büyük önem taşıyan ders konularının yanı sıra "Bilgiye ulaşma yöntemleri ve Marksist felsefe" gibi çok önemli bir dersin varlığı, bu kapsamlı ele alış bakış açısını yansıtan bir örnekti. Mao Zedung'un "Teori ve Pratik" adlı kitabından yola çıkılarak tartışılan bu dersin birçok kişinin ufkunu açtığını düşünüyorum.

YDG faaliyeti yürüten biri olarak tartışmaları, kendi faaliyetimizdeki sıkıntılar ve çelişkiler üzerine uyarlamaya çalıştım. Bu

noktada önemseydiğim önemli konulardan biri de kitleleri örgütleme, kitlelere gitme konusuydu. Neredeyse bütün derslerde bunun üzerinde duruldu. Fakat yakın zamanda gerçekleşen ve devam eden birçok fabrika direnişi ve grev (Tekel, Çelmer, UPS, Esenyurt vs.) sürecinde DDSB'nin ne yaptığı, ne tür örgütlenme yöntemleriyle işçilere gittiği, sınıf bilincini ne oranda yansıttığı üzerine somut ve genel örnek-

lerle kitleleşme ve örgütlenme konuları, sıkıntılı pekiştirilebilirdi.

Yine deneyimli sendikacılar, örgütlenme faaliyetleri üzerinde somut örneklerde durabilir, bizlere deneyimlerini aktarabilirlerdi. İşin bu ayağının hiç olmadığını söylememekle birlikte, yetersiz kaldığını söylemek yanlış olmayacaktır. Öte yandan derslerin anlatan-dinleyen kalıbından ziyade oradaki bileşeni tartışarak anlatılması çok önemliydi. İşçi gençlik, halkımızın işsiz kesimi, ev işçisi kadınlar üzerinde yeteri kadar durulmadı. Kamptaki özveri, sorunları aşmaya çalışma çabası ve tartışmaların sürekli devam etmesi önemli olumluluklardı. Bence en önemlisi DDSB'nin, sınıf hareketi içerisindeki gerçekliğini bilmesi ve sınıf bilinciyle yoğunlaşmış sınıf mücadelesini yükseltme noktasındaki özverisini hissetmemdi.

(İstanbul'dan bir YDG'li)

Kolektif çalışmaların sürekliliği sağlanmalı

DDSB'nin ilk defa düzenlediği eğitim kampına biz de Yeni Demokrat Kadınlar olarak katıldık. Bir hafta boyunca çok yoğun bir eğitim programının olması, konuların kapsamlı olması açısından başta biraz endişelendirmişti bizi. Ancak derslerin çok canlı ve tartışmalı geçmesi, ders aralarında dahi ders konularının tartışılıyor olması böylesi bir kolektif çalışmaya, ortak iş yapmaya ne kadar çok ihtiyacımız olduğunu bir kez daha gösterdi. Hatta bir semtten gelen genç bir arkadaşın derslerin birinden sonra "gider gitmez Ne Yapmalı kitabını okumak için sabırsızlanıyorum" demesi politikaya ilginin bu kadar gerilerde olduğu bir süreçte çok önemliydi.

DDSB'nin "Kadın sorunu" konusunu da programa almış olması ayrıca önemliydi bizler açısından. Çünkü pratik faaliyetlerine yeni başladığımız bu çalışmada kolektif tartışmaya çok fazla ihtiyaç duyuyorduk. Özellikle neden kadın çalışmasına ihtiyaç duyduğumuzu, aynı bir kadın örgütlenmesinin önemini ve içimizdeki erkek egemen anlayışların yansımalarını erkek yoldaşlarımızla yeterince tartışmamıştık ve bu çalışma bizler açısından önemli bir fırsat oldu. Tartışmalarımızın büyük bölümü belli bir sonuca ulaşmasa da başlangıç olması açısından önemliydi. Çünkü somut olarak YDK çalışmasına başladığımızdan bu yana ayrı bir kadın çalışması konusunda özellikle erkek yoldaşlarımızın "aşırı duyarlılıkla" bizleri feminizme kaymamamız için yoğun çabaları oluyor! Bu nedenle bu tarz kolektif tartışmalar birbirimizi daha iyi anlamamızı da sağlayacaktır.

Kamp ayrıca bizler için yeni kadın arkadaşların katılması, sorumluluk alması, kendilerini daha rahat ifade etmesi açısından da verimli oldu. Her birimiz böylesi çalışmaların sürekli yapılması temennileriyle ayrıldık kamptan.

(Bir YDK'li)

İşçi-köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

Umur Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İs-
tanbul Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621
61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem
İLİSLAN Baskı: SM Matbaacılık Adres:
Çobançeşme Mh. Sanayi Cad. Altay Sk. No:
10 A Blok Yenibosna Bahçelievler İstanbul
Tel: 0212 654 94 18

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sıhhiye Mh. Süleyman Sırrı Sk. Yunt Ap. No: 19/7 Çankaya Tel: (0312) 430 67 65
İzmir: 856 Sokak, No: 48/203 Kemeraltı Konak, Tel: (0232) 446 78 07
Malatya: Dabakhane Mh. Turgut Temelli Cd. Barış İşhanı Kat: 3 No: 95
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmöz İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Silifke Cd. Çavdaroğlu İşhanı Kat: 3 No: 1/8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

Darbecilerin, sömürgecilerin, şovenistlerin, sermayenin referandum oyununu bozuyoruz; **BOYKOT!**

Boykota karşı tüm asker, polis, jandarma, korucusu ile harekete geçen devlet, özellikle T. Kürdistanı'nda 12 Eylül günü yeni bir 12 Eylül 1980 gününü andran uygulamalarla gündemdedi. Türkiye genelinde 400'den fazla kişiyi gözaltına aldı, yapılan eylemliliklere saldırılarak onlarca kişi yaralandı, köylüler evlerinden zorla çıkarılarak ya da yerlerine sahte imza atılarak oy kullanmaya zorlandı. Ama ne tehditler ne saldırılar ne de oynanan oyunlar boykotun etkisini kıramadı.

Her ne kadar boykot tavrı dışlanarak, "Evet, % 58; Hayır, % 42" olarak açıklansa da kayıtlı 52 milyon 51 bin seçmenden 21 milyon 700 bininin "evet", 15 milyon 853 bininin "hayır" dediği açıklandı. Bu durumda geriye kalan 14 milyon 408 bin kişi sandığa gitmemiş durumda. Yani gerçek oranlar, yine resmi rakamların dilinden aktarıyoruz; **EVET % 42, HAYIR % 30, BOYKOT % 28**'dir!

Evet-hayır oyunu sonlanırken ortaya çıkan tablo, düzeni boykot edenlerin önüne birçok görev koyuyor. Bunların en başında referandum süreci boyunca yapılan çalışmaları değerlendirmektedir. Biz de Partizan olarak, düzenin referandum oyununda yer almayarak, boykot tavrını çeşitli etkinliklerle geliştirdik, yaymaya çalıştık.

İstanbul Taksim

Emekçilerin ve Ezilenlerin Boykot cephesi 10 Eylül Cuma günü Taksim Tramvay durağında Galatasaray Lisesi'ne kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Eylemde "Darbecilerin sömürgecilerin, şovenistlerin, sermayenin referandum oyununu bozuyoruz, sandığa gitmiyoruz, boykot ediyoruz" yazılı pankart açıldı. Sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçen kitle yol boyunca alkış ve zılgıtlarla ritim tuttu. Galatasaray Lisesi önünde yürüyüşün sona ermesinin ardından bir

"Alternatifsiz değiliz; örgütlüyük, güçlüyük?"

"İnkârcı, tekçi imhacı, statükocu, anayasaya da, bu anayasayı yeniden üreten, değişiklik paketlerine de geçit vermeyeceğiz demokratik anayasa için mücadeleyi sürdüreceğiz" ortak pankartı altında bir araya gelen Emekçilerin ve Ezilenlerin Boykot Cephesi bileşenleri, 5 Eylül günü tüm hava koşullarına rağmen coşkulu bir miting gerçekleştirdi.

Devrimci kurumlar, Perpa arkasında bir araya gelerek Çağlayan meydanına kadar yürüdü. BDP, yürüyüşe katılmayarak, Çağlayan Meydanı'nda bir araya geldi.

Platform bileşenlerinden Partizan eyleme "Referandum aldatmacadır. Demokrasi Devrimle gelir" yazılı pankartı ile katıldı. "Sandığa gitme boykot et", "Kürdistan faşizme mezar olacak", "İşçi sınıfının kurtuluşu için, Kürt halkının kurtuluşu için BOYKOT" vb sloganlar atan Partizan, yol boyunca mitinge katılan insanlar tarafından alkışlandı. Eylemde "Baskı ve saldırılara barikat ör, referandumu boykot et Partizan" ve "Boykot'u güçlendir, DDSB" yazılılamaları yapıldı.

konuşma yapan Ersin Sedefoğlu, ESP'ye yönelik operasyonu kınadı. Sedefoğlu'nun akabinde basın açıklamasını okuyan Yasemin Deliduman; halkın bir ikileme sokulduğunu ve sömürü düzeninin devamını sağlamak amacıyla referandumda kitlelerin kendi celladını seçireceğini belirtti. Demokrasi havarisi kesilip katliamlarına devam eden devletin Hakkari'de 9 PKK gerillasını katlettiğine de değinen Deliduman tüm kesimleri bu vahşi sömürü düzenini boykot etmeye çağırdı.

Sarıgazi

* Referandum boykot çalışması kapsamında 28 Ağustos Cumartesi günü alanlardaydık. Sarıgazi meydanında Partizan standı açtık. Ve bildiri dağıtımını yaptık. Saat 18.00'de ajitasyon ve propaganda eşliğinde toplu bildiri dağıtımını gerçekleştirdik. Bildiri dağıtımını Demokrasi Caddesi boyunca sürdürdük. Ve standın çevresinde etkinlik boyunca dağıtım devam ettik. Saat 20.00'de Grup İsyan Ateşi ezgileriyle bizlerle oldu. Yaklaşık 100 kişinin izlediği etkinlik türküler ve halaylarla devam etti. Grubun ardından sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi.

* 29 Ağustos Pazar günü de alanlardaydık. Saat 14.00 civarında Mayıs Mahallesi'nde toplu bildiri ve gazete dağıtımını yaptık. Saat 20.00 civarında da Sarıgazi'de sokak tiyatrosu yapıldı. Partizan Tiyatro Topluluğu adıyla sunulan tiyatronun adı ise "REFERANDUM DUMA DUMA DUM" idi. Tiyatronun son bölümünde oyuncuların bir anda ajitasyon çekmesi kitleyi coşturdu. İzlenen sinevizyon da halk tarafından ilgiyle izlendi. (Sarıgazi YDG)

1 Mayıs Mahallesi

1 Mayıs Mahallesi'nde boykot çalışmaları ezilenlerin ve emekçilerin boykot cephesinin çalışmalarının yanısıra Partizan olarak yaptığımız çalışmalarla devam etti.

Partizan olarak halkı referandum tezgahına karşı boykot etmeye çağırarak sesli ajitasyon ve propaganda çalışmaları, bildiri dağıtımını, ozalit ve gazete dağıtımını gerçekleştirdik. Çalışmalar boyunca ağırlıklı olarak hayır diyen bir kesimle karşılaştık. Ev zi-

mu boykot et Partizan" ve "Boykot'u güçlendir, DDSB" yazılılamaları yapıldı. Miting alanında tertip komitesi adına açıklama yapan Hülya Yer, "emekçilerin ve ezilenlerin örgütlü altemetafinin boykot olduğunu" ve "boykotun da egemenlere korku saldırdığını" belirtti.

Eylemde, ESP Genel Başkanı Figen Yüksekdağ'da bir konuşma yaptı. Yüksekdağ'ın ardından BDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş, "sandıktan ne çıkarsa çıkısın boykotun kazanacağını" belirtti. Devlet bakanı ve başbakan yardımcısı Bülent Arınç'ın "BDP Kürtleri tehdit ederek boykota zorluyor" sözlerine cevap veren Demirtaş, sandığa korkudan gitmeyi kendi elleri ile sandığa götürmeye hazır olduklarını söyledi. Eylem yapılan konuşmaların sonra MKM Müzik Grubu'nun türkülleri ile son buldu. (İstanbul)

yarerlerinde ve birbir görüşmelerimizde ağırlık olarak neden hayır demediğimiz ve boykotun pasif bir tavır olmadığı üzerine sohbet ettik. (1 Mayıs İK Okurları)

Gülsuyu

Gülsuyu'nda başlatmış olduğumuz boykot çalışmaları gazete ve bildiri dağıtımlarıyla sürdü. Bu çalışmaların yanı sıra semt pazarında bir stant açarak pazara gelen mahalle halkına sesli ajitasyon ve propaganda eşliğinde bildiri dağıtımını gerçekleştirerek boykot çağrılarını gerçekleştirdik. Birebir sohbet etme fırsatı da bulduğumuz bu çalışmalarda genel olarak "hayır"cı bir kesimle karşılaştık. Stant çalışmasının dışında mahallenin merkezi noktalarına Partizan imzalı boykot ozalitleri yaptırıldı.

(Gülsuyu İK Okurları)

Dudullu

Partizan'ın boykot tavrını içeren bildiriler sokaklarda ve kahvelerde ajitasyon eşliğinde dağıtıldı. Ayrıca merkezi yerlere ozalitler yapıldı. Halkla sohbet edildi. Çalışmalar sırasında referandum boykot edenlerin desteği olumlu idi.

Gebze

Partizan olarak Gebze'nin çeşitli mahallelerinde halkı referandum tezgahını boykot etmeye çağırarak çeşitli çalışmalar yürüttük. Merkezi noktalara ve halkın yoğun olarak kullandığı yerlerde ozalit çalışmasının yanı sıra bildiri dağıtımları yaptık. (Gebze İK Okurları)

Gazi Mahallesi

Boykot Cephesi Gazi Mahallesi'nde gerçekleştirdiği bir panelle boykot tavrını tartıştı.

12 Eylül Referandumunda evet-hayır dışındaki boykot tavrı yok sayılmaya çalışılırken Partizan yaptığı bir eylemle işçi-emekçileri referandum tezgahına alet olmamaya çağırdı.

11 Eylül Cumartesi günü saat 16.00'da Kadıköy İskele Meydanı'nda bir araya gelen Partizanlar sesli ajitasyonla AKP ve CHP'yi teşhir ederek

TKP/ML militanlarından boykot eylemleri

Elimize posta kanalıyla ulaşan bir bildiriye TKP/ML militanlarının yaptığı eylemler şu şekilde yer almaktadır:

"TKP/ML militanları tarafından referandumun yapılacağı 12 Eylül sabahı İstanbul-Anadolu yakasında bulunan Kaşgarlı ve Güleusu İlköğretim okullarının kapılarına bomba süsü verilmiş TKP/ML TİKKO imzalı "Baskı ve saldırılara barikat, referandum tezgahına boykot" yazılı pankartlar asılmıştır.

Ayrıca Necatibey ve Orhan Veli İlköğretim Okulları ile Mustafa Kemal Anadolu Lisesinin duvarlarına çok sayıda TKP/ML TİKKO imzalı "Sandığa gitme, referandum boykot et" yazılılamaları yapılmıştır. Oy kullanma işlemlerinin yapılacağı bu okullarda düşmanın üst düzeyde aldığı önlemlere rağmen eylemler başarıyla gerçekleştirilmiştir."

4 Eylül günü Barış İklimi Kültür Sanat Derneği'nde gerçekleşen panelde boykot cephesi bileşeni kurumlara söz alarak neden boykot tavrı aldıklarını ifade etti. Konuşmaların ardından soru-cevap bölümüne geçildi. Sorular daha çok kitlenin boykot tavrı ve Kürt ulusal sorunu üzerine oldu.

Okmeydanı

* Okmeydanı İK okurları olarak 29 Ağustos tarihinde stand açıp boykot bildirimlerini dağıtımını yaptık. Sesli ajitasyon eşliğinde Partizan imzalı ve referandumda neden boykot edilmesi gerektiğini anlatan bildirimimizi, önlük ve şapkalarmızla stand başında ve mahalle içinde sesli ajitasyon yaparak dağıttık.

* Okmeydanı Boykot Cephesi olarak 4 Eylül'de Sibel Yalçın Parkı'nda bir etkinlik gerçekleştirdik.

Etkinlik ilk olarak devrim şehitleri adına saygı duruşu ile başladı. Giriş konuşmasının ardından MKM müzik grubundan İki Dengbeç, Kürtçe ezgileriyle bir dinleti verdi. DHF Tiyatro Ekipleri'nin hazırladığı "Yalan Makinesi" adlı oyun sergilendi. CHP ile AKP arasındaki çekişmenin gerçek yüzünü mizahi bir dille anlatımını konu edinen bu oyun, izleyenleri güldürürken düşündürmeye itti! Tiyatronun ardından panele geçildi. İlk olarak BDP milletvekili Sabahat Tuncel olarak AKP'nin anayasasında Kürtlere yaşam hakkının olmadığını, baskı, inkar, asimilasyon politikasının kat be kat artacağını dile getirdi. Panelistlerden ilk sözü alan Ezilenlerin ve Emekçilerin Boykot Cephesi adına Toğay Okay referandumda neden boykot edilmesi gerektiğinden ve "evet" ile "hayır" arasındaki benzerliklerden bahsetti.

Ezilen ve Emekçi Kadınların Boykot Cephesi adına Yeni Demokrat Kadımlar'dan Rahime Karvar; neden ayrı bir kadın boykot cephesi kurulmaya ihtiyaç duyulduğu konusu ve anayasa pa-

bildi dağıtımını gerçekleştirdi.

Dağıtımın ardından "Sandığa gitme referandumunu Boykot et" yazılı Partizan imzalı pankart açtı.

"Sandığa gitme boykot et", "Ne hayır de ne evet referandumunu boykot et", sloganlarını haykıran kitle adına basın açıklamasını Sema Gül okudu. Açıklamada referandumun bir aldatmacadan ibaret olduğunu emekçi halkımızın evet-hayır ikilemine sıkıştırılmaya çalışıldığını buna karşı işçi ve emekçilerin sandığa gitmemesi ve boykot etmesi gerektiğini dile getirdi.

Basın açıklamasının ardından ajitasyonlar eşliğinde bildiri dağıtımına devam edildi.

Halkın açıklamaya yoğun ilgi gösterdiği dikkatlerden kaçmadı. Açıklamanın ardından çevrede toplanan kitle alkışlarla açıklamaya destek verdi. (İstanbul)

Sarıgazi

Sarıgazi Ezilenlerin ve Emekçilerin Boykot Cephesi olarak da boykotu anlatan ozalitleri kitlelerin yoğun olarak kullandıkları güzergahlara yaptık. 17 Ağustos Cumartesi günü cephenin bildirimlerini Sarıgazi Demokrasi Caddesi'nde dağıttık. Yine cephe olarak Sarıgazi festival alanında etkinlik düzenleyerek; Grup Çöl Rüzgarı'nın ezgilerinin ardından boykotla ilgili panel gerçekleştirdik. (Sarıgazi YDG)

ketinin kadınlar açısından neden boykot edilmesi gerektiği üzerinde durdu. Karvar, 12 Eylül anayasasında kadına hiçbir hak tanınmadığını ve şimdiki anayasada ise bakıma muhtaç bir konumda değerlendirildiğini söyledi.

ÇHD adına panelist olan Güray Dağ ise anayasanın hukuki boyutuna değinerek, "zihniyetin değişmesi için boykot ediyoruz" dedi. (Okmeydanı İK Okurları)

Mersin

Bizim de dâhil olduğumuz Ezilenlerin ve Emekçilerin Boykot Cephesi, 10 Ağustos tarihinde Mersin Gazeteciler Cemiyeti'nde bir basın toplantısı ile kuruluşunu kamuoyuna duyurmuştur. Basın toplantısının ardından yaygın bir şekilde bildiri dağıtımını yapılmıştır. Bunun haricinde belirli günlerde; çarşı merkezinde ve emekçilerin yoğun olduğu semtlerde bildiri dağıtımlarına devam edilmiştir. Bunların devamında ezilenlerin ve emekçilerin boykot cephesi olarak BOYKOT afişleri çarşı merkezinde yoğun olarak yapılmış ve 27 Ağustos'ta İstiklal Caddesi üzerinde afiş yaparken 8 arkadaş gözaltına alınmış, birkaç saat gözaltında tutulduktan sonra para cezası kesilerek serbest bırakılmışlardır. (Mersin İK okurları)

Devlet boykota önem aldı!

İstanbul ve Bursa'da 10-13 Eylül tarihleri arasında 126, Van'da 77, Batman'da 65, Mersin'de 30 olmak üzere, Türkiye genelinde toplam 400'den fazla kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar; referandum "provokasyon için eylem hazırladığı" olduğu, halkın sandığa gitmesine "engel olduğu", seçim yapılan yerlerin önünde durarak halkı "korkuttuğu" ya da "tehdit ettiği" gerekçeleriyle gözaltına alındılar.

Başbakan R. T. Erdoğan, referandum sonucunun açıklanmasının ardından bir basın toplantısı düzenlemiş ve orada sonuçları "değerlendiriyordu!" Ve diyordu ki; "Evet diyen de, Hayır diyen de, Boykot eden de benim vatandaşımızdır, kardeşimizdir!" Başbakan, boykot edenleri kardeş ilan ettiğinde, yüzlerce kişi gözaltına alınıyor, saldırıya uğruyor, topla-tüfekte-yeşil kartla tehdit ediliyor; Sokakta gezenler bile "boykotçu" denilerek gözaltına alınıyordu! Devletin bizimle kardeşliği ancak bu kadar olabilirdi zaten!

- Boykot oranları -

Her ne kadar gerçek rakamlar hakkında net bilgiye sahip olmasak da ulaşabildiğimiz "sandığa gitmeme" oranlarını sizlerle paylaşıyoruz:

Hakkâri: Yüzde 91	İğdır: Yüzde 49
Şırnak: Yüzde 78	Siirt: Yüzde 49
Amed: Yüzde 65	Muş: Yüzde 46
Batman: Yüzde 63	Ağrı: Yüzde 45
Mardin: Yüzde 57	Dersim: Yüzde 33
Van: Yüzde 56	Antep: Yüzde 30
	Bingöl: Yüzde 27
	Adıyaman: Yüzde 23
	Kars: Yüzde 23
	Urfa: Yüzde 23
	Bitlis: Yüzde 21
	Erzurum: Yüzde 21
	Malatya: Yüzde 19